

Holy Bible

Aionian Edition®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible
Gospel Primer

Tabela e Përbajtjes

Parathënje
Zanafilla 1-4
Gjoni 1-21
Zbulesa 1-4
66 Vargjet
Udhëzuesi i Lexuesit
Fjalor
Hartat
Pashmangësi
Ilustime, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider traditional Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Bibla e Shenjtë
Albanian Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org
Source version: 8/25/2024
Source copyright: Public Domain
Albanian Bible Society, 1994

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 10/8/2024

100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Parathënie

Shqiptar at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Kështu ai e dëboi njeriun; dhe vendosi në lindje të kopshtit të Edenit kerubinët që vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese pér të rruajtur rrugën e pemës së jetës.

Zanafilla 3:24

Zanafilla

1 Në fillim Perëndia krijoj qiejt dhe tokën. **2** Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e hummerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. **3** Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. **4** Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. **5** Dhe Perëndia e quajti dritën "dité" dhe errësirën "natië". Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë. **6** Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qellore mes ujërave, që ti ndajë ujérat nga ujérat". **7** Dhe Perëndia krijoj kupén qellore dhe ndau ujérat që ishin poshtë saj nga ujérat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. **8** Dhe Perëndia e quajti kupén qellore "qelli". Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë. **9** Pastaj Perëndia tha: "Ujérat që janë nén qellin té grumbullohen në një vend té vetém dhe té shfaqet tera". Dhe kështu u bë. **10** Dhe Perëndia e quajti terën "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "detë". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë. **11** Pastaj Perëndia tha: "Të mbijë toka gjelbërim, barërat té nxjerrin farë dhe drurët frutore té japid në tokë një frut që té përmbajë farën e tij, secili simbas llojit té tij". Dhe kështu u bë. **12** Dhe toka prodhoi gjelbërim, barëra që e bënin farën simbas llojit té tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili simbas llojit té vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **13** Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi; dita e tretë. **14** Pastaj Perëndia tha: "Të ketë ndriçues në kupén qellore pér té ndarë ditën nga nata; dhe té shérbejnë si shenja, pér té dalluar stinët, ditët dhe vitet; **15** dhe té shérbejnë si ndriçues në kupén qellore pér té ndriçuar tokën". Dhe kështu u bë. **16** Perëndia krijoj pastaj dy ndriçues të mëdhenj: ndriçuesin e madhë pér qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël pér qeverisjen e natës; ai krijoj gjithashtu yjet. **17** Dhe Perëndia i vendosi në kupén qellore pér té ndriçuar tokën, **18** pér té qeverisur ditën dhe natën dhe pér ta ndarë dritën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **19** Kështu erdhi mbrëmja dhe erdhi mëngjesi: dita e katërt. **20** Pastaj Perëndia tha: "Të mbushen ujérat nga një numër i madh qeniesh té gjalla dhe té fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe té kupës qellore". **21** Kështu Perëndia krijoj kafshët e mëdha ujore dhe té gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili simbas llojit té vet, e çdo shpend fluturues simbas llojit té vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **22** Dhe Perëndia i bekoi duke thënë: "Të jeni té frytshëm, shumëzoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë té shumëzohen mbi tokë". **23** Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë. **24** Pastaj Perëndia tha: "Të prodhojë toka qenie té gjalla sipas llojit té tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha té tokës, simbas llojit té tyre". Dhe kështu u bë. **25** Dhe Perëndia bëri egërsirat e tokës sipas llojit té tyre, kafshët simbas llojit té tyre dhe té gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojit té tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **26** Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriu sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe té ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qillit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvariten mbi dhe". **27** Kështu Perëndia krijoj njeriu simbas shëmbëlltyrës së vet, simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoj mashkullin e femrën. **28** Dhe Perëndia i bekoi; dhe Perëndia u tha atyre: "Të jeni té frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qillit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë". **29** Dhe Perëndia tha: "Ja unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë té ketë fruta që përmbajnë farë; kjo do t'ju shërbejë si ushqim. **30** Dhe çdo kafshe té tokës, çdo zogu té qillit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka në vvetvete një frysme jete, unë i jap çdo bar té gjelbër si ushqim". Dhe kështu u bë. **31** Atëherë Perëndia shikoi té gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj erdhi mëngjesi: dita e gjashtë.

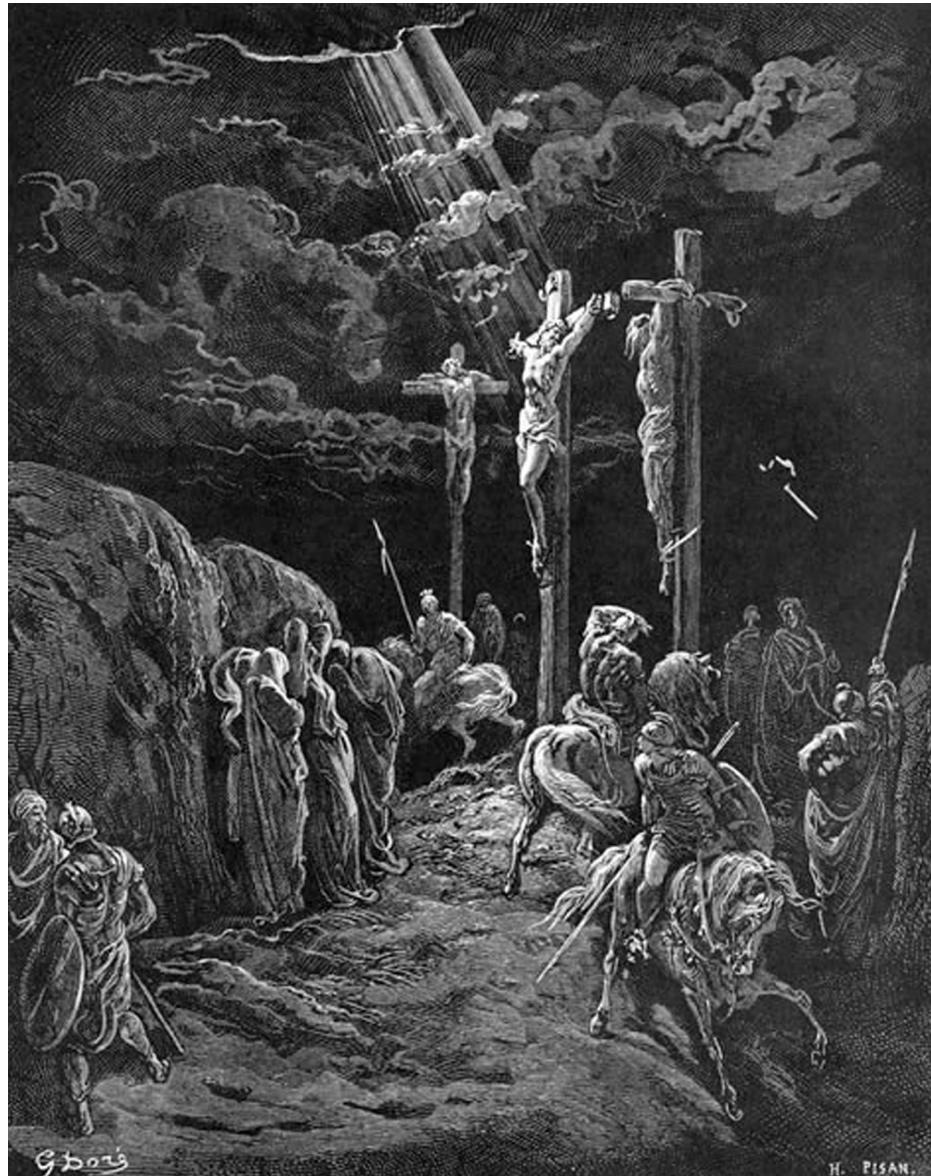
2 Kështu përfunduan qilli dhe toka si dhe tërë ushtria e tyre. **2** Ndërkaq ditën e shtatë Perëndia mbaroi veprën që kishte kryer dhe ditën e shtatë u çlodh nga gjithë vepra që kishte kryer. **3** Dhe Perëndia bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë Perëndia u çlodh nga gjithë vepra që kishte krijuar dhe kryer. **4** Këto janë origjina e qillit dhe e tokës kur u krijuan, ditën që Zoti Perëndi krijoj tokën dhe qilllin. **5** Nuk kishte ende mbi tokë asnjë shkurrez në fushë dhe asnjë bar nuk kishte mbirë ende në fushë, sepse Zoti Perëndi nuk kishte hedhur asnjë shi mbi tokën dhe nuk ekzistonte njeriu pér té punuar

tokën. 6 Por nga toka ngjitej një avull që ujiste tërë 3 Por gjarpri ishte më dinaku ndër të gjitha bishat sipërfaqen e tokës. 7 Atëherë Zoti Perëndi formoi e fushave që Zoti Perëndi kishte krijuar, dhe i tha njeriun nga pluhuri i tokës, i fryu në vrimat e hundës gruas: "A ka thënë me të vërtetë Perëndia: "Mos hani një frymë jete, dhe njeriu u bë një qenie e gjallë. 8 nga të gjitha pemët e kopshtit?"". 2 Dhe gruaja iu Pastaj Zoti Perëndi mbollë një kopsht në Eden, në përgjegj gjarprit: "Nga fruti i pemëve të kopshtit mund lindje, dhe vendosi në të njeriun që kishte formuar. 9 të hamë; 3 por nga fruti i pemës që është në mes Pastaj Zoti Perëndi bëri që të mbijnë nga toka Iloj-Iloj të kopshtit Perëndia ka thënë: "Mos hani dhe mos pemësh të këndshme nga pamja dhe që jepnin fruta e prekni, ndryshe do të vdisni"". 4 Atëherë gjarpri të mira pér t'u ngrënë; në mes të kopshtit gjendeshin i tha gruas: "Ju s'keni pér të vdekur aspak; 5 por edhe pema e jetës dhe pema e njohjes të së mirës Perëndia e di që ditën që do t'i hani, sytë tuaj do të dhe të së keqes. 10 Një lumë dilte nga Edeni pér të hapen dhe do të jeni në gjendje si Perëndia të njihni ujitur kopshtin dhe ndahej në katër rrjedha uji. 11 Emri të mirën dhe të keqen". 6 Dhe gruaja pa që pema i lumi të parë është Pishon; është ai që rrethon tërë ishte e mirë pér t'u ngrënë, që ishte e këndshme vendin e Havilahut, ku ka flori; 12 dhe floriri i këtij pér sytë dhe që pema ishte i dëshirueshme pér ta vendi është i mirë; aty gjenden gjithashtu bdeli dhe bëre të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruti i saj, e guri i oniksit. 13 Emri i lumi të dytë është Gihon, dhe hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe ai rrethon tërë vendin e Kushit. 14 Emri i lumi të tretë hëngri edhe ai. 7 Atëherë iu hapën sytë të dyve dhe është Tigri, dhe është ai që rrjedh në lindje të Asirisë. e panë që ishin lakuriq; kështu ata qepën gjethje fiku Lumi i katërt është Eufrati. 15 Zoti Perëndi e mori dhe bënë breza pér t'u mbuluar. 8 Pastaj dégjuan pra njeriun dhe e futi në kopshtin e Edenit, me qëllim zérin e Zotit Perëndi që shëtiste në kopsht në flladin që ta punonte dhe ta ruante. 16 Dhe Zoti Perëndi e ditës; dhe burri e gruaja e tij u fshehën nga prania e urdhëroi njeriun duke i thënë: "Ha bile lirisht nga çdo Zoti Perëndi midis pemëve të kopshtit. 9 Atëherë pemë e kopshtit; 17 por mos ha nga pema e njohjes Zoti Perëndi thirri njeriun dhe i tha: "Ku je?". 10 Ai u të së mirës dhe të së keqes, sepse ditën që do të përgjigj: "Dëgjova zérin tênd në kopsht, dhe pata frikë hash prej saj ke pér të vdekur me siguri". 18 Pastaj sepse isha lakuriq dhe u fsheha". 11 Dhe Perëndia Zoti Perëndi tha: "Nuk është mirë që njeriu të jetë i tha: "Kush të tregoi se ishe lakuriq? Mos vallë ke vetëm; unë do t'i bëj një ndihmë që i leverdis". 19 Dhe ngrënë nga pema që unë të kisha urdhëruar të mos Zoti Perëndi formoi nga dheu tërë kafshët e fushës haje?". 12 Njeriu u përgjigj: "Gruaja që ti më vure dhe tërë zogjtë e qellit dhe i çoi te njeriu pér të parë pranë më dha nga pema dhe unë e hëngra". 13 Dhe si do t'i quante; dhe sidon që njeriu t'i quante qeniet e Zoti Perëndi i tha gruas: "Pse e bëre këtë?". Gruaja u gjalla, ai do të ishte emri i tyre. 20 Dhe njeriu u vuri përgjigj: "Gjarpri më mashtroi dhe unë hëngra prej emra tërë bagëtisë, zogjive të qellit dhe çdo kafshe të saj". 14 Atëherë Zoti Perëndi i tha gjarpit: "Me qenë fushave; por pér njeriun nuk u gjend asnjë ndihmë e se bëre këtë gjë, qofsh i mallkuar ndër gjithë kafshët përshtatshme pér të. 21 Atëherë Zoti Perëndi e futi në dhe tërë bishat e fushave! Ti do të ecësh mbi barkun një gjumë të thellë njeriun, të cilin e zuri gjumi; dhe tênd dhe do të hash pluhur gjithë ditët e jetës sate. mori një nga brinjtë e tij dhe e mylli mishin në atë 15 Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, vend. 22 Pastaj Zoti Perëndi me brinjën që i kishte midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të hequr njeriut formoi një grua dhe e çoi te njeriu. 23 shtypë kokën tênde, dhe ti do të plagosësh thembrén Dhe njeriu tha: "Kjo së fundi është kocka e kockave e farës së saj". 16 Gruas i tha: "Unë do të shumëzoj të mia dhe mishi i mishit tim. Ajo do të quhet grua në masë të madhe vuajtjet e tua dhe barrët e tua; sepse është nxjerrë nga burri". 24 Për këtë arsy me vuajtje do të lindësh fëmijë; dëshirat e tua do njeriu do të braktisë babanë dhe nënën e tij dhe do të tê drejtohen ndaj burrit tênd dhe ai do të sundojë bashkohet me gruan e tij, dhe do tëjenë një mish i mbi ty". 17 Pastaj i tha Adamit: "Me qenë se dégjove vetëm. 25 Dhe burri e gruaja e tij ishin që të dy lakuriq zérin e gruas sate dhe hëngre nga pema pér të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: "Mos ha prej saj", toka do të jetë e mallkuar pér shkakun tênd, ti do të

18 Ajo do tē prodhojë gjemba dhe bimë gjembore, jote; dhe do tē bëhem endacak dhe ikanak nëpër dhe ti do tē hash barin e fushave; **19** do tē hash botë dhe do tē ndodhë që tē më vrasë kushdo që bukën me djersën e ballit, deri sa tē rikthehesh në do tē më gjejë". **15** Dhe Zoti i tha: "Prandaj, kushdo dhe sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në qoftë tē vrasë Kainin, do tē dënohet shtatë herë". pluhur do tē rikthehesh". **20** Dhe burri i vuri gruas së Dhe Zoti vuri një shenjë mbi Kainin, me qëllim që tij emrin Evë, sepse ajo qe nëna e tërë tē gjallëve. kushdo që ta gjente tē mos e vriste. **16** Atëherë Kaini **21** Pastaj Zoti Perëndi i bëri Adamit dhe gruas së tij u largua nga prania e Zotit dhe banoi në vendin e tunika prej lëkure dhe i veshi. **22** Dhe Zoti Perëndi quajtur Nod, në lindje tē Edenit. **17** Dhe Kaini njoju tē tha: "Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njeh tē shoqen, e cila u ngjiz dhe lindi Enok. Pastaj Kaini mirën dhe tē keqen. Dhe tani nuk duhet t'i lejohet ndërtói një qytet, tē cilët i vuri emrin Enok, emri i tē tē shtrijë dorën e tij pér tē marrë edhe nga pema e birit. **18** Dhe Enokut i lindi Iradi; Iradit i lindi Mehujaeli; jetës kështu që, duke ngrënë nga ajo, tē jetojë pér Mehujaelit i lindi Methusaeli dhe Mathusaelit i lindi gjithnjë". **23** Prandaj Zoti Perëndi e dëboi njeriun nga Lameku. **19** Dhe Lameku mori dy gra: emri i njëresë kopshti i Edenit, me qëllim, që tē punonte tokën nga ishte Ada dhe emri i tjetrës Cilah. **20** Dhe Ada lindi e cila kishte dalë. **24** Kështu ai e dëboi njeriun; dhe Jabalin, që ishte babai i atyre që banojnë nën çadra vendosi në lindje tē kopshtit tē Edenit kerubinët që dhe merren me rritjen e bagëtisë. **21** Por emri i tē vërtisnin nga çdo anë një shpatë flakëruese pér tē vëllait ishte Jubal, që ishte babai i gjithë atyre që i ruajtur rrugën e pemës së jetës.

4 Por Adami njoju Evën, gruan e tij, e cila u ngjiz dhe lindi Kainin, dhe ai tha: "Fitova një burrë nga Zoti". **2** Pastaj lindi Abeli, vëllai i tij. Dhe Abeli u bë bari kopesh, ndërsa Kaini u bë punonjës i tokës. **3** Me kalimin e kohës, Kaini i bëri një ofertë frutash tē tokës Zotit; **4** por Abeli i ofroi edhe ai tē parëlindurit e kopesë së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij, **5** por nuk çmoi Kainin dhe ofertën e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij mori një pamje tē dëshpëruar. **6** Atëherë Zoti i tha Kainit: "Pse je pezmatuar dhe pse fytyra jote është dëshpëruar? **7** Në rast se bën mirë a nuk do tē pranohesh? Por në qoftë se bën keq, mëkatip po tē ruan te porta dhe dëshirat e tij drejtohen ndaj teje; por ti duhet ta sundosh". **8** Dhe Kaini foli me tē vëllanë, Abelin; kur u gjendën në fushë, Kaini u ngrit kundër vëllait tē tij Abelit dhe e vrasu. **9** Atëherë Zoti i tha Kainit: "Ku është vëllait yt Abeli?". Ai u përgjegj: "Nuk e di; mos jam unë rojtari i vëllait tim?". **10** Zoti i tha: "Çfarë ke bërë? Zéri i gjakut tē vëllait tënd më vëngon nga toka. **11** Dhe ti tani je më i mallkuar se toka që hapi gojën pér tē marrë gjakun e vëllait tënd nga dora jote. **12** Kur tē punosh tokën, ajo nuk do tē tē japë më prodhimet e saj, dhe ti do tē jesh një endacak dhe një ikanak mbi tokë". **13** Atëherë Kaini i tha Zotit; "Ndëshkimi im është tepër i madh aq sa unë nuk mund ta duroj. **14** Ja, ti po më débon sot nga faqja e këtij dheu dhe do tē fshihem nga fytyra

dhe merren me rritjen e bagëtisë. **21** Por emri i tē vëllait ishte Jubal, që ishte babai i gjithë atyre që i binin qestes dhe flautit. **22** Cilah lindi edhe ajo Tubal-kainin, krijuesi i çfarëdo lloji veglash prej bronzi dhe hekuri, dhe motra e Tubal-kainit qe Naama. **23** Pastaj Lameku u tha grave tē tij: "Ada dhe Cilah, dëgjoni zérin tim; gra tē Lamekut, u vini re fjalëve tē mia! Po, unë vrava një njeri sepse më plagosi, dhe një tē ri sepse më shkaktoi një irnim. **24** Në rast se do t'i merret hak Kainit shtatë herë, Lamekut do t'i merret hak shtatëdhjetë herë shtatë". **25** Pastaj Adami njoju përsëri gruan e tij, që lindi një djalë dhe e quajti Seth, sepse ajo tha: "Perëndia më dha një tjetër pasardhës në vend tē Abelit, që u vra nga Kaini". **26** Edhe Sethit i lindi një djalë, tē cilin e quajti Enosh. Atëherë filluan të kërkojnë emrin e Zotit.

Dhe Jezusi tha: "O Atë, fali ata sepse nuk dinë ç'bëjné".

Pastaj, pasi i ndanë rrobat e tij, hodhën short.

Luka 23:34

Gjoni

1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Peréndisë, dhe Fjala ishte Peréndi. **2** Ai (fjala) ishte në fillim me Peréndinë. **3** Të gjitha gjérat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. **4** Në atë ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve. **5** Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi. **6** Qe një njeri i dërguar nga Perendia; emri i tij ishte Gjon. **7** Ai erdhi si dëshmitar, për të dëshmuar për dritën, që të gjithë të besonin nëpërmjet tij; **8** ai nuk ishte drita, por u dërgua për të dëshmuar për dritën. **9** Ai (fjala) ishte drita e vërtetë, që ndriçon çdo njeri që vjen në botë. **10** Ai (fjala) ishte në botë, dhe bota u krijua me anë të tij, por bota nuk e njohu. **11** Ai erdhi në shtëpinë e vet dhe të vetët nuk e pranuan, **12** por të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Peréndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, **13** të cilët nuk janë lindur nga gjaku, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i burrit, por janë lindur nga Peréndia. **14** Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë. **15** Gjoni dëshmoi për të dhe thirru duke thënë: "Ky éshtë ai, për të cilin thashë: "Ai që vjen pas meje më ka paraprirë, sepse ishte përrpara meje"". **16** Dhe ne të gjithë morëm, prej mbushullisë së tij, hir mbi hir. **17** Sepse Ligji u dha nëpërmjet Moisiut, por hiri dhe e vërteta erdhën nëpërmjet Jezu Krishtit. **18** Askush s'e pa Peréndinë kurrë; i vetëmlinduri Bir, që éshtë në gjirin e t'Et, éshtë ai që e ka bërë të njohur. **19** Dhe kjo éshtë dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë i dërguan nga Jeruzalemi priftërinj dhe levitë për ta pyetur: "Kush je ti?". **20** Ai edhe e rrëfeu, edhe nuk e mohoi, dhe rrëfeu: "Unë nuk jam Krishti". **21** Atëherë ata e pyetën: "Kush je, pra? A je Elia?". Ai tha: "Nuk jam!". "Je ti profeti?". Dhe ai përgjigjej: "Jo!". **22** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti, që t'u japim përgjigje atyre që na dërguan? Ç'thuai pér veten tênde?". **23** Ai u përgjigj: "Unë jam zëri i atij që bërtet në shkretëtirë: drejtoni udhën e Zotit, sikurse tha profeti Isaia". **24** Dhe ata që qenë dërguar, ishin nga farisenjtë; **25** ata e pyetën dhe i thanë: "Atëherë pse ti pagëzon, kur nuk je as Krishti, as Elia, as profeti?". **26** Gjoni iu përgjigj atyre, duke thënë: "Unë pagëzoj me ujë, por midis jush éshtë një që ju nuk e njihni. **27** Ai éshtë ai që vjen pas meje e më paraprin, të cilit unë nuk jam i denjë t'ia zgjidh lidhësen e sandaleve". **28** Këto gjëra ndodhën në Betabara, përtej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte. **29** Të nesërmen, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: "Ja, Qengji i Peréndisë, që heq mëkatin e botës! **30** Ky éshtë ai për të cilin unë thashë: "Mbas meje vjen një burrrë që më ka paraprirë, sepse ishte përparrë meje!". **31** Unë nuk e njihja, prandaj erdha të pagëzoj me ujë, që ky t'i zbulohet Izraelit". **32** Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: "E pashë Frymën duke zbritur nga qielli si një pëllumb dhe ndenjë mbi të. **33** Unë nuk e njihja, por ai që më dërgoi të pagëzoj në Fryma dhe qëndron mbi të, éshtë ai që pagëzon me Frymën e Shenjtë". **34** Dhe unë pashë e dëshmova se ai éshtë Biri i Peréndisë". **35** Të nesërmen Gjoni rrinte përséri atje me dy nga dishepujt e vet. **36** Dhe, duke i ngulur sytë mbi Jezusin që po kalonte, tha: "Ja Qengji i Peréndisë!". **37** Dhe të dy dishepujt dégjuan atë duke folur, dhe e ndoqën Jezusin. **38** Por Jezusi u kthye dhe, kur pa se po e ndiqnin, u tha atyre: "Ç'kérkon?". Ata i thanë: "Rabbi (që e përkthyer do të thotë "mësues"), ku banon?". **39** Ai iu përgjigj atyre: "Ejani e shikoni". Ata shkuat dhe e panë ku banonte ai, dhe ndenjën atë ditë bashkë me të. Ishte rrëthorës dhjetë. **40** Andrea, vëllai i Simon Pjetrit, ishte një nga ata të dy që e kishin dégjuar këtë nga Gjoni dhe kishin ndjekur Jezusin. **41** Ky gjeti më të parin vëllanë e vet, Simonin, dhe i tha: "E gjetëm Mesian që përkthyer do të thotë: "Krishti"". **42** dhe e çoi te Jezusi. Atëherë Jezusi e shikoi dhe tha: "Ti je Simoni, bir i Jonas. Ti do të quhesh Kefa, që do të thotë: "gur"". **43** Të nesërmen, Jezusi donte të dilte në Galile; gjeti Filipin dhe i tha: "Ndiqmë!". **44** Dhe Filipi ishte nga Betsaida, nga i njejtë qytet i Andreas dhe i Pjetrit. **45** Filipi gjeti Natanaelin dhe i tha: "E gjetëm atë, për të cilin shkroi Moisiu në ligj dhe profetët: Jezusin nga Nazareti, të birin e Jozefit!". **46** Dhe Natanaeli i tha: "A mund të dalë diçka e mirë nga Nazareti?". Filipi i tha: "Eja e shih!". **47** Jezusi pa se Natanaeli po vinte drejt tij dhe tha për të: "Ja një Izraelit i vërtetë, tek i cili s'ka mashtrim". **48** Natanaeli i tha: "Nga më njeh?". Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Të pashë kur ishe nën fik, para se të të thërriste Filipi". **49** Natanaeli duke iu përgjigjur tha: "Mësues, ti je Biri i Peréndisë, ti je mbreti i Izraelit!". **50** Jezusi u përgjigj dhe i tha:

"Sepse tē thashë se tē pashë nën fik, ti beson; do tē dishepujt e vet u kujtuan se ai këtë ua kishtë thënë shohësh gjëra më tē mëdha se këto!". 51 Pastaj i tha: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se tash e tutje ju do tē shihni qielin e hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur dhe duke zbrutir mbi Birin e njeriu".

2 Tri ditë më vonë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilezë, dhe nëna e Jezusit ishte atje. 2 Edhe Jezusi me dishepujt e vet ishte ftuar në dasmë. 3

Duke qenë se mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë më verë!". 4 Jezusi i tha: "Ç'ke me mua, o grua? Ora ime s'ka ardhur akoma!". 5 Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë!". 6 Aty ishin gjashtë enë prej guri, që përdoreshin për pastrimin e Judenjve, dhe secila nxënte dy ose tri masa. 7 Jezusi u tha: "Mbushni enët me ujë!". Dhe ata i mbushën deri në grykë. 8 Pastaj u tha: "Nxirreni tani dhe çojani tē parit tē festës". Dhe ata ia çuan. 9 Dhe, mbasi i pari i festës e provoi ujin e shndërruar në verë (ai nuk e dinte nga vinte kjo verë, por e dinin mirë shërbëtorët që e kishin nxjerré ujin), i pari i festës e thirri dhëndrin, 10 dhe i tha: "Çdo njeri nxjerr në fillim verën më tē mirë dhe, kur tē ftuarit kanë pirë shumë, verën e keqe; ti, përkundrazi, e ke ruajtur verën e mirë deri tani!". 11 Jezusi bëri këtë fillim tē shenjave në Kanë të Galilezë dhe e shfaqi lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në tē. 12 Pas kësaj, ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe me dishepujt e tij; dhe ata qëndruan aty pak ditë. 13 Pra, Pashka e Judenjve ishte afër dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. 14 Dhe në tempull gjeti ata që shisnin qe, dele e pëllumba dhe këmbyes monedhash duke ndenjur; 15 dhe si bëri një kamxhik me litarë, i dëboi tē gjithë nga tempulli bashkë me qetë dhe delet, dhe ua hallakati paratë këmbyesve tē monedhave dhe ua përmbysti tavolinat, 16 dhe shitesve tē pëllumbave u tha: "Hiqni këto gjëra që këtej; mos e bëni shtëpinë e Atit tim shtëpi tregtie!". 17 Kështu dishepujve tē tij i kujtohej se ishte shkruar: "Zelli i shtëpisë sate më ka përpire!". 18 Atëherë Judenjtë u përgjigjën dhe i thanë: "Ç'shenjë na tregon se i bën këto gjëra?". 19 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Shkatërroni këtë tempull dhe unë pér tri ditë do ta ngre përsëri!". 20 Atëherë Judenjtë thanë: "U deshën dyzet e gjashtë vjet që tē ndërtohet ky tempull, dhe ti do ta ngresh pér tri ditë?". 21 Por ai fiste pér tempullin e trupit tē vet. 22 Kur, më pas, ai ishte ringjallur prej së vdekuri,

dhe u besuan Shkrimin dhe fjalëve që kishte thënë Jezusi. 23 Dhe kur qe në Jeruzalem për festën e Pashkës, shumë vetë besuan në emrin e tij duke parë shenjat që bënte, 24 por Jezusit nuk u zinte besë atyre, sepse i njihet tē gjithë, 25 dhe sepse nuk kishte nevojë që ndokush tē jepte dëshmi për njeriu, sepse ai e dinte ç'kishte përbrenda njeriu.

3 Midis farisenje ishte një njeri me emrin Nikodem, një krer i Judenjve. 2 Ky erdhi natën te Jezusi dhe i tha: "Mësues, ne e dimë se ti je një mësues i ardhur nga Perëndia, sepse askush nuk mund tē bëjë shenjat që bën ti, në qoftë se Perëndia nuk është me tē". 3 Jezusi iu përgjigj dhe tha: "Në tē vërtetë, në tē vërtete po tē them që nëse një nuk ka rilindur, nuk mund ta shohë mbretërinë e Perëndisë". 4 Nikodemi i tha: "Po si mund tē lindë njeriu kur është plak? A mund tē hyjë ai pér së dyti në barkun e nënës së vet dhe tē lindë?". 5 Jezusi u përgjigji: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them se kush nuk ka lindur nga uji dhe nga Fryma, nuk mund tē hyjë në mbretërinë e Perëndisë. 6 Ç'ka lindur nga mishi është mish; por ç'ka lindur nga Fryma është frymë. 7 Mos u mrrekullo që tē thashë: "Duhet tē lindni përsëri". 8 Era fryn ku tē dojë dhe ti ia dëgjon zërin, por ti nuk e di nga vjen as ku po shkon; kështu është edhe çdo njëri që ka lindur nga Fryma". 9 Nikodemi, duke u përgjigjur, i tha: "Si mund tē ndodhin këto gjëra?". 10 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Ti je mësuesi i Izraelit dhe nuk i ditke këto gjëra? 11 Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them se ne flasim atë që dimë dhe dëshmojmë atë që pamë, por ju nuk e pranon dëshminë tonë. 12 Në qoftë se ju fola pér gjérat tokësore dhe ju nuk besoni, si do tē më besoni nëse ju flas pér gjérat qjellorë? 13 Askush nuk u ngjit në qjell, përvëc atij që zbriti nga qelli, pra, Birit tē njeriu që është në qjell. 14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarprin në shkretëtirë, kështu duhet tē ngrihet lart Biri i njeriu, 15 që kushdo që beson në tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përjetshme. (aiōnios g166) 16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij tē vetëmlindurin, që, kushdo që beson në tē, tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përjetshme. (aiōnios g166) 17 Sepse Perëndia nuk e dérgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota tē shpëtohet prej tij. 18 Ai që beson në tē nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar,

sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur Jakobit. Dhe Jezusi, i lodhur nga udhëtimi, u ul pranë të Perëndisë. **19** Tani gjyktimi është ky: Drita erdhi në pusit; ishte rreth orës së qjashtë. **7** Një grua nga botë dhe njerëzit deshën errësirën më tepër se dritën, Samaria erdhi të nxjerrë ujë. Dhe Jezusi i tha: "Më sepse veprat e tyre ishin të mbropshta. **20** Sepse jep të pi", **8** sepse dishepujt e vet kishin shkuan në kushdo që bën gjëra të mbropshta e urren dritën qytet pér të blerë ushqime. **9** Por gruaja samaritane i dhe nuk vjen te drita, që të mos zbulohen veprat tha: "Po qysh, ti cë je Jude kërkon të pish prej meje, e tij; **21** por kush bën të vërtetën vjen te drita, që që jam një grua samaritane?" (Sepse Judenjtë nuk veprat e tij të zbulohen, sepse u bënë në Perëndinë). **10** Jezusi u përgjigj **22** Pas këtyre gjërvave, Jezusi erdhi me dishepujt e dhe i tha: "Po ta njihje ti dhuratën e Perëndisë dhe vet në tokën e Judesë dhe qëndroi aty bashkë me kush është ai që të thotë: "Më jep të pi!", ti vetë do të ta dhe pagëzonte. **23** Por edhe Gjoni pagëzonte kërkoje nga ai dhe ai do të të jepte ujë të gjallë". **11** Në Enon, afér Salimit, sepse aty kishte shumë ujë; Gruaja i tha: "Zot, ti nuk ke as kovë pér të nxjerrë dhe dhe njerëzit vinin dhe pagëzoheshin, **24** sepse Gjoni pusi është i thellë; nga e ke, pra, atë ujë të gjallë? s'ishte hedhur akoma në burg. **25** Atëherë lindi një **12** Vallë je më i madh se Jakobi, ati ynë, qe na dha diskutim ndërmjet dishepujve të Gjonit me Judenjtë këtë pus dhe piu prej tij ai vetë, bijtë e tij dhe bagëtitë rrëth pastrimit. **26** Kështu erdhën te Gjoni dhe i thanë: e tij?". **13** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Kushdo që pi "Mësues, ai që ishte me ty përtëj Jordanit, pér të cilin nga ky ujë, do të ketë përsëri etje, **14** por kush pi ti bëre dëshmi, ja, ai pagëzon dhe të gjithë shkojnë nga uji që do t'i jap unë nuk do të ketë më kurrë etje tek ai". **27** Gjoni u përgjigj dhe tha: "Njeriu nuk mund pérjetë; por uji që unë do t'i jap do të bëhet në të një të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qelli. **28** burim uji që gufon në jetë të përfjetshme". (aiōnios g165, Ju vetë më jeni dëshmitarë se thashë: "Unë nuk jam aiōnios g166) **15** Gruaja i tha: "Zot, më jep këtë ujë, që Krishti, por jam dërguar përparrë tij". **29** Ai që e ka unë të mos kem më etje dhe të mos vij këtu të nxjerr nusen është dhëndri, por miku i dhëndrit, që është i ujë!". **16** Jezusi i tha: "Shko thirre burrin tënd dhe eja pranishëm dhe e dëgjon, gëzohet shumë pér zërin e këtu". **17** Gruaja u përgjigj dhe i tha: "Unë nuk kam dhëndrit; prandaj ky gëzimi im është i plotësuar! **30** burrë". Jezusi i tha: "Mirë the: "Nuk kam burrë", **18** Ai duhet të rritet dhe unë të zvogëlohem. **31** Ai që sepse ti kishe pesë burra dhe ky që ke tani nuk është vjen nga lart është përbimi të gjithë; ai që vjen nga burri yt; pér këtë ke thënë të vërtetëni!". **19** Gruaja i dheu është nga dheu dhe flet pér dheun; ai që vjen tha: "Zot, po shoh se ti je një profet. **20** Etërit tanë nga qelli është përbimi të gjithë. **32** Dhe ai dëshmon adhuroni mbi këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem çfarë ka parë dhe dëgjuar, por askush nuk e pranon është vendi ku duhet të adhurojmë". **21** Jezusi i tha: dëshminë e tij. **33** Ai që e pranoi dëshminë e tij e "O grua, më beso: vjen ora që as mbi këtë mal as në vulosi se Perëndia është i vërtetë. **34** Sepse ai që Jeruzalem nuk do të adhuroni Atin. **22** Ju adhuroni Perëndia ka dërguar flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk e jep Frymën e tij me masë. **35** Ati e do shpëtimi vjen nga Judenjtë. **23** Por vjen ora, madje Birin dhe i ka dhënë në dorë çdo gjë. **36** Kush beson ajo ka ardhir, që adhuruesit e vërtetë ta adhurojnë në Birin ka jetë të përfjetshme, kurse kush nuk i bindet Atin në frymë dhe në të vërtetën, sepse të tillë janë Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të". (aiōnios g166)

4 Pra, kur Zoti mori vesh se farisenjtë kishin dëgjuar se Jezusi po bënte më shumë dishepuj dhe po pagëzonte më shumë se Gjoni **2** (ndonëse nuk pagëzonte Jezusi vetë, por dishepujt e tij), **3** e la Judenjtë dhe shkoi përsëri në Galile. **4** Por duhej të kalonte nëpër Samari. **5** Arriti, pra, në një qytet të Samarisë që quhej Sihar, afér tokës që Jakobi i kishte dhënë Jozefit, birit të vet. **6** Por aty ishte pusi i

një njeri që më ka thënë gjithçka kam bërë; vallë 53 Atéherë i ati e kuptoi se ishte pikërisht në atë orë mos éshtë ky Krishti?". 30 Dolën, pra, nga qyteti dhe në të cilën Jezusi i kishte thënë: "Djali yt jeton"; dhe erdhën tek ai. 31 Ndërkaq dishepujt e vet po i luteshin besoi ai dhe gjithë shtëpia e tij. 54 Jezusi bëri edhe duke thënë: "Mësues, ha". 32 Por ai u tha atyre: "Unë këtë shenjë të dytë, kur u kthyesh nga Judeja në Galile. kam një ushqim për të ngrënë të cilin ju s'e njihni".

33 Prandaj dishepujt i thonin njëri-tjetrit: "Mos i solli vallë dikush për të ngrënë?". 34 Jezusi u tha atyre: "Ushqimi im éshtë të bëj vullnetin e atij që më dërgoi dhe të kryej veprën e tij. 35 A nuk thoni ju se ka edhe katër muaj dhe vjen korrija? Ja, unë po ju them: Ngrini sytë tuaj dhe shikoni fushat që tashmë zbardhjojnë për korrien. 36 Korri i merr shpérblimin dhe mbledh frytin për jetën e përjetshme, që mbjellësi dhe korri i tē gëzohen sëbashku. (aiōnios g166) 37 Sepse në këtë vërtetohet e thëna: "Një mbjell e tjetri korr". 38 Unë ju dërgova të korri atë për të cilin ju nuk u munduat; të tjerët u munduan dhe ju hytë në mundimin e tyre". 39 Dhe shumë Samaritanë nga ai qytet besuan në të, për shkak të fjalës së gruas që déshmoi: "Ai më tregoi gjithçka kam bërë". 40 Por kur Samaritanët erdhën tek ai, e lutën të qëndrojë me ta; dhe ai ndenji aty dy ditë. 41 Dhe shumë më tepër njerëz besuan për shkak të fjalës së tij. 42 Dhe ata i thoshnin gruas: "S'éshtë më vetëm për shkak të fjalëve të tua që besojmë, por sepse ne vetë e kemi dëgjuar dhe dimë se ai éshtë me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës". 43 Pra, si kaluan ato dy ditë, ai u nis prej andej dhe shkoi në Galile, 44 sepse vetë Jezusi déshmoi se një profet nuk nderohet në vendlindjen e vet. 45 Pra, kur arriti në Galile, Galileasit e pritën, sepse kishin parë të gjitha ato që kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, sepse edhe ata kishin shkuar për festë. 46 Jezusi erdhi, pra, përsëri në Kanë të Galilesë, ku e kishte bërë ujin verë. Dhe aty ishte një nëpunës i mbretit, djali i të cilit ishte i sémurë në Kapernaum. 47 Ky, kur dëgjoi se Jezusi kishte ardhur nga Judeja në Galile, shkoi tek ai dhe iu lut që të zbriste e ta shëronte birin e tij, që ishte gati për vdekje. 48 Atéherë Jezusi i tha: "Po të mos shikoni shenja dhe mrekulli, ju nuk besoni". 49 Nëpunësi i mbretit i tha: "Zot, zbrit para se djali im të vdesë". 50 Jezusi i tha: "Shko, djali yt jeton!". Dhe ai njeri i besoi fjalës që i tha Jezusi dhe shkoi. 51 Pikërisht kur ai po zbriste, i dolën përpara shërbëtorët e vet dhe e informuan duke thënë: "Djali yt jeton!". 52 Dhe ai i pyeti ata në cilën orë u bë më mirë; ata i thanë: "Dje në orën e shtatë e lanë ethet".

5 Pas këtyre ngjarjeve ishte një festë e Judenjeve dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. 2 Në Jeruzalem, afër portës së dhene, éshtë një pellg që në hebraisht quhet Betesda, dhe ka pesë portikë. 3 Nën to dergjeshin një numër i madh të lënguarish: të verbër, të çalë dhe të paralizuar, të cilët prisnin lëvizjen e ujtit. 4 Sepse një engjëll, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe e lëvizte ujin; dhe i pari që hynte, mbasi uji ishte lëvizur, shërohej nga çfarëdo sëmundje që të kishte. 5 Aty ishte një njeri i lënguar prej tridhjetë e tetë vjetësh. 6 Jezusi, duke e parë shtrirë dhe duke ditur se prej shumë kohe ishte në atë gjendje, i tha: "A dëshiron të shërohesh?". 7 I lënguari u përgjigji: "Zot, unë s'kam njeri që, kur lëviz uji, të më fusë në pellg; dhe, ndërsa unë po shkoj, një tjetër zbrit para meje". 8 Jezusi i tha: "Çohu, merr vigun tënd dhe ec!". 9 Njeriu u shërua në çast, mori vigun e tij dhe eci. Atë ditë ishte e shtunë. 10 Prandaj Judenjtë i thanë atij që u shërua: "Éshtë e shtunë; nuk éshtë e ligjshme për ty të ngresh vigun tënd!". 11 Ai i përgjigji atyre: "Ai që më shëroi më tha: "Merre vigun tënd dhe ec!"". 12 Atéherë ata e pyetën: "Kush éshtë ai njeri që të tha: "Merre vigun tënd dhe ec?"". 13 Por ai që ishte shëruar nuk e dinte kush ishte, sepse Jezusi ishte larguar për shkak të turmës që ishte në atë vend. 14 Më vonë Jezusi e gjeti në tempull dhe i tha: "Ja, ti u shërove; mos mëkato më që të mos të të bëhet një gjë më e keqe". 15 Ai njeri shkoi dhe u tregoi Judenje se Jezusi ishte ai që e shëroi. 16 Për këtë Judenjtë e përndiqnin Jezusin dhe kërkonin ta vrissin, sepse bënte këto gjëra të shtunave. 17 Por Jezusi u përgjigj atyre: "Im Atë vepron deri më tash, e edhe unë veproj". 18 Për këtë Judenjtë kërkonin edhe më tepër ta vrissin, sepse jo vetëm se shkelte të shtunën, por edhe se thoshte se Peréndia ishte ati i vet, duke e barazuar veten me Peréndinë. 19 Atéherë Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se Biri nuk mund të bëjë asgjë prej vvetves, përvëç asaj që sheh se bën Ati; gjérat në fakt që bën Ati, i bën po ashtu dhe Biri. 20 Sepse Ati e do Birin dhe i dëfton gjithçka që bën vetë; dhe do t'i dëftojë vepra më të mëdha se këto, që të mrekulloheni. 21

Në fakt ashtu si ati ringjall të vdekurit dhe u jep atyre jetën, po kështu edhe Biri i jep jetën kujtdo që do. 22 Sepse Ati nuk gjykon asnjë, por gjithë gjyqin ia dha Birit, 23 që të gjithë ta nderojnë Birin ashtu siç nderojnë Atin; kush nuk e nderon Birin, nuk nderon Atin që e ka dërguar. 24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja një jetë.

(aiōnios g166) 25 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Po vjen ora, madje ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, dhe ata që e kanë dëgjuar do të jetojnë. 26 Sepse, sikurse Ati ka jetë në vëtvete, kështu ia ka dhënë dhe Birit të ketë jetë në vëtvete; 27 dhe i ka dhënë gjithashtu autoritet të gjykojë, sepse është Bir i njeriut. 28 Mos u rrrekulloni pér këtë, sepse po vjen ora kur të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij 29 dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e dënimit. 30 Unë s'mund të bëj asgjë nga vetja ime; gjykoj sipas asaj që dëgjoj dhe gjyqi im është i drejtë, sepse nuk kérkoj vullnetin tim, por vullnetin e Atit që më ka dërguar. 31 Nëse unë dëshmoj pér veten time, dëshmia ime nuk është e vërtetë. 32 Është një tjetër që dëshmon pér mua, dhe unë e di se dëshmia që ai jep pér mua është e vërtetë. 33 Ju keni dërguar te Gjoni dhe ai i ka dhënë dëshmi të vërtetës. 34 Tani unë nuk e marr dëshminë nga asnjë njeri, por i them këto gjëra që ju të shpëtoheni. 35 Ai ishte një kandil që digjet e ndriçon; dhe ju deshët të gëzoheni pér pak kohë në drithën e tij. 36 Por dëshmia që kam unë është më e madhe nga ajo e Gjonit; sepse veprat që Ati më ka dhënë të kryej, ato vepra që bëj unë, dëshmojnë pér mua, se Ati më ka dërguar. 37 Dhe Ati, që më dërgoi, ai vetë ka dëshmuar pér mua; ju nuk e keni dëgjuar kurrë zërin e tij dhe as nuk e keni parë fytyrën e tij, 38 dhe nuk e keni fjalën e tij që të banojë në ju, sepse nuk besoni në atë që ai ka dërguar. 39 Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përjetshme; dhe ato janë këto që dëshmojnë pér mua. (aiōnios g166) 40 Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën. 41 Unë nuk marr lavdi nga njerëzit. 42 Por unë ju njoh, që nuk keni dashurinë e Perëndisë në ju. 43 Unë kam ardhur në emër të Atit tim dhe ju nuk më pranoni; po të vinte

ndonjë tjetër në emër të vet, ju do ta pranonit. 44 Si mund të besoni ju, ju që ia merrni lavdinë njëri-tjetrit dhe nuk kérkon lavdinë që vjen vetëm nga Perëndia? 45 Mos mendoni se unë ju padis tek Ati; ka kush t'ju padisë: Moisiu, në të cilin ju kishit varur shpresën tuaj; 46 sepse nëqoftëse ju do t'i kishit besuar Moisiut, do të më besonit edhe mua, sepse ai ka shkruar pér mua. 47 Por nëqoftëse ju nuk u besoni shkrimeve të tij, si do t'u besoni fjalëve të mia?".

6 Pas këtyre gjërave, Jezusi kaloi pértej detit të Galileës, domethënë të Tiberiadës. 2 Dhe një turmë e madhe e ndiqte, sepse shikonte shenjat që ai bënte mbi të lënguarit. 3 Por Jezusi u ngjit mbi malin dhe atje u ul me dishepujt e tij. 4 Dhe Pashka, festa e Judenje ishte atfér. 5 Jezusi, pra, i ngriti sytë dhe, duke parë se një turmë e madhe po vinte tek ai, i tha Filipit: "Ku do të blejmë bukë që këta të mund të hanë?". 6 Por ai e thoshtë këtë pér ta vënë në provë, sepse ai e dinte ç'do të bënte. 7 Filipi iu përgjigji: "Dyqind denarë bukë nuk do të mjaftojnë pér ata, që secili prej tyre mund të ketë një copë". 8 Andrea, i vëllai i Simon Pjetrit, një nga dishepujt e tij, i tha: 9 "Këtu është një djalosh që ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por ç'janë këto pér aq njerëz?". 10 Dhe Jezusi tha: "Bëjini njerëzit të ulen!". Por në atë vend kishte shumë bar. Njerëzit, pra, u ulën dhe ishin në numër rreth pesë mijë. 11 Pastaj Jezusi mori bukët dhe, pasi falenderoi, ua ndau dishepujve dhe dishepujt njerëzve të ulur; të njëjtën gjë bënë edhe me peshqit, aq sa deshën. 12 Dhe mbasi ata u ngopën, Jezusi u tha dishepujve të vet: "Mblidhni copat që tepruan, që të mos shkojë dém asgjë". 13 I mblodhén, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copa nga ato pesë bukë prej elbi që u tepruan atyre që kishin ngrënë. 14 Atëherë njerëzit, kur panë shenjën që bëri Jezusi, thanë: Me të vërtetë ky është profeti, që duhet të vijë në botë". 15 Por Jezusi, duke ditur se po vinin ta kapnin pér ta bërë mbret, u térhoq përsëri mbi malin, fill i vetëm. 16 Kur u ngrys, dishepujt e tij zbritën drejt detit. 17 Hipën në barkë dhe shkuan pértej detit, drejt Kapernaumit; tashmë ishte errët dhe Jezusi ende nuk kishte ardhur tek ata. 18 Deti ishte i trazuar, sepse frynte një erë e fortë. 19 Dhe pasi kishin vozitur rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, panë Jezusin që po ecte mbi det dhe po i afrohej barkës dhe patën frikë. 20 Por ai u tha atyre: "Jam

unë, mos druan!". 21 Ata, pra, deshnin ta merrnin në atë në ditën e fundit". (aiōnios g166) 41 Judenjtë, pra, barkë, dhe menjëherë barka u bregëzua në atë vend murmurisnin pér të, sepse kishte thënë: "Unë jam ku ishin drejtar. 22 Të nesërmen turma, që kishte buka që zbriti nga qielli", 42 dhe thoshnin: "Vallë, a mbetur në bregun tjetër të detit, pa se atje nuk kishte nuk éshët ky Jezusi, biri i Jozefit, të cilit ia njohim tjetër përveç një barke të vogël, në të cilën kishin babanë dhe nënën? Si thotë, pra, ky: "Unë zbrita hipur dishepujt e Jezusit, dhe që ai nuk kishte hipur nga qielli"? 43 Atëherë Jezusi u përgjigj dhe u tha me ta, dhe që dishepujt e tij ishin nisur vetëm; 23 atyre: "Mos murmurisni midis jush. 44 Askush nuk ndërkaj kishin ardhur barka të tjera nga Tiberiada, mund të vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar afér vendit ku kishin ngrënë bukë, pasi Zoti kishte nuk e têrheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e falënderuar. 24 Turma, kur pa se Jezusi nuk ishte më fundit. 45 Në profetët éshët shkruar: "Të gjithë do atje dhe as dishepujt e tij, hipi edhe ajo nëpër barka të jenë të mësuar nga Perëndia". Çdo njeri, pra, që dhe erdhi në Kapernaum, duke kërkuar Jezusin. 25 ka dëgjuar dhe mësuar nga Ati, vjen tek unë. 46 Jo Kur e gjetën përtet detit i thanë: "Mësues, kur erdhe s'e ka parë ndonjë Atin, përveç atij që éshët nga këtu?" 26 Jezusi u përgjigj dhe tha: "Në të vërtetë, Perëndia; ky e ka parë Atin. 47 Në të vërtetë, në të në të vërtetë po ju them se ju më kërkoni jo pse vërtetë po ju them: Kush beson në mua ka jetë të patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe përjetshme. (aiōnios g166) 48 Unë jam buka e jetës. 49 keni qenë të ngopur. 27 Mos punoni pér ushqimin Etërit tuaj hëngrën manën në shkretirë dhe vdiqën. që prishet, por pér ushqimin që mbetet pér jetë të 50 Kjo éshët buka që zbret nga qielli, që një mund të përjetshme, të cilin do t'jua japë Bir i njëriut, sepse hajë e të mos vdesë. 51 Unë jam buka e gjallë që mbi të Ati, domethënë Perëndia, vuri vulën e tij." zbriti nga qielli; nëse një ha nga kjo bukë do të jetojë (aiōnios g166) 28 Atëherë e pyetën: "Çfarë duhet të përjetë; buka që unë do të jap éshët mishim, që unë bëjmë pér të kryer veprat e Perëndisë?". 29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Kjo éshët vepra e Perëndisë: Judenjtë filluan të diskutojnë njeri me tjetrin duke të besoni në atë që ai ka dërguar." 30 Atëherë ata i thënë: "Si mundet ky të na japë të hamë mishin e thanë: "Çfarë shenjë bën ti, pra, që ne ta shohim e ta tij?". 53 Prandaj Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në besoj-më? Ç'vepër po kryen? 31 Etërit tanë hëngrën të vërtetë po ju them se, po të mos hani mishin e Birit manën në shkretëtirë, siç éshët shkruar: "Ai u dha të të njériut dhe të mos pini gjakun e tij, nuk keni jetën hanë bukë nga qielli"". 32 Atëherë Jezusi u tha atyre: në veten tuaj. 54 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se jo Moisiu tim, ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë jua ka dhënë bukët nga qielli, por Ati im ju jep bukën në ditën e fundit. (aiōnios g166) 55 Sepse mishim e vërtetë nga qielli. 33 Sepse buka e Perëndisë éshët éshët me të vërtetë ushqim dhe gjaku im éshët me ai që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës". 34 Atëhere të vërtetë pije. 56 Kush ha mishin tim dhe pi gjakun ata i thanë: "Zot, na jep gjithmonë atë bukë". 35 Dhe tim, mbetet në mua dhe unë në të. 57 Sikurse Ati i Jezusi u tha atyre: "Unë jam buka e jetës; kush vjen gjallë më ka dërguar dhe unë jetoj pér shkak të Atit, tek unë nuk do të ketë më kurrë uri dhe kush beson ashtu edhe ai që më ha mua do të jetojë edhe ai pér në mua, nuk do të ketë më kurrë etje. 36 Por unë juashkakun tim. 58 Kjo éshët buka që zbriti nga qielli; thashë: ju më keni parë, por nuk besoni. 37 Gjithçka nuk éshët si mana që hëngrën etërit tuaj dhe vdiqën; që më jep Ati do të vijë tek unë; dhe atë që vjen tek kush ha këtë bukë do të jetojë përjetë". (aiōnios g165) unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë, 38 sepse unë 59 Këto gjëra tha Jezusi në sinagogë, duke mësuar kam zbritur nga qielli jo pér të bérë vullnetin tim, por në Kapernaum. 60 Kur i dëgjuan këto, shumë nga vullnetin e atij që më ka dërguar. 39 Ky éshët vullneti dishepujt e tij thanë: "Kjo e folur éshët e rëndë, kush i Atit që më ka dërguar: që unë të mos humbas asgjë mund ta kuptojë?". 61 Por Jezusi, duke e ditur në nga të gjitha ato që ai më ka dhënë, por t'i ringjall në vetvete se dishepujt e vet po murmurisnin pér këtë, u ditën e fundit. 40 Ky, pra, éshët vullneti i atij që më tha atyre: "Kjo ju skandalizon? 62 Ç'do të ishte po ka dërguar: që kushdo që sheh Birin dhe beson në ta shihnit, pra, Birin e njériut duke u ngjitur atje ku të, të ketë jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall ishte më parë? 63 Éshët Fryma që jep jetë; mishi

nuk vlen asgjë; fjalët që po ju them janë frymë dhe atij që më ka dërguar. 17 Në qoftë se dikush don të jetë. 64 Por janë disa midis jush që nuk besojnë"; në bëjë vullnetin e tij, do ta njohë nëse kjo doktrinë vjen fakt Jezusi e dinte që në fillim kush ishin ata që nuk nga Perëndia apo që unë flas nga vetja ime. 18 Kush besonin, dhe kush ishte ai që do ta tradhtonte; 65 flet nga vetja e tij kérkon lavdinë e vet, kurse ai që dhe thoshte: "Për këtë arsyje ju thashë se askush nuk kérkon lavdinë e atij që e ka dërguar është i vërtetë, mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati dhe në të nuk ka padrejtësi. 19 A nuk ju ka dhënë im". 66 Që nga ai moment shumë nga dishepujt e vet Moisiu ligjin? E pra, asnjë nga ju nuk e vë në praktikë u tërroqën dhe nuk shkuan më me të. 67 Atëherë ligjin. Pse kérkon të më vritni?". 20 Turma u përgjigj Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: "A doni edhe ju të largoheni?". 68 Dhe Simon Petri iu përgjigj: "Zot, te kush të shkojmë? Të ke fjalë jete të përjetshme. 69 Ne kemi besuar dhe kemi njohur se ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë". 70 Jezusi prej etërve); dhe ju e rrëthprerjen (ajo nuk është prej Moisiut, por u përgjigj atyre: "A nuk ju kam zgjedhur unë ju të 23 Në qoftë se një njeri merr rrëthprerjen të shtunën, dymbëdhjetët? E një prej jush është një djall". 71 Por që të mos shkelet ligji i Moisiut, ju zemëroheni kundër ai fliste për Judë Iskariotin, birin e Simonit, sepse ky kishte për ta tradhtuar, ndonëse ishte një nga të dymbëdhjetët.

7 Pas këtyre gjërave, Jezusi pëershkoi Galilenë, sepse nuk donte të endej nëpër Jude, nga që Judenjtë kérkonin ta vrisnin. 2 Por festa e Judenjeve, ajo e Tabernakujve ishte afër. 3 Prandaj vëllezërit e tij i thanë: "Nisu prej këndeje dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu t'i shohin veprat që ti bën. 4 Askush në fakt nuk bën asgjë në fshehtësi kur kérkon të nijhet botërisht; kur ti do të bësh gjëra të tillë, tregohu botës!". 5 Në fakt as vëllezërit e tij nuk besonin në të. 6 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Koha ime nuk ka ardhur ende; por koha juaj është gjithmonë gati. 7 Bota nuk mund t'ju urrejë juve, por më urren mua sepse unë dëshmoj për të se veprat e saj janë të mbrrapshta. 8 Ngjituni ju në këtë festë; unë nuk po ngjitem ende në këtë festë, sepse koha ime ende nuk është plotësuar". 9 Dhe si u tha atyre këto gjëra, mbeti në Galile. 10 Mbasit vëllezërit e tij u ngjiten në festë, atëherë edhe ai u ngjit atje, jo haptas, por si fshehurazi. 11 Judenjtë, pra, e kérkonin gjatë festës dhe thoshnin: "Ku është ai?". 12 Në turmë pëshpërtej shumë për të; disa thoshnin: "Ai është i mirë!". Të tjerë thoshnin: "Jo, madje ai e mashton popullin". 13 Por askush nuk fliste haptas për të, nga druajtja e Judenjeve. 14 Por, aty nga mesi i festës, Jezusi u ngjit në tempull dhe mësonte. 15 Dhe Judenjtë mrekulloheshin duke thënë: "Si i ditka ky shkronjat, pa pasur studiuar?". 16 Jezusi atëherë iu përgjigj atyre dhe tha: "Doktrina ime nuk është imja, por e

21 Jezusi u përgjigj dhe u tha: "Unë bëra një vepër dhe ju të gjithëjeni të mrekulluar. 22 Prandaj Moisiu iu dha rrëthprerjen (ajo nuk është prej Moisiut, por meje sepse shërova tërësishtë një njeri të shtunën? 24 Mos gjykon si pas pamjes së jashtme, por gjykon si pas drejtësisë!" 25 Atëherë disa nga Jeruzalemi thanë: "A nuk është ky ai që kérkojnë ta vrasin? 26 E megjithatë ja, ai po flet lirisht dhe nuk i thonë asgjë; mos kanë njohur kërret me të vërtetë se ai është Krishti? 27 Por ne e dimë se nga është ai; ndërsa kur të vijë Krishti, askush nuk do ta dijë se nga është". 28 Atëherë Jezusi, duke mësuar në tempull, thirri dhe tha: "Ju më njihni dhe e dini se nga jam, megjithatë unë s'kam ardhur nga vetja, por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe ju nuk e njihni. 29 Por unë atë e njoh, sepse jam nga ai dhe ai më dërgoi". 30 Prandaj ata kérkonin ta kapnin, por askush nuk vuri dorë mbi të, sepse ora e tij s'kishte ardhur akoma. 31 Por shumë veta nga turma besuan në të dhe thoshnin: "Kur të vijë Krishti, a do të bëjë më shumë shenja se këto që ka bërë ky?". 32 Farisenjtë dëgjuan turmën duke pëshpëritur këto gjëra për të; prandaj farisenjtë dhe kërret e priftërinjve dërguan roje për ta kapur. 33 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Unë jam edhe për pak kohë me ju, pastaj do të shkoj tek ai që më ka dërguar. 34 Do të më kérkon i nuk do të më gjeni; dhe atje ku do të jem unë, ju nuk do të mund të vini". 35 Prandaj Judenjtë thonin në mes tyre: "Ku do të shkojë ky që ne nuk do ta gjemjë? Mos do të shkojë tek ata që janë shpërndarë midis Grekëve, dhe të mësojë Grekët? 36 Çfarë deshi të thoshte kur tha: "Ju do të më kérkon i dhe nuk do të më gjeni"; dhe: "Atje ku do të jem unë, ju nuk mund të vini"?". 37 Ditën e fundit, në ditën e madhe të festës, Jezusi u çua në

këmbë dhe thirri duke thënë: "Nëse dikush ka etje, le me atë grua, që qëndronte atje në mes. **10** Jezusi të vijë tek unë e të pijë. **38** Ai që beson në mua, siç atëherë u ngrit dhe, duke mos parë tjetër përvëç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë gruas, i tha: "O grua, ku janë ata që të paditnin? lumenj uji të gjallë". **39** Por këtë ai e tha për Frymën, Askush nuk të dënoi?". **11** Dhe ajo u përgjigji: "Askush, që do të merrnin ata që do të besonin në të; sepse Zot". Atëherë Jezusi i tha: "As unë nuk të dënoj; shko Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse dhe mos mëkato më". **12** Dhe Jezusi u foli atyre Jezusi ende nuk ishte përlëvduar. **40** Shumë veta nga përsëri duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush më turma, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshnin: "Ky është ndjek nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën me të vërtetë Profeti!". **41** Të tjerë thoshnin: "Ky është e jetës". **13** Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti dëshmon Krishti". Kurse të tjerë thoshnin: "Vallë nga Galilea për vetvenet; dëshmimi yt nuk është i vërtetë". **14** vjen Krishti? **42** A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Edhe pse dëshmoj nga pasardhja e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati për vetvete, dëshmimi im është i vërtetë, sepse unë e ku jetonte Davidi?". **43** Kështu pati përçarje në turmë di nga kam ardhur e ku po shkoj; ju, përkundrazi, nuk për shkak të tij. **44** Dhe disa prej tyre donin ta kapnin, e dini as nga vij dhe as ku po shkoj. **15** Ju gjykon por askush nuk vuri dorë mbi të. **45** Atëherë rojet u sipas mishit, unë nuk gjykoj asnjeri. **16** Por, edhe kthyen te krerët e priftërinjve dhe te farisenjtë, dhe kur gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, sepse unë nuk këta u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?". **46** Rojet u jam vetëm, por jam unë dhe Ati që më dërgoi. **17** përgjigjen: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ai njeri". **47** Edhe në ligjin tuaj është shkruar se dëshmimi i dy Prandaj farisenjtë iu përgjigjën atyre: "Mos u gënijet njérëzve është i vërtetë. **18** Unë jam ai që dëshmoj edhe ju? **48** Mos vallë ndonjë nga krerët ose nga për vetvete dhe Ati që më ka dërguar dëshmon për farisenjtë besoi në të? **49** Por kjo turmë, që nuk e njeh mua". **19** Atëherë i thanë: "Ku është Ati yt?". Jezusi u ligjin, është e mallkuar". **50** Nikodemi, një prej tyre, i përgjigj: "Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po cili natën kishte shkuan te Jezusi, u tha atyre: **51** "Ligji të më njihnit mua, do të njihnit edhe Atin tim". **20** ynë dënon vallë një njeri para se ta ketë dëgjuar dhe Jezusi i shprehu këto fjalë në vendin e thesarit, duke ta dijë ç'ka bërë ai?". **52** Ata u përgjigjën dhe i thanë: mësuar në tempull dhe askush nuk e kapi, sepse "Mos je edhe ti nga Galilea? Hulumto Shkrimet dhe nuk i kishte ardhur akoma ora. **21** Jezusi, pra, u tha do të shohësh se nga Galilea s'ka dalë kurrë profet". atyre përsëri: "Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni, **53** Dhe secili u kthye në shtëpinë e vet.

8 Dhe Jezusi shkoi në malin e Ullinjve. **2** Por, si zbardhi dita, u kthye përsëri në tempull dhe gjithë populli erdhi tek ai; dhe ai u ul dhe i mësonte. **3** Atëherë farisenjtë dhe skribët i prunë një grua që ishte kapur duke shkelur kurorën dhe, mbasi e vunë në mes, **4** i thanë Jezusit: "Mësues, kjo grua është kapur në flagrancë, duke shkelur kurorën. **5** Por në ligj Moisiu na ka urdhëruar të vriten me gurë gra të tilla, por ti ç'thua?". **6** Flisin kështu për ta vënë në provë dhe për të pasur diçka për ta paditur. Por Jezusi, duke u shtënë se nuk dëgjoi, u përkul dhe shkruante me gisht në dhe. **7** Dhe, kur ata vazhdonin ta pyesnin, ai u drejtua dhe u tha atyre: "Kush nga ju është pa mëkat, le ta hedhë i pari gurin kundër saj!". **8** Pastaj u përkul përsëri dhe shkruante në dhe. **9** Atëherë ata, e dëgjuan këtë dhe të bindur nga ndërgjegjja, u larguan një nga një, duke filluar nga më të vjetrit e deri te të fundit; kështu Jezusi mbeti vetëm

me atë grua, që qëndronte atje në mes. **10** Jezusi të vijë tek unë e të pijë. **38** Ai që beson në mua, siç atëherë u ngrit dhe, duke mos parë tjetër përvëç ka thënë Shkrimi, nga brendësia e tij do të burojnë gruas, i tha: "O grua, ku janë ata që të paditnin? lumenj uji të gjallë". **39** Por këtë ai e tha për Frymën, Askush nuk të dënoi?". **11** Dhe ajo u përgjigji: "Askush, që do të merrnin ata që do të besonin në të; sepse Zot". Atëherë Jezusi i tha: "As unë nuk të dënoj; shko Fryma e Shenjtë në fakt nuk ishte dhënë ende, sepse dhe mos mëkato më". **12** Dhe Jezusi u foli atyre Jezusi ende nuk ishte përlëvduar. **40** Shumë veta nga përsëri duke thënë: "Unë jam drita e botës; kush më turma, kur i dëgjuan këto fjalë, thoshnin: "Ky është ndjek nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën me të vërtetë Profeti!". **41** Të tjerë thoshnin: "Ky është e jetës". **13** Atëherë farisenjtë i thanë: "Ti dëshmon Krishti". Kurse të tjerë thoshnin: "Vallë nga Galilea për vetvenet; dëshmimi yt nuk është i vërtetë". **14** vjen Krishti? **42** A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: "Edhe pse dëshmoj nga pasardhja e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati për vetvete, dëshmimi im është i vërtetë, sepse unë e ku jetonte Davidi?". **43** Kështu pati përçarje në turmë di nga kam ardhur e ku po shkoj; ju, përkundrazi, nuk për shkak të tij. **44** Dhe disa prej tyre donin ta kapnin, e dini as nga vij dhe as ku po shkoj. **15** Ju gjykon por askush nuk vuri dorë mbi të. **45** Atëherë rojet u sipas mishit, unë nuk gjykoj asnjeri. **16** Por, edhe kthyen te krerët e priftërinjve dhe te farisenjtë, dhe kur gjykoj, gjykimi im është i vërtetë, sepse unë nuk këta u thanë atyre: "Pse nuk e sollët?". **46** Rojet u jam vetëm, por jam unë dhe Ati që më dërgoi. **17** përgjigjen: "Asnjeri nuk ka folur kurrë si ai njeri". **47** Edhe në ligjin tuaj është shkruar se dëshmimi i dy Prandaj farisenjtë iu përgjigjën atyre: "Mos u gënijet njérëzve është i vërtetë. **18** Unë jam ai që dëshmoj edhe ju? **48** Mos vallë ndonjë nga krerët ose nga për vetvete dhe Ati që më ka dërguar dëshmon për farisenjtë besoi në të? **49** Por kjo turmë, që nuk e njeh mua". **19** Atëherë i thanë: "Ku është Ati yt?". Jezusi u ligjin, është e mallkuar". **50** Nikodemi, një prej tyre, i përgjigj: "Ju nuk më njihni as mua, as Atin tim; po cili natën kishte shkuan te Jezusi, u tha atyre: **51** "Ligji të më njihnit mua, do të njihnit edhe Atin tim". **20** ynë dënon vallë një njeri para se ta ketë dëgjuar dhe Jezusi i shprehu këto fjalë në vendin e thesarit, duke ta dijë ç'ka bërë ai?". **52** Ata u përgjigjën dhe i thanë: mësuar në tempull dhe askush nuk e kapi, sepse "Mos je edhe ti nga Galilea? Hulumto Shkrimet dhe nuk i kishte ardhur akoma ora. **21** Jezusi, pra, u tha do të shohësh se nga Galilea s'ka dalë kurrë profet". atyre përsëri: "Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni, **53** Dhe secili u kthye në shtëpinë e vet.

ju nuk mund të vini". **22** Prandaj Judenjtë thoshnin: "Mos don të vrasë veten, sepse thotë: "Ku shkoj unë, ju nuk mund të vini"?". **23** Dhe ai u tha atyre: "Ju jeni nga këtu poshtë, kurse unë jam nga atje lart; ju jeni prej kësaj bote, unë nuk jam prej kësaj bote. **24** Prandaj ju thashë se ju do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse po të mos besoni se unë jam, ju do të vdisni në mëkatet tuaja". **25** Atëherë ata i thanë: "Kush je ti?". Dhe Jezusi u tha atyre: "Pikërisht atë që ju thashë. **26** Shumë gjëra kam për të thënë e për të gjykuar lidhur me ju; por ai që më ka dërguar është i vërtetë dhe gjërat që kam dëgjuar nga ai, ia them botës". **27** Ata nuk e kuptuan se ai po u fliste atyre për Atin. **28** Atëherë Jezusi u tha atyre: "Kur ta keni lartuar Birin e njeriut, atëherë do të njihni se unë jam, dhe se nuk bëj asgjë prej vetvetes, por i them këto gjëra ashtu si Ati më ka mësuar. **29** Dhe ai që më ka dërguar është me mua; Ati s'më ka lënë

vetëm, sepse bëj vazhdimisht gjérat që i pëlqejnë".
30 Ndërsa ai thoshte këto gjëra, shumë veta besuan në të. 31 Atëherë Jezusi u tha Judenje që besuan në të: "Nëse do të qëndroni në fjalën time, jeni me të vërtetë dishepujt e mi; 32 do ta nijihni të vërtetën dhe e vërteta do t'ju bëjë të lirë". 33 Ata iu përgjigjen: "Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe s'kemi qenë kurrë sk-llevër të askujt; si mund të thuash ti: "Do të bëheni t'li lirë?". 34 Jezusi u përgjigji atyre: Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush bën mëkatinë eshtë skllav i mëkatit. 35 Por skllavi nuk rri përgjithmonë në shtëpi; ndërsa biri rri përgjithmonë. (aiōn g165) 36 Pra, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë". 37 "Unë e di se jeni pasardhësit e Abrahamit, por ju kërkoni të më vrissni, sepse fjalë imë nuk gjen vend në ju. 38 Unë flas për ç'kam "Ti ende nuk je pesëdhjetë vjeç dhe e paske parë parë tek Ati im, dhe ju bëni gjérat që keni parë tek Ati juaj". 39 Ata, duke u përgjigjur, i thanë: "Ati ynë të vërtetë unë po ju them: para se të kishte lindur eshtë Abrahamin". Jezusi u tha atyre: "Po të ishit bij të Abrahami, unë jam". 59 Atëherë ata morën gurë, që Abrahamit, do të bënët veprat e Abrahamit; 40 por t'i hidhni kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga ju tani kërkoni të më vrissni mua, që ju kam folur të vërtetën që kam dëgjuar nga Perëndia; Abrahami këtë nuk e bëri. 41 Ju bëni veprat e atit tuaj". Prandaj ata i thanë: "Ne nuk lindëm nga kurvërimi; ne kemi një Atë të vetëm: Perëndinë". 42 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Po të ishte Perëndia Ati juaj, ju do të më donit, sepse kam dalë dhe kam ardhur nga Perëndia; nuk kam ardhur, pra, nga vetja ime, por ai më ka dërguar. 43 Përse nuk e kuptioni thënien time? Sepse nuk mund të dëgjoni fjalën time. 44 Ju jeni nga djallë, që eshtë ati juaj, dhe doni të bëni dëshirat e atit tuaj; ai ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi në të vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë. Kur thotë të rema, flet nga vetvetja, sepse eshtë gjenjeshtar dhe ati i rrenës. 45 Kurse mua, duke qenë se ju them të vërtetën, nuk më besoni. 46 Cili nga ju më bind pér mëkat? Nëse flas të vërtetën, përsë nuk më besoni? 47 Kush eshtë prej Perëndisë, i dëgjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk dëgjoni, se nuk jeni prej Perëndisë". 48 Atëherë Judenjtë iu përgjigjën dhe i thanë: "A nuk themi me të drejtë se ti je Samaritan dhe se ke një demon?". 49 Jezusi u përgjigji: "Unë s'kam një demon, por nderoj Atin tim; ju përkundrazi më çnderoni. 50 Tani unë nuk kërkoj lavdinë time, ka kush e kërkon dhe gjykon. 51 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se ai që zbaton fjalën time, nuk do

ta shohë kurrë vdekjen, përfjetë". (aiōn g165) 52 Pra Judenjtë i thanë: "Tani njohim se ti ke një demon. Abrahami dhe profetët kanë vdekur, kurse ti thua: "Kur njëri zbaton fjalën time, nuk do ta shijojë kurrë vdekjen, përfjetë". (aiōn g165) 53 Ti qenke më i madh se ati ynë Abraham, i cili ka vdekur? Edhe profetët kanë vdekur; kush pretendon se je?". 54 Jezusi u përgjigji: "Në qoftë se unë e përlëvdvoj veten, lavdia ime s'është asgjë. Është Ati im ai që më përlëvdon, pér të cilin ju thoni se eshtë Perëndia juaj. 55 Por ju ende s'e keni njohur, kurse unë e njoh dhe, po të thaja se nuk e njoh, do të isha një gjenjeshtar si ju; 56 Abrahami, ati juaj, ngazëllohej në shpresën që të shihte ditën tempulli, duke kaluar midis tyre; dhe kështu u largua. 57 Judenjtë, pra, i thanë: 9 Kur po kalonte, pa një njeri që ishte i verbër që nga lindja. 2 Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: "Mësues, kush ka mëkatuar, ai apo prindërit e tij, që ai ka lindur i verbër?". 3 Jezusi u përgjigji: "As ai, as prindërit e tij s'kanë mëkatuar, por kjo ndodhi që tek ai të dëftohen veprat e Perëndisë. 4 Unë duhet t'i kryej veprat e atij që më ka dërguar sa eshtë ditë; vjen nata kur askush nuk mund të veprojë. 5 Derisa jam në botë, unë jam drita e botës". 6 Pasi kishte thënë këto gjëra, pështyu përdhe, bëri baltë me pështymë dhe leu sytë e të verbrit me të. 7 Pastaj i tha: "Shko, lahu në pellgun e Siloamit" (që do të thotë: dërguar); dhe ai shkoi atje, u la dhe u kthyesh duke parë. 8 Atëherë fqinjtë dhe ata që më parë e kishin parë të verbër, thanë: "A s'është ky ai që rrinte ulur dhe lypte?". 9 Disa thoshnin: "Ai eshtë?". Të tjerë: "I përngrjan atij". Dhe ai thoshte: "Unë jam". 10 I thanë pra: "Si të janë hapur sytë?". 11 Ai u përgjigj dhe tha: "Një njeri, që quhet Jezus, ka bërë baltë, m'i leu sytë dhe më tha: "Shko te pellgu i Siloamit dhe lahu". Dhe unë shkova atje, u lava dhe m'u kthyesh drita e syve". 12 Dhe ata i thanë: "Ku eshtë ai?". Ai u përgjigj: "Nuk e di". 13 Atëherë ata e çuan te farisenjtë atë që më parë kishte qenë i verbër. 14 Dhe ishte e shtunë kur Jezusi bëri baltën dhe ia hapi sytë. 15 Edhe farisenjtë,

pra, e pyesnin përsëri si e fitoi dritën e syve. Dhe ai u dhe tha: "Kush është, Zot, që unë të besoj në të?". 37 tha atyre: "Më vuri baltë mbi sy, u lava dhe shoh". 16 Dhe Jezusi i tha: "Ti e ke parë; është pikërisht ai që Atëherë disa farisenj thanë: "Ky njeri nuk është nga po të flet". 38 Atëherë ai tha: "Unë besoj, o Zot"; dhe Perëndia, sepse nuk e respekton të shtunën!". Të e adhuroi. 39 Pastaj Jezusi tha: "Unë kam ardhur në tjerë thoshnin: "Si mund të kryejë shenja të tillë një këtë botë për të bërë një gjyq, që ata që nuk shohin njeri mëkatar?". Dhe kishte përcarje midis tyre. 17 të shohin dhe ata që shohin të verbohen". 40 Disa E pyetën, pra, përsëri të verbrin: "Po ti, ç'thua pér nga farisenjtë që ishin me të i dëgjuan këto gjëra atë pér faktin që t'i ka hapur sytë?". Ai tha: "Është dhe i thanë: "Jemi të verbër edhe ne?". 41 Jezusi u një profet". 18 Por Judenjtë nuk besuan se ai kishte përgjigj atyre: "Po të ishit të verbër, nuk do të kishit qenë i verbër dhe se kishte fituar dritën e syve, derisa asnjë mëkat; por tani thoni: "Ne shohim", prandaj thirrën prindërit e atij që kishte fituar dritën e syve. 19 mëkatit juaj mbetet".

Dhe i pyetën ata: "A është ky djali juaj, pér të cilin ju thoni se ka lindur i verbër? Vallë si sheh tani?". 20 Prindërit e tij, duke u përgjigjur atyre, thanë: "E dimë se ky është djali ynë dhe se ka lindur i verbër, 21 por ne nuk dimë se si sheh tani ose se kush ia ka hapur sytë; pyeteni atë; ai moshë ka, do t'ju flasë pér veten e vet". 22 Këto thanë prindërit e tij, sepse kishin frikë nga Judenjtë; sepse Judenjtë kishin vendosur që, nëse dikush do ta rrëfente Jezusin si Krishti, do të përjashtohej nga sinagoga. 23 Prandaj prindërit e tij thanë: "Moshë ka, pyeteni atë". 24 Atëherë ata e thirrën përsëri njeriu që kishte qenë i verbër dhe i thanë: "Jepi lavdi Perëndisë; ne e dimë se ai njeri është mëkatar". 25 Ai atëherë u përgjigj dhe tha: "Në është mëkatar, nuk e di, por di një gjë, që isha i verbër dhe tani shoh". 26 E pyetën përsëri: "Ç'të béri? Si t'i ka hapur sytë?". 27 Ai u përgjigj atyre: "Unë tashmë ua kam thënë dhe ju nuk keni dëgjuar; pse doni ta dëgjoni përsëri? Doni ndoshta të bëheni edhe ju dishepuj të tij?". 28 Por ata e fyen dhe thanë: "Ti je dishepull i tij, por ne jemi dishepuj të Moisiut! 29 Ne e dimë se Perëndia i foli Moisiut; sa pér atë, nuk e dimë se nga është". 30 Ai njeri u përgjigj dhe u tha atyre: "E pra, është e çuditshme që ju të mos dini nga është ai; megjithatë ai m'i hapi sytë! 31 Dhe ne e dimë se Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse dikush është i drujtshëm ndaj Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, ai atë e dëgjon! 32 Që prej fillimit të botës nuk është dëgjuar që dikush t'ia ketë hapur sytë një të linduri të verbër. (aiōn g165) 33 Po të mos ishte ky nga Perëndia, nuk do të mund të bënte asgjë". 34 Ata u përgjigjën dhe i thanë: "Ti ke lindur i téri në mëkate e don të na mësosh?". Dhe e nxorën jashtë. 35 Jezusi e mori vesh se e nxorën jashtë dhe, kur e gjeti, i tha: "A beson ti në Birin e Perëndisë?". 36 Ai u përgjigj

10 "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them: Ai që nuk hyn nëpër derë të vathës së deleve, por ngjitet nga një anë tjetër, ai është vjedhës dhe kusar; 2 kurse kush hyn nëpër derë është bariu i deleve. 3 Atij ia hap portieri; delet e dëgjojnë zërin e tij, dhe ai i thërrët delet e tij me emër dhe i prin jashtë. 4 Dhe, pasi i ka nxjerrë delet e tij, shkon para tyre; dhe delet e ndjekin, sepse njohin zërin e tij. 5 Por nuk ndjekin asnjë të huaj, por do të ikin larg tij, sepse nuk e njohin zërin e të huajve". 6 Jezusi u tha atyre këtë shëmbëlltyrë, por ata nuk morën vesh pér çfarë po u fliste. 7 Prandaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: unë jam dera e deleve. 8 Të gjithë ata që erdhën para meje janë vjedhës e kusarë; por delet nuk i kanë dëgjuar. 9 Unë jam dera; nëse dikush hyn nëpërmjet meje, do të shpëtohet; do të hyjë, do të dalë dhe do të gjejë kullotë. 10 Vjedhesi nuk vjen veçse pér të vjedhur, pér të vrarë e pér të shkatërruar; por unë kam ardhur që të kenë jetë e ta kenë me bollëk. 11 Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet pér delet. 12 Kurse roqëtarë, që nuk është bari, dhe delet nuk janë të vetat, sheh ujkun që po vjen, i braktis delet dhe ikën; dhe ujku i rrëmbej dhe i shpërndan delet. 13 Rroqëtarë i kën, sepse është rroqëtar dhe nuk do t'ia dijë pér delet. 14 Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh delet e mia dhe ato më njohin mua, 15 ashtu siç më njeh Ati mua dhe unë e njoh Atin dhe lë jetën time pér delet. 16 Unë kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe; duhet t'i mbledh edhe ato, dhe ato do ta dëgjojnë zërin tim, dhe do të jetë një tuftë e vetme dhe një Bari i vetëm. 17 Prandaj Ati më do, sepse unë e lë jetën time që ta marr përsëri. 18 Askush nuk mund të ma heqë, por e lë nga vetja; unë kam pushtet ta lë e pushtet ta marr përsëri; ky është urdhri

që kam marrë nga Ati im". **19** Atëherë lindi përsëri një saj. **2** Maria ishte ajo që e vajosi me vaj erëkëndëshëm pérçarje midis Judenje pér shkak të këtyre fjalëve. Zotin dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe vëllai **20** Dhe shumë nga ata thoshnin: "Ai ka një demon i saj, Llazari, ishte i sëmurë. **3** Prandaj motrat i dhe nuk është në vete; pérse e dégjoni?". **21** Të tjerë dérguan fjalë Jezusit: "Zot, ja, ai që ti e do shumë thoshnin: "Këto nuk janë fjalë të një të demonizuar; a është i sëmurë". **4** Dhe Jezusi si dégjoi këto tha: mundet një demon t'u hap sytë të verbërve?". **22** U "Kjo sëmundje nuk është pér vdekje, po pér lavdinë kremtua festa e Kushtimit në Jeruzalem, dhe ishte e Perëndisë, që nëpërmjet saj të përlëvdohet Biri i dimër. **23** Dhe Jezusi po ecte në tempull, nën portikun Perëndisë". **5** Por Jezusi e donte Martën, motrën e Salomonit. **24** E rrethuan, pra, Judenjtë dhe i thanë: e saj dhe Llazarin. **6** Kur dégjoi se Llazarasi ishte i "Deri kur do të na mbash pezull? Nëse je Krishti, na e sëmurë, qëndroi edhe dy ditë në vendin ku ishte. thuaj haptas". **25** Jezusi u përgjigj atyre: "Unë jua **7** Pastaj u tha dishepujve: "Të kthehemë përsëri në kam thënë, por ju nuk besoni; veprat që bëj në emër Jude". **8** Dishepuj i thanë: "Mësues, pak më parë të Atit tim, janë ato që dëshmojnë pér mua. **26** Por ju Judenjtë kérkonin të të vrishin me gurë dhe ti po nuk besoni, sepse nuk jeni nga delet e mia, siç jua shkon përsëri atje?". **9** Jezusi u përgjigj: "Nuk janë kam thënë. **27** Delet e mia e dégjojnë zérin tim, unë vallë dymbëdhjetë, orët e ditës? Kur dikush ecën i njoh dhe ato më ndjekin; **28** dhe unë u jap atyre ditën, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote, jetën e pérjetshme dhe nuk do të humbasin kurrë, e **10** por nëse dikush ecën natën, pengohet, sepse askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime. (aiōn g165, drita nuk është në të)". **11** Mbas i tha këto gjëra, aiōnios g166) **29** Ati im, që m'i dha, është më i madh shtoi: "Mikun tonë, Llazarin e ka zënë gjumi, por unë se të gjithë; dhe askush nuk mund t'i rrëmbejë nga po shkoj ta zgjoj". **12** Atëherë dishepuj e tij thanë: dora e Atit tim. **30** Unë dhe Ati jemi një". **31** Prandaj "Zot, po të flejë, do të shpëtojë". **13** Por Jezusi u Judenjtë morën përsëri gurë pér ta vrarë me gurë. kishte folur pér vdekjen e tij, kurse ata pandehnin se **32** Jezusi u përgjigj atyre: "Ju tregova shumë vepër kishte folur pér fjetjen e gjumit. **14** Atëherë Jezusi u të mira nga Ati im; pér cilën nga këto më vrissni me tha atyre haptas: "Llazarin ka vdekur. **15** Edhe unë gurë?". **33** Judenjtë u përgjigjën duke thënë: "Ne nuk gëzohem pér ju që nuk isha atje, që të besoni; por të vrasisim me gurë pér asnjë vepër të mirë, po pér le të shkojmë tek ai". **16** Atëherë Thomai, i quajtur blasfemi, dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten Binjakut, u tha bashkëdishepujve: "Të shkojmë edhe Perëndi". **34** Jezusi u përgjigj atyre: "A nuk është ne, që të vdesim me të". **17** Kur arriti Jezusi, pra, shkruar në ligjin tuaj: "Unë thashë: Ju jeni perëndi"? gjeti që Llazarasi ishte që prej katër ditësh në varr. **18** **35** Nëse ai i quan perëndi ata, të cilëve u që drejtuar Por Betania ishte rrëth pesëmbëdhjetë stade larg fjala e Perëndisë (dhe Shkrimi nuk mund të bjerë Jeruzalemit. **19** Dhe shumë Judenj kishin ardhur te poshtë, **36** ju thoni se ai, që Ati e ka shenjtëruar dhe Marta dhe te Maria pér t'i ngushëlluar pér vëllanë e e ka dérguar në botë, blasfemon, sepse ka thënë: tyre. **20** Marta, pra, si e mori vesh se po vinte Jezusi, "Unë jam Biri i Perëndisë"? **37** Nëse unë nuk bëj i doli përparrë; kurse Maria ishte ulur në shtëpi. **21** veprat e Atit tim, mos më besoni, **38** por nëse i bëj, Marta i tha Jezusit: "Zot, po të ishe këtu, im vëlla nuk edhe po të mos më besoni mua, u besoni të paktën do të kishte vdekur, **22** por edhe tanë e di se të gjitha veprave, që të njihni e të besoni se Ati është në mua ato që ti kérkon Perëndisë, Perëndia do të t'i japë". dhe unë në atë". **39** Për këtë arsyen ata kérkonin **23** Jezusi i tha: "Yt vëlla do të ringjallet". **24** Marta përsëri ta kapnin, por ai ikte nga duart e tyre. **40** Dhe i tha: "E di se do të ringjallet, në ringjallje, ditën e shkoi përsëri përtej Jordanit, në vendin ku më parë fundit". **25** Jezusi i tha: "Unë jam ringjallja dhe jeta; ai Gjoni pagëzonte; dhe ndaloi aty. **41** Dhe shumë veta që beson në mua, edhe sikur të duhej të vdesë do të erdhën tek ai dhe thoshnin: "Gjoni vërtet nuk bëri jetojë. **26** Dhe ai që jeton e beson në mua, nuk do asnjë shenjë, por gjithçka që Gjoni tha pér këtë ishte **27** Ajo i tha: "Po, Zot, unë besoj se ti je Krishti, Biri i Perëndisë, që duhet të vinte në botë" **28** Dhe, si tha kështu, shkoi të thërrasë fshehtas Marinë, motrën e vërtetë". **42** Dhe atje shumë veta besuan në të.

11 Ishte atëherë i sëmurë një farë Llazarin nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së

e saj, duke thënë: "Mësuesi është këtu dhe po të e tha nga vetja; por, duke qenë kryeprift i atij viti, thérret". 29 Posa e dëgjoi, ajo u çua me nxitim dhe profetizoi se Jezusi duhej të vdiste për kombin, 52 dhe erdhi tek ai. 30 Por Jezusi ende nuk kishte arritur jo vetëm për kombin, por edhe për t'i mbledhur në në fshat, por ndodhej në vendin ku Marta e kishte një, bijtë e Perëndisë që ishin të shpërndarë. 53 Që takuar. 31 Prandaj Judenjtë që ishin me të në shtëpi nga ajo ditë, pra, ata vendosën ta vrasin. 54 Për këtë për ta ngushëlluar, kur panë se Maria u çua me nxitim arsyse Jezusi nuk ecte më haptasi midis Judenje, dhe doli, e ndoqën, duke thënë: "Ajo po shkon te por u tërhoq në një krahinë afér shkretëtirës, në një varri për të qarë aty". 32 Sapo Maria arriti te vendi ku qytet që quhej Efraim dhe aty rrinte me dishepujt e ndodhej Jezusi dhe e pa atë, i ra ndër këmbë duke tij. 55 Dhe Pashka e Judenje ishte afér dhe shumë i thënë: "Zot, po të ishe ti këtu, im vëlla nuk do të veta nga ajo krahinë u njitén në Jeruzalem përparrë kishte vdekur". 33 Atëherë Jezusi, kur pa se ajo dhe Pashkës për t'u pastruar. 56 E kërkonin, pra, Jezusin Judenjtë që kishin ardhur me të po qanin, u pshërtiu dhe, duke qëndruar në tempull, thoshnin në mes tyre: në frymë dhe u trondit, 34 dhe tha: "Ku e keni vënë?". "Si ju duket juve? A do të vijë ai për festë?". 57 Kërët Ata i thanë: "Zot, eja e shih!". 35 Jezusi qau. 36 e priftërinjve dhe farisenjtë kishin dhënë urdhër që, Atëherë Judenjtë thanë: "Shih, sa e donte!". 37 Por po ta dinte ndokush se ku ishte ai, të sinjalizonte që disa nga ata thanë: "Ky, që i hapi sytë të verbërët, ta kapnin.

s'mund të bënte që ky të mos vdiste?". 38 Prandaj Jezusi, përsëri i trondit përbrenda, erdhi te varri; por ky ishte një guvë dhe kishte përparrë një gur. 39 Jezusi tha: "Hiqni gurin!". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "Zot, ai tashmë qelbet, sepse ka vdekur prej katër ditësh". 40 Jezusi i tha: "A nuk të thashë se po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë?". 41 Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekuri. Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoj që më ke dëgjuar. 42 Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto përturmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dérguar". 43 Dhe, mbasi tha këto, thirri me zë të lartë: "Llazar, eja jashtë!". 44 Atëherë i vdekuri doli, me duart e këmbët të lidhura me rripa pëlzure dhe me fytyrën të mbështjellë në një rizë. Jezusi u tha atyre: "Zgjidheni dhe lëreni të shkojë!". 45 Atëherë shumë nga Judenjtë, që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë gjithçka kishte bërë Jezusi, besuan në të. 46 Por disa nga ata shkuant te farisenjtë dhe u treguan atyre ç'kishte bërë Jezusi. 47 Atëherë kërët e priftërinjve dhe farisenjtë mblohdhën sinedrin dhe thanë: "Ç'të bëjmë? Ky njeri po bën shumë shenja. 48 Po ta lëmë të vazhdojë kështu, të gjithë do të besojnë në të, do të vijnë Romakët dhe do të shkatërrojnë vendin dhe kombin tonë". 49 Por një nga ata, Kajafa, që ishte kryeprifti i atij viti, u tha atyre: "Ju nuk kuptoni asgjë; 50 dhe as nuk e konceptoni se është e leverdishme për ne që të vdesë vetëm një njeri për popullin, dhe të mos humbasë gjithë kombi". 51 Por këtë ai nuk

12 Jezusi, pra, gjashtë ditë përparrë Pashkës, erdhii në Betani, ku banonte Llazari, ai që kishte vdekur dhe Jezusi e kishte ringjallur prej së vdekurish. 2 Dhe aty i shtruan një darkë: Marta shërbente dhe Llazari ishte një nga ata që rrinin në tryezë me të. 3 Atëherë Maria mori një liber vaj erékendshëm prej nardi të pastër shumë të kushtueshëm, vajosi me të këmbët e Jezusit dhe i fshiu këmbët e tij me flokët e saj; dhe shtëpia u mbush me erën e këtij vajti. 4 Atëherë një nga dishepujt e tij, Juda Iskarioti, bir i Simonit, ai që do ta tradhtonte, tha: 5 "Pse nuk u shit ky vaj për treqind denarë dhe t'u jepej fitimi të varfërve?". 6 Por ai e tha këtë, jo se kujdesej për të varfrit, por sepse ishte vjedhës dhe, duke qenë se ai e mbante qesen, mbante ç'shtinin atje brenda. 7 Jezusi, pra, tha: "Lëre! Ajo e ka ruajtur për ditën e varrimit tim. 8 Të varfrit në fakt, i keni gjithmonë me ju, por mua nuk më keni gjithmonë". 9 Ndërkaj një turmë e madhe Judenjsh mori vesh se ai ishte atje dhe erdhi jo vetëm për shkak të Jezusit, por edhe për të parë Llazarin, te cilin ai e kishte ngjallur prej së vdekurish. 10 Atëherë kërët e priftërinjve vendosën ta vrasin edhe Llazarin, 11 sepse për shkak të tij, shumë veta braktisin Judenjtë dhe besonin në Jezusin. 12 Të nesërmen, një turmë e madhe që kishte ardhur në festë, kur dëgjoi se Jezusi po vinte në Jeruzalem, 13 mori degë palmash dhe i doli para, duke thirrur: "Hosana! Bekuar ai që vjen në emër të Zotit, mbreti i Izraelit!". 14 Dhe Jezusi gjeti një kërricë dhe hipi në të, siç është shkruar: 15

"Mos druaj, o bijë e Sionit; ja, mbreti yt po vjen duke besoni në dritë, që të bëheni bij të dritës". Këto gjëra kalëruar mbi një kërriç gomarejel!". 16 Dishepujt e tij tha Jezusi; pastaj u largua dhe u fsheh prej tyre. 37 nuk i kuptuan përmomentin këto gjëra, po, kur Jezusi Ndonëse kishte bërë shumë shenja para tyre, ata nuk ishte përlëvduar, atëherë u kujtuan se këto gjëra ishin besonin në të, 38 që të përmbushej fjalë e profetit shkruar për të, dhe që i kishin bërë këto gjëra për të. Isaia që tha: "Zot, kush i ka besuar predikimit tonë? 17 Kështu turma, që ishte me të kur ai e kishte thirrur Dhe kujt iu shfaq krahui i Zotit?". 39 Prandaj ata nuk jashtë Llazarin nga varri dhe e kishte ringjallur prej së mund të besonin, sepse Isaia gjithashtu tha: 40 "Ai i vdekuri, jepte dëshmi për të. 18 Prandaj turma i doli ka verbuar sytë e tyre dhe i ka ngurtësuar zemrat e përpëra, sepse kishte dëgjuar se ai kishte bërë këtë tyre, që të mos shohin me sy dhe të mos kuptojnë me shenjë. 19 Atëherë farisenjtë thanë midis tyre: "A e zemër, të mos kthehen dhe unë të mos i shëro". 41 shihni se s'po bëni asgjë; ja, bota shkon pas tij". 20 Këto gjëra tha Isaia, kur e pa lavdinë e tij dhe foli për Dhe midis atyre që ishin ngjitur për të adhuruar gjatë të. 42 Megjithatë, edhe midis kërëve, shumë besuan festës ishin edhe disa Grekë. 21 Ata, pra, iu afroan në të; por, për shkak të farisenjve, nuk e rrëfenin, Filipit, që ishte nga Betsaida e Galileës, dhe iu lutën për të mos qenë të përjashtuar nga sinagoga, 43 duke thënë: "Zot, duam të shohim Jezusin". 22 Filipi sepse donin lavdinë e njerëzve më tepër, se lavdinë shkoi e ia tha Andreas; dhe përsëri Andrea dhe Filipi e Perëndisë. 44 Pastaj Jezusi thirri dhe tha: "Kush ia thanë Jezusit. 23 Por Jezusi u përgjigj atyre duke beson në mua, nuk beson në mua, por në atë që thënë: "Ora ka ardhur, në të cilën Biri i njeriut duhet më ka dërguar. 45 Dhe kush më sheh mua, sheh atë të përlëvdohet, 24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju që më ka dërguar. 46 Unë kam ardhur si drita për them: Nëse kokrra e grurit e rënë në dhe nuk vdes, botën, që kushdo që beson në mua të mos mbetet në ajo mbetet e vetme; por, po të vdesë, jep shumë fryt! 25 Kush e do jetën e vet do ta humbasë; dhe kush e urren jetën e vet në këtë botë, do ta ruajë për jetën e përfjetshme. (aiōnios g166) 26 Në qoftë se dikush më shërben, të më ndjekë; dhe ku jam unë, atje do të jetë dhe sherbëtori im; në qoftë se dikush më shërben, Ati im do ta nderojë. 27 Tani shpirti im është i trondititur dhe çfarë të them: O Atë, më shpëto nga kjo orë? Por për këtë unë kam ardhur në këtë orë. 28 O Atë, përlëvdo emrin tênd!" Atëherë një zë erdhi nga quelli: "E kam përlëvduar dhe do ta përlëvdoj akoma!". 29 Ati". (aiōnios g166)

Turma, pra, që ishte e pranishme dhe e dëgjoi zérin, thoshte se qe një bubullimë. Të tjerë thoshnin: "Një engjëll i ka folur!". 30 Dhe Jezusi u përgjigj dhe tha: "Ky zë nuk ka ardhur pér mua, por pér ju. 31 Tani éshëtë gjykim i kësaj bote; tani do të hidhet jashtë princi i kësaj bote! 32 Dhe unë, kur të jem ngritur lart nga toka, do t'i té rheq të gjithë tek unë". 33 Por ai i thoshte këto pér të treguar nga ç'lloj vdekje duhet të vdiste. 34 Turma iu përgjigj: "Ne kemi dëgjuar nga ligji se Krishti mbetet pérjetë; tani si mund të thuash ti se Biri i njeriut duhet të ngritet lart? Kush éshëtë ky Bir i njeriut?". (aiòn g165) 35 Atëherë Jezusi u tha atyre: "Drita éshëtë me ju edhe pér pak kohë; ecni gjersa keni drítë, që të mos ju zërë errësira; kush ecën në errësirë nuk di se ku shkon". 36 "Gjersa keni drítë,

13 Por përpara festës së Pashkës, Jezusi, duke e ditur se kishte ardhur ora e tij të kalojë nga kjo botë tek Ati, duke i dashur të vetët që ishin në botë, i deshi deri në fund. 2 Dhe, kur mbaroi darka, mbasi djalli i kishte shtënë në zemër Judë Iskariotit, birit të Simonit, ta tradhtonte, 3 Jezusi, duke ditur se Ati i kishte dhënë gjithçka në duar, dhe se ai kishte dalë nga Perëndia dhe te Perëndia po kthehej, 4 u ngrit nga darka dhe hoqi rrobat e tij, mori një peshqir dhe u njesh. 5 Mbası hodhi ujë në një legen, filloi të lante këmbët e dishepujve dhe t'ua fshijnte me peshqirin, me të cilin ishte ngjeshur. 6 Erdhi, pra, te Simon Pjetri. Dhe ai i tha: "Zot, ti të m'i lash këmbët mua?". 7 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Atë që po bëj unë, ti tani nuk e kupton, por do ta kuptosh mbas kësaj".

8 Pjetri i tha: "Tí kurrë nuk do tē m'i lash këmbët". natë. **31** Kur doli ai, Jezusi tha: "Tani Biri i njeriut Jezusi iu përgjigji: "Po nuk té lava, ti nuk do tē kesh éshëtë përlëvduar dhe Peréndia éshëtë përlëvduar në pjesë me mua". (aión g165) **9** Simon Pjetri i tha: "Zot, jo tē. **32** Në qoftë se Peréndia éshëtë përlëvduar në tē, vetém këmbët, por edhe duart dhe kokën". **10** Jezusi Peréndia do ta përlëvdojë edhe në vetvete dhe do ta i tha: "Ai që éshëtë i larë, s'ka nevojë veçse tē lajë përlëvdojë menjëherë. **33** Djema, edhe pér pak kohë këmbët dhe éshëtë krejt i pastër; edhe ju jeni tē pastër, jam me ju; ju do tē më kërkoni, por ashtu siç u kam por jo tē gjithë". **11** Sepse ai e dinte se kush do ta thënë Judenjve: "Atje ku po shkoj unë ju nuk mund tē tradhtonte, prandaj tha: "Nuk jeni tē gjithë tē pastër". vini". Kështu tani po ju them edhe juve. **34** Po ju jap **12** Kështu, mbasi ua lau këmbët, mori përséri rrobat e një uredhërim tē ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju tij, zuri vend rishtas në tryezë dhe u tha atyre: "A e kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin. **35** Prej kuptoni këtë që ju kam bërë? **13** Ju më quani Mësuesi kësaj do t'ju njojin tē gjithë që jeni dishepujt e mi, dhe Zot, dhe mirë thoni, sepse jam. **14** Në qoftë se nëse keni dashuri pér njëri-tjetrin" **36** Simon Pjetri i unë, Zoti dhe Mësuesi, ju kam larë këmbët, edhe ju tha: "Zot, ku po shkon?". Jezusi iu përgjigji: "Atje ku duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. **15** Unë, në fakt, ju po shkoj unë, ti nuk mund tē më ndjekësh tani; por kam dhënë shëmbullin që ashtu siç kam bërë unë, më vonë do tē më ndjekësh". **37** Pjetri i tha: "Zot, pse bëni edhe ju. **16** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju nuk tē ndiqkam dot tani? Unë do tē jap jetën time pér them: Shërbëtori nuk éshëtë më i madh se padroni i tij, ty!". **38** Jezusi iu përgjigji: "Ti do ta japësh jetën têndë as i dërguari më i madh se ai që e ka dërguar. **17** Po pér mua? Në tē vërtetë, në tē vërtetë po tē them: gjeli t'i dini këto gjëra, tē lumur jeni ju nëse do t'i bëni. **18** nuk do tē këndoja, para se ti tē më kesh mohuar tri Nuk po flas pér ju tē gjithë; unë i njoh ata që kam herë!".

zgjedhur, por duhet tē përm bushet ky Shkrim: "Ai që ha bukën me mua, ka ngritur thembrén kundër meje".

19 Po ju them që tani, para se tē ndodhë, që, kur tē ketë ndodhur, tē besoni se unë jam Krishti. **20** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: Kush pranon atë që dërgojoj unë, më pranon mua; dhe kush më pranon mua, pranon atë që më ka dërguar". **21** Mbasi i tha këto fjälë, Jezusi, u trondit në frymë, dhe dëshmoi e tha: "Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them se një nga ju do tē më tradhotojë". **22** Atëherë dishepujt u panë njëri me tjetrin, por nuk arrinin tē kuptonin pér kë po fliste. **23** Por një nga dishepujt e tij, tē cilin Jezusi e donte, ishte mbështetur te kraharori i Jezusit. **24** Atëherë Simon Pjetri i bëri shenjë tē pyeste kush ishte ai pér tē cilin foli. **25** Dhe ai dishepull, duke u përkulur mbi kraharorin e Jezusit, e pyeti: "Zot, kush éshëtë?". **26** Jezusi iu përgjigji: "Éshëtë ai tē cilit do t'i jap kafshatën, pasi ta kem ngjyer". Dhe e ngjeu kafshatën e ia dha Judë Iskariotit, birit tē Simonit. **27** Dhe pas kafshatës, Satani hyri në tē. Atëherë Jezusi i tha: "Ç'ke pér tē bërë, bëjë shpejt!". **28** Por asnjë nga ata që ishin në tryezë nuk e mori vesh pse ai e tha këtë. **29** Disa në fakt mendonin se, duke qenë se Juda e mbante qesen, Jezusi i kishte thënë: "Bli gjërat që na duhen pér festën"; ose që t'u jepte diçka tē varfërvë. **30** Ai, pra, mori kafshatën dhe doli menjëherë. Ishte

natë. **14** "Zemra juaj mos u trondittë; besoni në Peréndi dhe besoni edhe në mua! **2** Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa; përndryshe do t'ju thoja. Unë po shkoj t'ju përgatis një vend. **3** Dhe kur tē shkoj e t'ju përgatis vendin, do tē kthehem dhe do t'ju marr pranë meje, që aty ku jam unë, tē jeni edhe ju. **4** Ju e dini se ku po shkoj dhe e njihni edhe udhën". **5** Thomai i tha: "Zot, ne nuk e dimë se ku po shkon; pra, si mund ta njohim udhën?" **6** Jezusi i tha: "Unë jam udha, e vërteta dhejeta; askush nuk vjen tek Ati përvëçse nëpërmjet meje. **7** Po tē më kishit njohur, do tē kishit njohur edhe Atin tim; qysh tani e njihni dhe e keni parë". **8** Filipi i tha: "Zot, na e trego Atin, dhe na mjafton". **9** Jezusi i tha: "Ka kaq kohë që unë jam me ju dhe ti nuk më ke njohur akoma, o Filip? Kush më ka parë mua, ka parë Atin; Si vallë po thua: "Na e trego Atin?". **10** A nuk beson se unë jam në Atin dhe se Ati éshëtë në mua? Fjalët që po ju them, nuk i them nga vetja. Ati që qëndron në mua, éshëtë ai që i bën veprat. **11** Më besoni se unë jam në Atin dhe se Ati éshëtë në mua; në mos, më besoni pér shkak tē vet veprave. **12** Në tē vërtetë, në tē vërtetë po ju them: kush beson në mua do tē bëjë edhe ai veprat që bëj unë; madje do tē bëjë edhe më tē mëdha se këto, sepse unë po shkoj tek Ati. **13** Dhe çfarëdo tē kërkoni në emrin tim, do ta bëj, që Ati tē përlëvdohet në Birin.

14 Në qoftë se do të kërkoni diçka në emrin tim, unë shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, jep do ta bëj". **15** "Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e shumë frys, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë. **6** mia. **16** Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Në qoftë se ndokush nuk qëndron në mua, hidhet Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë jashtë si shermendi dhe thahet; pastaj i mbledhin, i me ju, (aiōn g165) **17** Frymën e së Vërtetës, që bota hedhin në zjarr dhe digjen. **7** Në qoftë se qëndroni në nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh dhe nuk e mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, kërkoni çfarë të njeh; por ju e njihni, sepse qëndron me ju dhe do të doni dhe do t'ju bëhet. **8** Në këtë është përlëvduar jetë në ju. **18** Nuk do t'ju lë bonjakë, do të kthehem te Ati im, që të jepni shumë frys, dhe kështu do të jeni ju. **19** Edhe pak kohë dhe bota nuk do të më shohë dishepujt e mi. **9** Sikurse Ati më ka dashur mua, më, por ju do të më shihni; sepse unë jetoj, edhe ju ashtu edhe unë ju kam dashur juve; qëndroni në do të jetoni. **20** Atë ditë do të mësoni se unë jam në dashurinë time. **10** Po të zbatoni urdhërimet e mia, do Atin tim, dhe se ju jeni në mua dhe unë në ju. **21** të qëndroni në dashurinë time, sikurse unë i zbatova Kush ka urdhërimet e mia dhe i zbaton, është ai që urdhërimet e Atit tim dhe qëndrojë në dashurinë e tij. më do; dhe kush më do mua, Ati im do ta dojë; dhe **11** Këto gjëra juva kam thënë që gjëzimi im të qëndrojë unë do ta dua dhe do t'i dëftehem atij". **22** Juda, jo në ju dhe gjëzimi juaj të jetë i plotë. **12** Ky është Iskarioti, i tha: "Zot, si vallë do të na dëftehesh neve urdhërimi im: ta doni njëri-tjetrin, ashtu si unë ju kam dhe jo botës". **23** Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Nëse dashur juve. **13** Askush s'ka dashuri më të madhe ndokush më do, do ta zbatojë fjalën time; edhe Ati im nga kjo: të japë jetën e vet për miqtë e tij. **14** Ju jeni do ta dojë dhe ne do të vijmë tek ai dhe do të bëjmë miqtë e mi, nëse bëni gjérat që unë ju urdhëroj. **15** banasën tek ai. **24** Kush nuk më do, nuk i zbaton Unë nuk ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk fjalët e mia; dhe fjalë që po dégjoni nuk është imja, e di c'bën i zoti; por unë ju kam quajtur miq, sepse ju por e Atit që më ka dërguar. **25** Ju kam thënë këto bëra të njihni të gjitha gjëra që kam dëgjuar nga Ati gjëra, ndërkajq jam me ju; **26** por Ngushëlluesi, Fryma im. **16** Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam e Shenjtë, që Ati do ta dérgojë në emrin tim, do t'ju zgjedhur juve; dhe ju caktova të shkoni dhe të jepni mësojë çdo gjë dhe do t'ju kujtojë të gjitha këto që ju frys, dhe fryti juaj të jetë i qëndrueshëm, që, çfarëdo thashë. **27** Unë po ju lë paqen, po ju jap paqen time: gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai t'juja japë. **17** unë po juva jap, po jo si e jep bota; zemra juaj mos u Këtë ju urdhëroj: ta doni njëri-tjetrin. **18** Nëse bota trondittë dhe mos u frikësoftë. **28** Ju keni dëgjuar që ju urren, ta dini se më ka urredh mua para jush. **19** ju thashë: "Unë po shkoj dhe do të kthehem te ju". Po Po të ishit nga bota, bota do të donte të vetët; por të më donit, do të gjëzoheshit sepse unë thashë: "Po sepse nuk jeni nga bota, por unë ju kam zgjedhur shkoj tek Ati"; sepse Ati është më i madh se unë. **29** nga bota, prandaj bota ju urren. **20** Kujtoni fjalën që ju Dhe juva kam thënë tanë, para se të ndodhë, që, kur të thashë: "Shërbëtori nuk është më i madh se i zoti". ndodhë, të besoni. **30** Nuk do të flas më gjatë me ju, Nëse më kanë përndjekur mua, do t'ju përndjekin sepse po vjen princi i kësaj bote dhe ai nuk ka asgjë edhe ju; nëse kanë zbatuar fjalën time, do të zbatojnë në mua; **31** por kjo ndodh që bota ta njohë se unë e edhe tuajën. **21** Të gjitha këto gjëra do t'juja bëjnë për dua Atin dhe se bëj ashtu siç Ati më ka urdhëruar. shkak të emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më ka dërguar. **22** Po të mos kisha ardhur dhe të mos u kisha folur atyre, nuk do të kishin faj; por tanë ata nuk kanë asnjë shfajësim përmëkatin e tyre. **23** Kush më urren mua, urren edhe Atin tim. **24** Po të mos kisha bëre në mes tyre veprat që askush tjetër nuk ka bërë, nuk do të kishin faj; por tanë, përkundrazi, e kanë parë, dhe më kanë urredh mua dhe Atin tim. **25** Por kjo ndodhi që të përmbrashtet fjalë e shkruar në ligjin e tyre: "Më kanë urredh mua pa shkak". **26** Por kur të vijë Ngushëlluesi, që do t'ju dérgoj prej Atit, Fryma e

15 "Unë jam hardhia e vërtetë dhe Ati im është vreshtari. **2** Çdo shermend që nuk jep frys në mua, ai e heq; kurse çdo shermend që jep frys, ai e krasit që të japë edhe më shumë frys. **3** Ju tashmë jeni të pastër, për shkak të fjalës që ju kumtova. **4** Qëndroni në mua dhe unë do të qëndrojë në ju; sikurse shermendi nuk mund të japë frys nga vetja, po që se nuk qëndron në hardhi, ashtu as ju, nëse nuk qëndroni në mua. **5** Unë jam hardhia, ju jeni

së vërtetës, që del nga Ati im, ai do të dëshmojë për në gjëzim. 21 Gruaja, kur lind, ka dhembje, sepse i mua. 27 Edhe ju, gjithashtu, do të dëshmoni, sepse erdhi ora; por, sa po e ka lindur fëmijën, nuk kujton më ishit me mua që nga fillimi".

16 "Jua kam thënë këto gjëra, që të mos skandalizoheni. 2 Do t'ju përashtojnë nga sinagogat; madje po vjen ora kur, kushdo që t'ju vrasë, do të mendojë se i ka kryer një shërbim Perëndisë. 3 Dhe do t'ju bëjnë këto gjëra, sepse nuk kanë njohur as Atin, as mua. 4 Por unë jua kam thënë këto gjëra që, kur të vijë momenti, të kujtoheni se unë jua kisha thënë; por nga fillimi këto fjalë nuk jua pata thënë, sepse isha me ju. 5 Por tani unë po shkoj tek ai që më ka dërguar, dhe askush nga ju s'po më pyet: "Ku po shkon?". 6 Madje, për shkak se ju thashë këto gjëra, trishtimi e ka mbushur zemrën tuaj. 7 Megjithatë unë ju them të vërtetën: éshëtë mirë për ju që unë të shkoj, sepse, po nuk shkova, nuk do të vijë te ju Ngushëlluesi; por, po shkova, unë do t'ju dërgoj. 8 Dhe kur të ketë ardhur, ai do ta bindë botën për mëkat, për drejtësi dhe për gjykim. 9 Për mëkat, sepse nuk besojnë në mua; 10 për drejtësi, sepse unë po shkoj tek Ati dhe nuk do të më shihni më; 11 për gjykim, sepse princi i kësaj bote éshëtë gjykuar. 12 Kam edhe shumë gjëra të tjera për t'ju thënë, por ato ende ju nuk mund t'i mban. 13 Por, kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, ai do t'ju prijë në çdo të vërtetë, sepse ai nuk do të flasë nga vetja, por do të thotë gjitha ato gjëra që ka dëgjuar dhe do t'ju kumtojë gjérat që do vijnë. 14 Ai do të më përlëvdojë, sepse do të marrë prej meje dhe do t'ju kumtojë. 15 Të gjitha gjérat që ka Ati janë të miat; për këtë ju thashë se ai do të marrë prej simes dhe do t'ju kumtojë. 16 Pas pak nuk do të më shihni më; e përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni, sepse unë po shkoj tek Ati". 17 Atëherë disa nga dishepujt e tij thoshnin midis tyre: "Ç'është kjo që po na thotë: "Pas pak nuk do të më shihni më", dhe: "e përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni" dhe: "Sepse unë po shkoj tek Ati"?". 18 Thoshnin pra: "Ç'është kjo "Pas pak", për të cilën flet? Ne s'dimë ç'don të thotë". 19 Jezusi, pra, e kuptoi se ata donin ta pyesnin dhe u tha atyre: "Ju po pyesni njeri tjetrin pse thashë: "Pas pak nuk do të më shihni më", dhe: "E përsëri një kohë e shkurtër e do të më shihni"? 20 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: ju do të qani dhe do të mbanzi dhe bota do të gjëzohet.

në gjëzimit që lindi një qenie njerëzore në botë. 22 Kështu edhe ju tani jeni në dhembje, por unë do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gjëzohet, dhe askush nuk do t'ua heqë gjëzimin tuaj. 23 Atë ditë ju nuk do të më bëni më asnjë pyetje. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'juja japë. 24 Deri tani ju s'keni kërkuar asgjë në emrin tim; kërkoni dhe do të merrni, që gjëzimi juaj të jetë i plotë. 25 Jua kam thënë këto gjëra në shëmbëlltyra, por po vjen ora kur nuk do t'ju flas më me shëmbëlltyra, por do t'ju flas haptas për Atin. 26 Në atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe nuk po them se unë do t'i lutem Atit për ju; 27 Ati vetë në fakt ju do, sepse ju më deshët mua dhe keni besuar se unë dola nga Perëndia. 28 Unë dola nga Ati dhe erdha në botë; përsëri po e lë botën dhe kthehem tek Ati". 29 Dishepujt e tij i thanë: "Ja, ti tani po flet haptas dhe s'po përdor asnjë shëmbëlltyrë. 30 Tani ne njohim se ti di gjithçka dhe s'ke nevojë që ndokush të t'pyesë; prandaj ne besojmë se ke dalë nga Perëndia". 31 Jezusi u përgjigj atyre: "A besoni tani? 32 Ja, po vjen ora, madje tashmë ka ardhur, në të cilën ju do të shpërndaheni, secili pér punë të vet, dhe do të më lini vetëm; por unë nuk jam vetëm, sepse Ati éshëtë me mua. 33 Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në mua; në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën!".

17 Jezusi tha këto gjëra, pastaj i ngriti sytë drejt qilljet dhe tha: "O Atë, ora ka ardhur, përlëvdo Birin tënd, që edhe Biri yt të të përlëvdojë, 2 sepse ti i ke dhënë pushtet mbi çdo mish, që t'u japë jetë të përjetshme të gjithë atyre që ti ia ke dhënë. (aiōnios g166) 3 Dhe kjo éshëtëjeta e përjetshme, të të njohin ty, të vetmin Perëndi të vërtetë, dhe Jezu Krishtin që ti ke dërguar. (aiōnios g166) 4 Unë të kam përlëvduar mbi tokë; unë e kam kryer veprën që më ke dhënë të bëj. 5 Tani, pra, më përlëvdo, o Atë, pranë teje, me lavdinë që unë e kisha pranë teje para se të bëhej bota. 6 Unë ia kam dëftuar emrin tënd njerëzve që ti m'i ke dhënë nga bota; ishin të tutë dhe ti m'i ke dhënë; dhe ata e kanë zbatuar fjalën tënde. 7 Tani ata kanë njohur se të gjitha gjérat që ti më ke dhënë vijnë prej teje, 8 sepse ua kam dhënë atyre fjalët që ti Ju do të pikëlloheni, por pikëllimi juaj do të kthehet më ke dhënë mua; dhe ata i kanë pranuar dhe kanë

njohur se me tē vërtetë unë dola nga ti, dhe kanë dishepujt e tij. 3 Atëherë Juda mori një grup ushtarësh besuar se ti më ke dërguar. 9 Unë lutem pér ta, nuk dhe rojat e dërguara nga krerët e priftërinje dhe lutem pér botën, po pér ata që më ke dhënë, sepse nga farisenjtë, erdhi atje me fenerë, pishtarë dhe me janë tē tutë. 10 Dhe tē gjitha gjérat e mia janë tē tuat, armë. 4 Atëherë Jezusi, duke ditur gjithçka që do dhe gjérat e tua janë tē miat; dhe unë jam përlévduar t'i ndodhte, doli dhe i pyeti: "Kë kérkon?". 5 Ata u në to. 11 Tani unë nuk jam më në botë, por ata janë përgjigjen: "Jezusin Nazareas". Jezusi u tha atyre: në botë, dhe unë po vij te ti. O Atë i shenjtë, i ruaj ata "Unë jam!". Por Juda, që po e tradhtonte, ishte edhe në emrin tënd, ata që më ke dhënë, që tē jenë një ai me ta. 6 Sapo ai u tha atyre: "Unë jam", ata u sikurse ne! 12 Kur isha me ata në botë, unë i kam zmbrapsën dhe ranë pér dhe. 7 Atëherë Jezusi i pyeti ruajtur në emrin tënd; unë i kam ruajtur ata që ti më përséri: "Kë kérkon?". Ata thanë: "Jezusin Nazareas". ke dhënë dhe askush nga ata nuk ka humbur, përveç 8 Jezusi u përgjigji: "Ju kam thënë se unë jam; prandaj birit tē humbjes, që tē përmbushej Shkrimi. 13 Por nëse më kérkon mua, i lini këta tē shkojnë"; 9 që tē tani unë po vij te ti dhe i them këto gjëra në botë, që përmbushej fjala që kishte thënë: "Nuk kam humbur gëzimi im tē bëhet i plotë në ta. 14 Unë u kam dhënë asnjë nga ata që më ke dhënë". 10 Atëherë Simon atyre fjalën tënde dhe bota i ka urryer, sepse nuk janë Pjetri, që kishte një shpatë, e nxori, i ra shërbëtorit prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës. 15 tē kryepriftit dhe ia preu veshin e djathtë; dhe ai Unë nuk kérkoj që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i shërbëtor quhej Malk. 11 Por Jezusi i tha Pjetrit: "Fute mbrosh nga i ligu. 16 Ata nuk janë nga bota, sikurse shpatën tënde në mill; a nuk do ta pi unë kupën që unë nuk jam nga bota. 17 Shenjtëroji në tē vërtetën më ka dhënë At?". 12 Atëherë grupi i ushtarëve, tënde; fjala jote është e vërteta. 18 Sikurse ti më ke kapiteni dhe rojet e Judenjve e kapën Jezusin dhe dërguar mua në botë, po ashtu unë i kam dërguar ata e lidhën. 13 E çuan më parë te Ana, sepse ishte në botë. 19 Dhe unë pér ta po shenjtëroj vvetvete, vjehri i Kajafës, që ishte kryeprifti i atij viti. 14 Kajafa që edhe ata tē jenë tē shenjtëruar në tē vërtetë. 20 ishte ai që i kishte këshilluar Judenjtë se ishte e Tani unë nuk lutem vetëm pér ta, por edhe pér ata që leverdishme që një njeri tē vdiste pér popullin. 15 Por do tē besojnë në mua me anë tē fjalës së tyre, 21 Simon Pjetri dhe një dishepull tjetër ndiqnin Jezusit. që tē gjithë tē jenë një, ashtu si ti, o Atë, je në mua. Dhe ky dishepull ishte i njohur i kryepriftit; dhe hyri dhe unë në ty; edhe ata tē jenë një në ne, që bota tē me Jezusin në oborrin e kryepriftit. 16 Por Pjetri mbeti besojë se ti më ke dërguar. 22 Dhe unë u kam dhënë përashta te dera. Atëherë dishepulli tjetër, që ishte i lavdinë që më ke dhënë, që ata tē jenë një, ashtu njohur i kryepriftit, doli dhe i foli portieres dhe bëri tē si ne jemi një. 23 Unë jam në ta dhe ti në mua, që hyjë Pjetri. 17 Dhe shërbëtorja portiere i tha Pjetrit: tē jenë tē përsosur në unitet dhe që bota tē njohë "Mos je edhe ti nga dishepujt e atij njeriu?". Ai u që ti më ke dërguar dhe që i ke dashur, ashtu si më përgjigji: "Nuk jam". 18 Ndërkao shërbëtorët dhe rojat ke dashur mua. 24 O Atë, unë dua që atje ku jam ndezën një zjarr me qymyr dhe qëndronin në këmbë e unë, tē jenë me mua edhe ata që më ke dhënë, që ngroheshin, sepse bënte ftoftë; edhe Pjetri qëndronte ta shohin lavdinë time që ti më ke dhënë, sepse ti në këmbë me ta dhe ngrohej. 19 Por kryeprifti e pyeti më ke dashur para themelimit tē botës. 25 O atë i Jezusin pér dishepujt e tij dhe pér doktrinën e tij, drejtë, bota nuk tē ka njohur, por unë tē kam njohur; 20 Jezusi iu përgjigji: "Unë i kam folur haptas botës; dhe këta e kanë njohur se ti më ke dërguar. 26 Dhe gjithmonë kam mësuar në sinagogë e në tempull, ku unë i kam bërë tē njohin emrin tënd dhe do tē bëj mblidhen tē gjithë Judenjtë, dhe s'kam thënë asgjë ta njohin akoma, që dashuria, me tē cilën ti më ke në fshehtësi. 21 Përse më pyet mua? Pyet ata që dashur mua, tē jetë në ta dhe unë në ta".

18 Mbas i tha këto gjëra, Jezusi doli me dishepujt e vet dhe shkoi përtjej përroit tē Kedronit, ku ishte një kopsht, në tē cilin hyri ai me dishepujt e tij. 2 Dhe Juda, i cili po e tradhtonte, e njihte edhe ai atë vend, sepse shpesh herë Jezusi tërhiqej atje me

kanë dëgjuar ç'u kam thënë atyre; ja, ata i dinë gjërat që kam thënë". 22 Posa i tha këto fjalë, një nga rojat që i rrinin afër, i ra Jezusit me shuplakë, duke thënë: "Kështu i përgjigjesh kryepriftit?". 23 Jezusi i tha: "Po tē kem folur keq, trego ku është e keqja; por, po tē kem folur mirë, përsë po më bie?". 24 Atëherë Ana e

dërgoi të lidhur te Kajafa, kryeprifti. 25 Ndërkaq Simon pra, doli, duke mbajtur kurorën prej gjembash dhe Pjetri qëndronte aty e ngrohej. I thanë, pra: "Mos je mantelin e purpurit. Dhe Pilati u tha atyre: "Ja njeriu!". dhe ti nga dishepujt e tij?". Ai e mohoi dhe tha: "Nuk 6 Kur e panë krerët e priftërinje dhe rojet, filluan të jam". 26 Por një nga shërbëtorët e kryepriftit, farefisi i bërtasin, duke thënë: "Kryqëzoje, kryqëzoje!". Pilati u atij, të cilil Pjetri ia kishte prerë veshin, tha: "A s'të tha atyre: "Merreni ju dhe kryqëzjeni, sepse unë nuk pashë në kopsht me të?". 27 Dhe Pjetri e mohoi gjej në të asnjë faj". 7 Judenjtë iu përgjigjën: "Ne kemi sërisht, dhe menjëherë këndoi gjeli. 28 Pastaj nga një ligj dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse Kajafa e çuan Jezusin në pretorium; ishte mëngjes e bëri veten Bir të Perëndisë". 8 Kur Pilati i dëgjoi herët. Por ata nuk hynë në pretorium, që të mos këto fjalë, kishte akoma më shumë frikë; 9 dhe, si u bëheshin të papastër, por të mund të hanin Pashkën. Kthye në pretorium, i tha Jezusit: "Nga je ti?". Por 29 Dhe kështu Pilati doli jashtë drejt tyre dhe tha: Jezusi nuk i dha kurfarë përgjigje. 10 Për këtë arsy "Ç'padi sillni kundër këtij njeriu?". 30 Ata u përgjigjën Pilati i tha: "S'po më flet? ti s'e di që unë kam pushtet dhe i thanë: "Nëse ai të mos ishte keqbërës, nuk do të të kryqëzoj dhe pushtet të të liroj?". 11 Jezusi u ta kishim dorëzuar". 31 Atëherë Pilati u tha atyre: përgjigji: "Ti nuk do të kishe asnjë pushtet përmbi "Merreni ju dhe gjykojeni sipas ligjit tuaj" Por Judenjtë mua, po të mos të qe dhënë prej së larti; prandaj ai i thanë: "Neve nuk na lejohet të vrasim njeri". 32 që më dorëzoi tek ti ka faj më të madh". 12 Që nga ai Kjo ndodhi që të përmbushej fjala që kishte thënë moment Pilati kërkoi ta lironë; por Judenjtë bërtisnin, Jezusi, kur kishte thënë se me ç'vdekje duhej të duke thënë: "Po e lirove këtë, nuk je mik i Cezarit; vdiste. 33 Atëherë Pilati hyri përsëri në pretorium, e kush e bën veten mbret, i kundërvihet Cezarit". 13 thirri Jezusin dhe i tha: "A je ti mbreti i Judenje?". 34 Pilati, pra, kur i dëgjoi këto fjalë, e çoi jashtë Jezusin Jezusi iu përgjigji: "E thua ti nga vetja, apo ta kanë dhe u ul në selinë e gjykatës, në vendin e quajtur thënë të tjerë për mua?". 35 Pilati iu përgjigji: "Jam "Kalldrëm", e në hebraisht "Gabatha"; 14 tani ishte unë vallë Jude? Kombi yt dhe krerët e priftërinje dita e përgatitjes së Pashkës, dhe ishte afërsisht të dorëzuan tek unë; çfarë ke bërë?". 36 Jezusi u ora e gjashtë; dhe u tha Judenje: "Ja mbreti juaj". përgjigji: "Mbretëria ime nuk është e kësaj bote; po të 15 Por ata bërtitën: "Largoje! Largoje! Kryqëzoje!". ishte mbretëria ime e kësaj bote, shërbëtorët e mi do Pilati u tha atyre: "Ta kryqëzoj mbretin tuaj?". Krerët e të luftonin që të mos u dorëzohesha Judenje; porse priftërinje u përgjigjën: "Ne s'kemi mbret tjetër përveç tani mbretëria ime nuk është prej këtej". 37 Atëherë Cezarit". 16 Atëherë ai ua dorëzoi që të kryqëzohej. Pilati i tha: "Ti, pra, qenke mbret?". Jezusi u përgjigji: Dhe ata e morën Jezusin dhe e çuan tutje. 17 Dhe ai, "Ti thua se unë jam mbret; për këtë unë kam lindur duke mbartur kryqin e tij, u nis drejt vendit që quhej dhe për këtë kam ardhur në botë; që të dëshmoj për "Kafka", që në hebraisht quhet "Golgota", 18 ku e të vërtetë; kush është për të vërtetën, e dëgjon zérin kryqëzuan, dhe me të dy të tjerë, njërin në një anë e tim". 38 Pilati e pyeti: "Ç'është e vërteta?". Dhe, si tjetrin në anën tjetër, dhe Jezusi në mes. 19 Dhe Pilati foli këtë, doli përsëri para Judenje dhe u tha atyre: shkroi edhe një mbishkrim dhe e vuri në kryq; dhe "Unë nuk po gjej në të asnjë faj! 39 Por ndër ju është atje ishte shkruar: "JEZUSI NAZAREAS, MBRETI zakon që unë t'ju liroj dikë për Pashkë; a doni, pra, I JUDENJVE". 20 Kështu këtë mbishkrim e lexuan që t'ju liroj mbretin e Judenje?". 40 Atëherë të gjithë shumë nga Judenjtë, sepse vendi ku u kryqëzua bërtitën përsëri, duke thënë: "Jo këtë, por Barabanë!". Jezusi ishte afër qytetit; dhe mbishkrimi ishte shkruar hebraisht, greqisht dhe latinisht. 21 Prandaj krerët e priftërinje të Judenje i thanë Pilatit: "Mos shkruaj: "Mbreti i Judenje", por se ai ka thënë: "Unë jam mbreti i Judenje"". 22 Pilati u përgjigji: "Atë që kam shkruar, e kam shkruar!". 23 Dhe ushtarët, mbasi e kishin kryqëzuar Jezusin, morën robat e tij dhe bënë katër pjesë, një pjesë për çdo ushtar, dhe tunikën. Por tunika ishte pa tegel, e endur një copë nga maja

19 Atëherë Pilati mori Jezusin dhe dha urdhër ta fshikullonin. 2 Dhe ushtarët thurrën një kurorë me gjemba, ia vunë mbi krye dhe i veshën siper një mantel të purpurt, 3 dhe thoshnin: "Tungjatjeta, o mbret i Judenje"; dhe i binin me shuplaka. 4 Pastaj Pilati doli përsëri dhe u tha atyre: "Ja, po juva nxjerr jashtë, që ta dini se nuk gjej në të asnjë faj". 5 Jezusi,

e deri në fund. **24** Prandaj ata i thanë njëri-tjetrit: "Nuk e grisim, por hedhim short kujt t'i bjerë"; që të përmbushej Shkrimi, që thotë: "I ndanë midis tyre rrobat e mia, dhe hodhën short për tunikën time". Ushtarët, pra, i bënë këto gjëra. **25** Por afër kryqit të Jezusit, qendronin nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria e Kleopas dhe Maria Magdalenë. **26** Atëherë Jezusi, kur pa nënën e tij dhe pranë saj dishepullin që donte, i tha nënës së tij: "O grua, ja biri yt!". **27** Pastaj i tha dishepullit: "Ja nëna jote!". Dhe që në atë moment ai e mori në shtëpinë e vet. **28** Pas kësaj, Jezusi, duke ditur që tashmë çdo gjë ishte kryer, që të përmbushej Shkrimi, tha: "Kam etje!". **29** Por aty ishte një enë plot me uthull. Pasi shtinë një sfungjer në uthull dhe e vunë në majë të një dege hisopi, ia afruan te goja. **30** Kur Jezusi e mori uthullën, tha: "U krye!". Dhe duke ulur kryet, dha frymën. **31** Duke qenë se ishte dita e Përgatitjes, me qëllim që trupat të mos qëndronin në kryq të shtunën, sepse ajo e shtunë ishte një ditë me rëndësi të veçantë, Judenjtë i kërkuan Pilatit që atyre t'u thysheshin kërcinjtë dhe të hiqeshin që andej. **32** Ushtarët, pra, erdhën dhe ia thyen kërcinjtë të parit dhe pastaj edhe tjetrit që ishte kryqëzuar me të; **33** por, kur erdhën te Jezusi, dhe si panë se ai tashmë kishte vdekur, nuk ia thyen kërcinjtë, **34** por njëri nga ushtarët ia tejshpoi brinjën me një heshtë, dhe menjëherë i doli gjak e ujë. **35** Dhe ai që ka parë, ka déshmuar pér këtë, dhe déshmia e tij éshtë e vërtetë; dhe ai e di se thotë të vërtetën, që ju të besoni. **36** Këto gjëra në fakt ndodhën që të përbushet Shkrimi: "Nuk do t'i thyhet asnjë eshtë". **37** Dhe akoma një Shkrim tjetër thotë: "Do të vështrojnë atë që e kanë tejshpuar". **38** Pas këtyre gjërvave, Jozefi nga Arimatea, që ishte dishepull i Jezusit, por fshehtas nga druajtja e Judenjve, i kërkoi Pilatit që mund ta merrte trupin e Jezusit; dhe Pilati i dha leje. Atëherë ai erdhi dhe e mori trupin e Jezusit. **39** Por erdhi dhe Nikodemi, i cili më përparrë kishte vajtur te Jezusi natën, duke sjellë një përzierje prej mirre dhe aloe, prej rrëth njëqind librash. **40** Ata, pra, e morën trupin e Jezusit dhe e mbështollën në pëlhura liri me erëra të këndëshme, sipas zakonit të varrimit që ndiqnin Judenjtë. **41** Por në atë vend ku ai u kryqëzua ishte një kopsht, dhe në kopsht një varr i ri, në të cilën ende nuk ishte vënë askush. **42**

Aty, pra, pér shkak të Përgatitjes së Judenjve, e vunë Jezusin, sepse varri ishte afër.

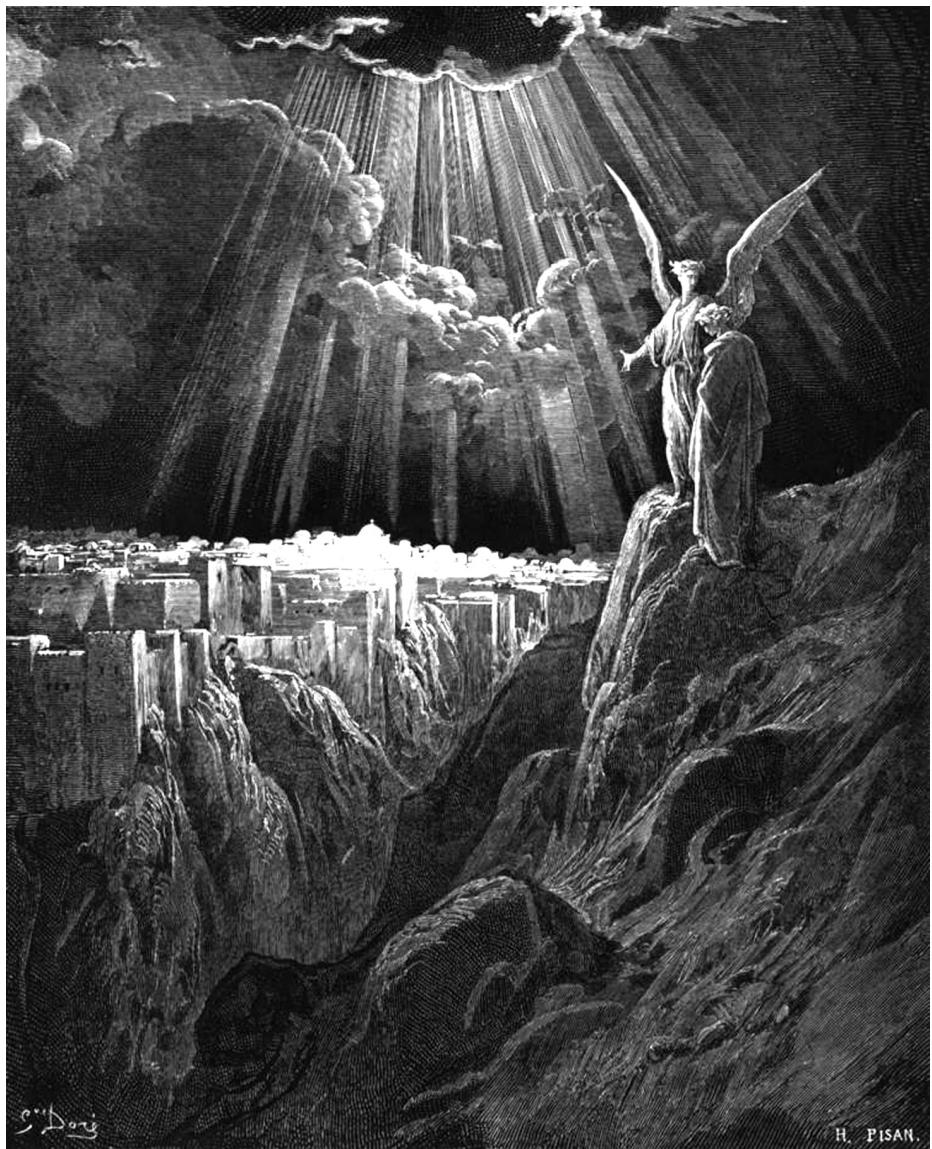
20 Por ditën e parë pas së shtunës, në mëngjes, kur ishte ende errët, Maria Magdalena shkoi te varri dhe pa se guri ishte hequr nga varri. **2** Atëherë rendi te Simon Pjetri dhe te dishepulli tjetër, të cilin Jezusi e donte, dhe u tha atyre: "E kanë hequr Zotin nga varri dhe nuk e dimë ku e vunë". **3** Atëherë Pjetri dhe dishepulli tjetër dolën jashtë dhe u nisën pér te varri. **4** Rendnin të dy bashkë, por dishepulli tjetër rendi përpara, më shpejt se Pjetri dhe arriti i pari te varri. **5** Dhe, si u përkul, pa pëlhurat prej liri që ishin në varr, por nuk hyri aty. **6** Arriti edhe Simon Pjetri që po e ndiqte, hyri në varr dhe pa pëlhurat prej liri që ishin përtokë, **7** dhe rizën, që qe vënë mbi kokën e Jezusit; ajo nuk ishte bashkë me pëlhurat, por ishte e palosur në një vend, veç. **8** Atëherë hyri edhe ai dishepulli tjetër që kishte arritur i pari te varri, pa dhe besoi. **9** Ata në fakt, nuk e kishin kuptuar ende Shkrimin, sipas të cilit ai duhet të ringjalje së vdekurish. **10** Pastaj dishepujt u kthyen përsëri në shtëpi. **11** Por Maria kishte mbetur jashtë varrit, dhe po qante. Dhe, duke qarë, u përkul brenda varrit, **12** dhe pa dy engjëj, të veshur me të bardha, ndenjur njëri te kryet dhe tjetri te këmbët e vendit, ku qe trupi i Jezusit. **13** Ata i thanë: "O grua, pse po qan?". Ajo u përgjigji atyre: "Sepse e kanë hequr Zotin tim, dhe nuk e di ku e kanë vënë". **14** Si tha këtë, ajo u suall prapa dhe pa Jezusin, që qëndronte në këmbë; por ajo nuk e dinte se ishte Jezusi. **15** Jezusi i tha: "O grua, pse po qan? Kë kérkon?". Ajo, duke menduar se ishte kopshtari, i tha: "Zot, po e pate hequr ti, më trego ku e vure dhe unë do ta marr". **16** Jezusi i tha: "Mari!". Dhe ajo atëherë u kthyte dhe i tha: "Rabboni!", që do të thotë: Mësues. **17** Jezusi i tha: "Mos më prek, sepse ende nuk u ngjita te Ati im; por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre se unë po njnjitem tek Ati im dhe Ati juaj, te Perëndia im dhe Perëndia juaj". **18** Atëherë Maria Magdalena shkoi t'juo njoftojë dishepujve se kishte parë Zotin dhe se ai i kishte thënë këto gjëra. **19** Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërsa dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mybillyura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: "Pacja me ju!". **20** Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra,

kur e panë Zotin, u gëzuan. **21** Pastaj Jezusi u tha shkuan me barkë (sepse nuk ishin shumë larg nga atyre përsëri: "Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar toka, vetëm dyqind kubitë), duke têrhequr rrjetën plot mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju". **22** Dhe, si tha me peshq. **9** Mbasi dolën në tokë, panë një zjarr këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: "Merrni Frymën e me prush dhe mbi të peshk dhe bukë. **10** Jezusi u Shenjtë! **23** Kujt do t'ia falni mëkatet, do t'i jenë falur, tha atyre: "Sillni këtu disa nga peshqit që zutë tanë!". kujt do t'ia mbani, do t'i jenë mbajtur". **24** Por Thomai, **11** Simon Pjetri hipi përsëri në barkë dhe nxori në i quajtur Binjaku, një nga të dyndëdhjetët, nuk ishte tokë rrjetën, plot me peshq të mëdhenj, njëqind e me ta kur erdhi Jezusi. **25** Dishepujt e tjerë, pra, i pesëdhjetë e tre; dhe, megjithse ishin aq shumë, thanë: "Kemi parë Zotin". Por ai u tha atyre: "Po nuk e rrjetta nuk u shqye. **12** Jezusi u tha atyre: "Ejani të pashë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk hani mëngjes". Por asnjë nga dishepujt nuk guxonte e vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe dorën ta pyeste: "Kush je?", duke ditur se ishte Zoti. **13** time në brinjën e tij, unë nuk do të beso". **26** Dhe Atëherë Jezusi erdhi, mori bukë dhe ua dha atyre; tetë ditë më vonë, dishepujt ishin përsëri në shtëpi po kështu edhe peshkun. **14** Kjo ishte e treta herë dhe Thomai ishte me ta. Jezusi erdhi, ndonëse dyert që Jezusi iu shfaq dishepujve të vet, mbasi ishte ishin të mbyllura, dhe u prezantua midis tyre dhe ringjallur së vdekuri. **15** Mbasi kishin ngrënë, Jezusi i tha: "Paqja me ju!". **27** Pastaj i tha Thomait: "Vëre tha Simon Pjetrit: "Simon nga Jona, a më do ti mua gishtin këtu dhe shiko duart e mia; shtrije edhe dorën më shumë se këta?". Iu përgjigji: "Po, Zot, ti e di se dhe vëre në brinjën time; dhe mos ji mosbesues, por unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti qengjat e mi!". **16** besues!". **28** Atëherë Thomai u përgjigji dhe i tha: "Zoti Përsëri e pyeti pér të dytën herë: "Simon nga Jona, a im dhe Perëndia im!". **29** Jezusi i tha: "Sepse më ke më do ti mua?". Iu përgjigji: "Po, Zot, ti e di se unë të parë, Thoma, ti ke besuar; lum ata që nuk kanë parë dua". Jezusi i tha: "Ki kujdes pér delet e mia". **17** E dhe kanë besuar!". **30** Jezusi bëri edhe shumë shenja pyeti pér të tretën herë: "Simon nga Jona, a më do ti të tjera në prezencën e dishepujve të tij, të cilat nuk mua?". Pjetri u trishtua pse e pyeti pér të tretën herë: janë shkruar në këtë libër. **31** Por këto gjëra janë "A më do ti mua?", dhe iu përgjigji: "Zot, ti di çdo gjë, shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, Biri i ti di se unë të dua". Jezusi i tha: "Kulloti delet e mia. Perëndisë dhe që, duke besuar, ta keni jetën në emër **18** Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se, kur ti të tij.

21 Pas këtyre gjërave, Jezusi iu shfaq përsëri dishepujve pranë Detit të Tiberiadës; dhe u shfaq në këtë ményrë: **2** Simon Pjetri, Thomai i quajtur Binjaku, Natanaeli nga Kana e Galilësë, të bijtë e Zebedeut dhe dy të tjerë nga dishepujt e tij ishin bashkë. **3** Simon Pjetri u tha atyre: "Po shkoj të peshkoj". Ata i thanë: "Po vijmë edhe ne me ty". Dolën dhe hipën menjëherë në barkë; por atë natë nuk zunë asgjë. **4** Në mëngjes herët, Jezusi ndenji te bregu; megjithatë dishepujt nuk e kupuan se ishte Jezusi. **5** Dhe Jezusi u tha atyre: "O djema, a keni ndonjë gjë pér të ngrënë?". Ata i përgjigjën: "Jo!". **6** Dhe ai u tha atyre: "Hidhni rrjetën në anën e djathtë të barkës dhe do të gjeni". E hodhën, pra, dhe s'mundën më ta têrhiqnin nga shumica e peshqve. **7** Atëherë dishepulli, të cilin Jezusi e donte, i tha Pjetrit: "Është Zoti". Simon Pjetri, kur dégjoi se ishte Zoti, u mbështoll me rrobë (sepse ishte i zhveshur) dhe u hodh në det. **8** Dishepujt e tjerë përkundrazi

ishe i ri, e ngjeshje vetveten dhe shkoje ku të doje; po kur të jesh plak, do t'i shtrish duart dhe dikush tjetër do të të ngjeshë e do të të çojë atje ku ti nuk do të doje". **19** I tha këto fjalë pér të bërë të ditur se me ç'vdekje ai do ta përlëvdonte Perëndinë. Dhe, si i tha këto, i tha: "Ndiqmë". **20** Dhe Pjetri u kthyte dhe pa se po e ndiqte dishepulli, të cilin Jezusi e donte, ai që gjatë darkës ishte mbështetur mbi kraharorin e Jezusit dhe kishte pyetur: "Zot, kush është ai që po të tradhton?". **21** Kur Pjetri e pa, i tha Jezusit: "Zot, dhe me të ç'do të bëhet?". **22** Jezusi iu përgjigji: "Nëse dua që ai të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet? Ti ndiqmë!". **23** Atëherë u hap zëri midis vëllezërve se ai dishepull nuk do të vdiste; por Jezusi nuk i kishte thënë Pjetrit se ai nuk do të vdiste, por: "Nëse unë dua që ky të mbetet derisa të vij unë, ç'të duhet?". **24** Ky është dishepulli që dëshmon pér këto gjëra dhe që ka shkruar këto gjëra; dhe ne dimë se dëshmia e tij është e vërtetë. **25** Janë edhe shumë gjëra të tjetra që i bëri Jezusi, të cilat, po të shkrugheshin një nga një,

unë mendoj se nuk do të mjaftonte mbarë bota që t'i
nxinte librat që do të mund të shkruheshin. Amen.

Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qielli, nga Perëndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur pér burrin e vet. Dhe dëgjova një zë të madh nga qielli që thoshte: "Ja tabernakulli i Perëndisë me njerëzit! Dhe ai do të banojë me ta; edhe ata do të jenë populli i tij dhe vetë Perëndia do të jetë bashkë me ta, Perëndi e tyre.

Zbulesa 21:2-3

Zbulesa

19 Dhe pas këtyre dëgjova në quell zérin e madh tē një turme të shumtë, duke thënë: "Aleluja! Shpëtimi, dhe lavdia, dhe nderimi, dhe fuqia i përkasin Zotit, Perëndisë sonë, z sepse tē vërteta dhe tē drejta janë gjykimet e tij! Ai në fakt gjykoj laviren e madhe, që e prishi dheun me kurvérinë e saj, dhe mori hak për gjakun e shërbëtorëve tē vet tē derdhur prej dorës së saj". 3 Dhe thanë për tē dytën herë: "Aleluja! Dhe tymi i saj ngjitet në shekuj të shekujuve". (aiōn g165) 4 Dhe ranë përmbyss tē njëzet e katër pleqtë, dhe tē katër qeniet e gjalla, dhe adhuruan Perëndinë, që ulej mbi fron, duke thënë: "Amen, Aleluja!". 5 Dhe nga froni erdhi një zë, duke thënë: "Lëvdoni Perëndinë tonë, gjithë ju shërbëtorë tē tij dhe ju që e druan, dhe tē vegjlit dhe tē mëdhenjtë". 6 Dhe dëgjova një si zë i një turme tē madhe, dhe si zë shumë ujërash dhe si zë bubullimash tē forta, që thoshte: "Aleluja, sepse filloj tē mbretërojë Zoti, Perëndia ynë, i Plotfuqishmi! 7 Le tē gëzohemi dhe tē ngazëllohemi dhe le t'i japim atij lavdi, sepse erdhi dasma e Qengjit dhe nusja e tij është përgatitur! 8 Dhe i është dhënë tē vishet me li tē hollë, tē pastër dhe tē shkëlqyeshëm, sepse liri i hollë janë veprat e drejta tē shenjtorëve". 9 Dhe më tha: "Shkruaj: Lum ata që janë ftuar në gostoninë e dasmës së Qengjit". Dhe më tha: "Këto janë fjalët e vërteta tē Perëndisë". 10 Edhe rashë përrpara këmbëve tē tij për ta adhuruar, por ai më tha: "Ruaj se e bën, unë jam bashkëshërbëtori yt si dhe i vëllezërve tē tu që kanë dëshminë e Jezusit. Perëndinë adhuroje! Sepse dëshmia e Jezusit është frysë e profecisë". 11 Dhe pas hë qellin e hapur, dhe ja, një kalë i bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi. 12 Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër tē shkruar, që askush nuk e di përvèç atij; 13 Dhe ishte i veshur me një rrobe tē ngjyer në gjak; dhe emri i tij quhet: "Fjala e Perëndisë". 14 Dhe ushtritë që janë në qelli e ndiqnin mbi kuaj tē bardhë, tē veshur me roba liri tē hollë, tē bardhë dhe tē pastër. 15 Dhe nga goja e tij dilte një shpatë e mprehtë për tē goditur me tē kombet; dhe ai do tē qeverisë me skeptër prej hekuri dhe ai vet do tē shkelë vozën e verës së mërisë dhe tē zemërimit tē Perëndisë së plotfuqishëm. 16 Dhe mbi

rroben e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër: MBRETI I MBRETÉRVE dhe ZOTI I ZOTÉRVE. 17 Dhe pas hë një engjëll që qëndronte në këmbë në diell; dhe bërtiti me zë tē madh duke u thënë gjithë shpendëve që fluturojnë në mes tē qellit: "Ejani, mblidhuni në gostoninë e madhe tē Perëndisë, 18 që tē hani mish mbretërish, dhe mish kapitenësh, dhe mish njerëzish tē fuqishëm, dhe mish kuajsh dhe kalorësish, dhe mishin e tē gjithë njerëzve, tē tē lirëve dhe tē skllëverve, dhe tē tē vegjelëve dhe tē tē mëdhenjve". 19 Dhe pas hë bishën, dhe mbretërit e dheut, dhe ushtritë e tyre tē mbledhura që tē bënin luftë kundër atij që kalëronte kalin dhe kundër ushtrisë së tij. 20 Dhe bisha u kap, dhe bashkë me tē profeti i rrëmë që kishte bërë shenja përrpara saj, me tē cilat i mashtroi ata që morën damkën e bishës, dhe ata që adhuruan figurën e saj; që tē dy i hodhën tē gjallë në ligjenin e zjarrtë që digjet me squfur; (Limnë Pyr g3041 g4442) 21 dhe tē tjerët u vranë me shpatë, që dilte nga goja e atij që kalëronte kalin, dhe tē gjitha shpendët u ngopën me mishrat e tyre.

20 Dhe pas hë një engjëll që zbriste nga qelli, duke pasur çelësin e humnerës, dhe një zinxhir tē madh në dorë. (Abyssos g12) 2 Ai e kapi dragoin, gjarpérin e lashtë, që është djallë dhe Satani, dhe e lidhi për një mijë vjet, 3 dhe e hodhi atë në humnerë, dhe e mylli atë dhe vulosi mbi të, që tē mos i mashtrojë më kombet, deri sa tē mbushen një mijë vjet; dhe pas këtyre ai duhet zgjidhur për pak kohë. (Abyssos g12) 4 Dhe pas hë frone, dhe ata u ulën mbi to dhe atyre iu dha pushteti që tē gjykojnë edhe pas hë shpirrat e atyre që u ishin prerë kokat për dëshminë e Jezusit dhe për fjalën e Perëndisë, dhe tē cilët nuk e kishin adhuruar bishën, dhe as figurën e saj dhe nuk kishin marrë damkë mbi ballin e tyre dhe në duart e tyre. Këta u kthyen në jetë e mbretëruan me Krishtin për një mijë vjet. 5 Por tē vdekurit e tjerët nuk u kthyen në jetë deri sa tē mbusheshin një mijë vjet. Kjo është ringjallja e parë. 6 I lum dhe i shenjtë është ai që ka pjesë në ringjalljen e parë. Mbi ata vdekja e dytë nuk ka pushtet, por ata do tē jenë priftërinj tē Perëndisë dhe tē Krishtit dhe do tē mbretërojnë me tē një mijë vjet. 7 Dhe kur tē kryhen tē një mijë vjetët, Satani do tē zgjidhet nga burgu i tij, 8 dhe do tē dalë tē mashtrojë kombet që janë në tē katër anët e dheut, Gogun e Magogun, që t'i mbledhë ata për luftë; numri

i tyre do tē jetē si rëra e detit. 9 Dhe ata do tē lëvizin tē jetë nē liqenin që digjet me zjarr dhe squfur, që nē tē gjithë sipérfaqen e dheut dhe do ta rrethojnë éshṭe vdekja e dytë". (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 Pastaj fushën e shenjtorëve dhe qytetin e dashur. Por nga erdhí drejt meje një nga tē shtatë engjëjt që kishin qielli do tē zbrésé zjarr, i dérguar nga Peréndia, dhe tē shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit, dhe do t'i pérpjijë. 10 Atéherë djallin që i kishte mashtruar, foli me mua, duke thënë: "Eja, do tē tē tregoj nusen, do ta hedhin nē liqenin e zjarrit e tē squfurit, ku janë bisha dhe profeti i rremë; dhe do tē mundohen ditë e natë nē shekuj tē shekujve. (aiōn g165, Limnë Pyr g3041 g4442) 11 Pastaj pashë një fron tē madh tē bardhë dhe nga Peréndia, 11 duke pasur lavdinë e Peréndisë. atë që ulej mbi té, nga prania e tē cilit iku dheu dhe Dhe shkëlqimi i saj i ngjante me një gur shumë tē qielli, dhe nuk u gjet vënd pér ata. 12 Dhe pashë tē çmuar, si gur diaspri kristalor. 12 Ai kishte një mur vdekurit, tē mëdhenj e tē vegjël, që rrinin nē këmbë tē madh dhe tē lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te pérpara Peréndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap portat dymbëdhjetë engjëjt, dhe emra tē shkruar mbi një libër tjetër, që éshṭe libri i jetës; dhe tē vdekurit to, tē cilat janë emrat e tē dymbëdhjetë fiseve tē bijve u gjykuant nē bazë tē gjérave tē shkruara nē libra, tē Izraelit. 13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri sipas veprave tē tyre. 13 Dhe deti i dorëzoi tē vdekurit porta, nga jugu tri porta dhe nga peréndimi tri porta. që ishin nē tē, dhe vdekja dhe Hadesi dorëzuan tē 14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themele vdekurit që ishin nē ta; dhe ata u gjykuant secili sipas dhe mbi to ishin emrat e dymbëdhjetë apostujive tē veprave tē veta. (Hadës g86) 14 Pastaj vdekja dhe Qengjit. 15 Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam Hadesi u flakën nē liqenin e zjarrit. Kjo éshṭe vdekja e ari, pér tē matur qytetin, dyert e tij dhe murin e tij. 16 dytë. (Hadës g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 15 Dhe, nëse Dhe qyteti kishte formë katërkëndësh, dhe gjatësia e ndokush nuk u gjet i shkruar nē librin e jetës, u flak tij éshṭe sa gjérësia; ai e mati qytetin me kallamin nē liqenin e zjarrit. (Limnë Pyr g3041 g4442) deri nē dymbëdhjetë mijë stade; gjatësia, gjérësia

21 Dhe pashë një qjell tē ri dhe një dhe tē ri; sepse qjelli i parë dhe dheu i parë kishin shkuar, dhe deti nuk ishte më. 2 Dhe unë, Gjoni, pashë qytetin e shenjtë, Jeruzalemin e ri, që zbriste nga qjelli, nga Peréndia, që ishte bërë gati si nuse e stolisur pér burrin e vet. 3 Dhe dëgjova një zë tē madh nga qjelli që thoshte: "Ja tabernakulli i Peréndisë me njerëzit! Dhe ai do tē banjojë me ta; edhe ata do tē jenë populli i tij dhe vetë Peréndia do tē jetë bashkë me ta, Peréndi e tyre. 4 Dhe Peréndia do tē thajë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do tē jetë më; as brengë, as klithma, as mundim, sepse gjérat e mëparshme shkuant". 5 Dhe ai që rrinte mbi fron tha: "Ja, unë i bëj tē gjitha gjérat tē reja". Dhe më tha: "Shkruaj, sepse këto fjälë janë tē vërteta dhe besnikë". 6 Edhe më tha: "U bë! Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi! Atij që ka etje unë do t'i jap si dhuratë nga burimi i ujit tē jetës. 7 Kush fiton do t'i trashëgojë tē gjitha gjérat; dhe do tē jem pér tē Peréndi dhe ai do tē jetë pér mua bir. 8 Kurse pér frikacakët dhe tē pabesët, dhe tē neverishmit dhe vrasësit, dhe kurvéruesit, dhe magjistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, pjesa e tyre do

tē shtatë kupat plot me shtatë plagët e fundit, dhe do t'i pérpjijë. 10 Atéherë djallin që i kishte mashtruar, foli me mua, duke thënë: "Eja, do tē tē tregoj nusen, do ta hedhin nē liqenin e zjarrit, ku janë bisha dhe profeti i rremë; dhe do tē mundohen ditë e natë nē shekuj tē shekujve. (aiōn g165, Limnë Pyr g3041 g4442) 11 Pastaj pashë një fron tē madh tē bardhë dhe nga Peréndia, 11 duke pasur lavdinë e Peréndisë. atë që ulej mbi té, nga prania e tē cilit iku dheu dhe Dhe shkëlqimi i saj i ngjante me një gur shumë tē qielli, dhe nuk u gjet vënd pér ata. 12 Dhe pashë tē çmuar, si gur diaspri kristalor. 12 Ai kishte një mur vdekurit, tē mëdhenj e tē vegjël, që rrinin nē këmbë tē madh dhe tē lartë me dymbëdhjetë porta, dhe te pérpara Peréndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap portat dymbëdhjetë engjëjt, dhe emra tē shkruar mbi një libër tjetër, që éshṭe libri i jetës; dhe tē vdekurit to, tē cilat janë emrat e tē dymbëdhjetë fiseve tē bijve u gjykuant nē bazë tē gjérave tē shkruara nē libra, tē Izraelit. 13 Nga lindja ishin tri porta, nga veriu tri sipas veprave tē tyre. 13 Dhe deti i dorëzoi tē vdekurit porta, nga jugu tri porta dhe nga peréndimi tri porta. 14 Dhe muri i qytetit kishte dymbëdhjetë themele dhe mbi to ishin emrat e dymbëdhjetë apostujive tē Qengjit. 15 Dhe ai që fliste me mua kishte një kallam ari, pér tē matur qytetin, dyert e tij dhe murin e tij. 16 Dhe qyteti kishte formë katërkëndësh, dhe gjatësia e tij éshṭe sa gjérësia; ai e mati qytetin me kallamin deri nē dymbëdhjetë mijë stade; gjatësia, gjérësia dhe lartësia e tij janë tē barabartë. 17 Mati edhe murin, që ishte njëqind e dyzet e katër kubitë, me matje njeriu, domethënë engjëllit. 18 Muri ishte bërë ishte prej diaspri; dhe qyteti ishte prej ari tē kulluar, i njashëm me kristal transparent. 19 Themelet e murit tē qytetit ishin stolisur me gjithfarë gurësh tē çmuar; themeli i parë ishte prej diaspri, i dyti prej safiri, i treti prej kalcedoni, i katërti prej smeraldhi, 20 i pesti prej sardoniku, i gjashti prej sardi, i shtati prej krizoliti, i teti prej berili, i nénti prej topazi, i dhjeti prej krizopazi, i njëmbëdhjeti prej hiacinti, i dymbëdhjeti prej ametisti. 21 Dhe tē dymbëdhjetë portat ishin dymbëdhjetë margaritarë, secila portë ishte bërë prej një margaritari tē vetëm, edhe sheshi i qytetit ishte prej ari tē kulluar, si kristal i transparent. 22 Dhe nuk pashë asnjë tempull nē tē; sepse Zoti Peréndi i plottufqishëm dhe Qengji janë tempulli i tij. 23 Dhe qyteti nuk ka nevojë pér diell, as pér hënë që tē ndriçojnë nē tē, sepse lavdia e Peréndisë e ndriçon atë, dhe llamba e tij éshṭe Qengji. 24 Dhe kombet e tē shpëtaruve do tē ecin nē dritën e tij; dhe mbretërit e dheut do tē sjellin lavdinë dhe nderin e tyre nē tē. 25 Dhe portat e tij nuk do tē mbyllen asnjëherë gjatë

ditës, sepse nuk do të ketë asnjëherë natë. **26** Edhe dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le të thotë: në të do të sjellin lavdinë dhe nderin e kombeve. **27** "Eja!". Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le Edhe nuk do të hyjë asgjë e papastër dhe askush që të marrë si dhuratë ujin e jetës. **18** Unë i deklaroj kryen neveri e gënjeshtër, por vetëm ata që janë të kujtdo që dëgjon fjalët e profecisë së këtij libri, se nëse ndokush do t'i shtojë këtyre gjërave, Perëndia do të dërgojë mbi të plagët e përshkruara në këtë libër. **19** Dhe nëse dikush heq nga fjalët e librit të kësaj profecie, Perëndia do t'i heqë pjesën e tij nga libri i jetës nga qyteti i shenjtë, dhe nga gjërat që janë përshkruar në këtë libër. **20** Ai që dëshmon pér këto gjëra, thotë: "Po, unë vij shpejt. Amen". Po, eja, Zoti Jezus. **21** Hiri i Zotit Jezu Krisht qoftë me ju të gjithë. Amen.

22 Dhe më tregoi lumin e pastër të ujit të jetës, te kthjellët si kristali, që dilte nga froni i Perëndisë dhe i Qengjit. **2** Në mes të sheshit të qytetit, këtej e andej lumit, ishte druri i jetës që jep dymbëdhjetë fruta, dhe që nxjerr frutin e saj në çdo muaj; dhe gjethet e drurit janë pér shërim të kombeve. **3** Dhe asnjë mallkim nuk do të ketë më; dhe në të do të jetë froni i Perëndisë dhe i Qengjit, dhe shërbëtorët e tij do t'i shërbejnë; **4** ata do të shohin fytyrën e tij; dhe emri i tij do të jetë mbi ballin e tyre. **5** Dhe atje natë nuk do të ketë; edhe nuk kanë nevojë pér llambë, as pér dritë dielli, sepse Zoti Perëndi i ndriçon; dhe ata do të mbretërojnë në shekuj të shekujve. (aiōn g165) **6** Dhe më tha: "Këto fjalë janë besnikë dhe të vërteta; dhe Zoti, Perëndi i profetëve të shenjtë, dërgoi engjëllin e tij, pér t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin pér së shpejti. **7** Ja, unë vij shpejt; lum ai që i ruan fjalët e profecisë së këtij libri". **8** Dhe unë, Gjoni, jam ai që kam parë dhe dëgjuar këto gjëra; dhe kur dëgjova dhe pashë, rashë pér ta adhuruar përpara këmbëve të engjëllit që m'i tregonte këto gjëra. **9** Dhe ai më tha: "Ruaju se e bén! Sepse unë jam bashkëshërbëtori yt dhe i véllezérve të tu, profetë, dhe të atyre që i ruajnë fjalët e këtij libri. Adhuro Perëndinë!". **10** Pastaj më tha: "Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër. **11** Kush është i padrejtë, le të vazhdojë të jetë i padrejtë, kush është i ndyrë le të vazhdojë të jetë i ndyrë, kush është i drejtë le të vazhdojë të praktikojë drejtësinë, dhe kush është i shenjtë le të vazhdojë të shenjtërohet. **12** Dhe ja, unë vij shpejt, dhe shpërblimi im është me mua, pér t'i dhënë gjithsecilit sipas veprave që ai ka bërë. **13** Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit". **14** Lum ata që i kryejnë urdhërimet e tij, që të kenë të drejtën pér drurin e jetës dhe pér të hyrë në portat e qytetit. **15** Jashtë janë qentë, magjistarët, kurvarët, vrasësit, idhujtarët dhe kushdo që do dhe zbaton gënjeshtren. **16** "Unë, Jezusi, dërgova engjëllin tim pér t'ju dëshmuar pér këto gjëra nëpér kisha. Unë jam Rrënya dhe pasardhja e Davidit, ylli i ndritshëm i mëngjesit". **17** Dhe Fryma

66 Vargjet

Shqiptar at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with primer verses below.

Zanafilla 9:8 Pastaj Perëndia u foli Noeut dhe bijve të tij që ishin bashkë me të, duke thënë: 9:9 "Sa përmua, unë caktoj besëlidhjen time me ju dhe me brezin që vjen pas jush, 9:10 dhe me gjithë gjallesat që janë me ju: zogj, bagëti dhe tërë kafshët e tokës që janë me ju, duke filluar nga tërë ata që kanë dalë nga arka dhe deri te tërë kafshët e tokës. 9:11 Unë e caktoj besëlidhjen time me ju: asnjë lloj mishi nuk do të shfaroset më nga ujërat e përbrytjes, dhe nuk do të ketë më përbrytje përtë shkatërruar tokëm". 9:12 Pastaj Perëndia tha: "Kjo është shenja e besëlidhjes që unë përfundoj midis meje dhe jush, me të gjitha qeniet e gjalla që janë me ju, me të gjithë brezat e ardhshëm. 9:13 Unë e vendos ylberin tim në një re, dhe do të shërbejë si shenjë përsesëlidhjen e përfunduar midis meje dhe tokës.

Eksodi 14:13 Por Moisiu i tha popullit: "Mos kini frikë, qëndroni dhe çlirimini do të vijë nga Zoti, i cili do ta bëjë sot për ju; sepse Egjiptasit që shihni sot, nuk do t'i shihni më kurrë. 14:14 Zoti do të luftojë për ju, dhe ju do të rrini të qetë".

Levitiku 20:26 Dhe do të jeni të shenjtë përmua, sepse unë, Zoti, jam i shenjtë, dhe ju kam ndarë nga popujt e tjerë me qëllim që të jeni të mitë.

Numrat 6:24 "Zoti të tē bekøjë dhe të tē ruajë! 6:25 Zoti të bëjë që tē shkëlqejë fytyra e tij mbi trupin tēnd dhe tē tregohet i mbarë me ty! 6:26 Zoti të kthejë fytyrën e tij mbi ty dhe tē tē sjellë paqe!".

Ligji i Përtërirë 18:18 unë do të nxjerr përt ta një profet nga gjiri i vëllezërve të tyre dhe do të vë në gojën e tij fjalët e mia, dhe ai do t'u thotë atyre të gjitha ato që unë do t'i urdhëroj. 18:19 Dhe do të ndodhë që në se dikush nuk i dëgjon fjalët e mia që ai thotë në emrin tim, unë do t'i kërkoi llogari.

Jozueu 1:7 Vetëm tregohu i fortë dhe shumë trim, duke u përpjekur të veprosh simbas tërë ligjit që Moisiu, shërbëtori im, të ka urdhëruar; mos u shmang prej tij as djathtas, as majtas, që të kesh mbarësi kudo që të shkosh. 1:8 Ky libër i ligjit mos u ndaftë kurrë nga goja jote, por mendohu përtë ditë e natë, duke kërkuar të veprosh simbas të gjitha atyre që janë shkruar, sepse atëherë do të kesh sukses në veprimet e tua, atëherë do të përparosh. 1:9 A nuk tē urdhërova unë? Ji i fortë dhe trim; mos ki frikë dhe mos u thyej, sepse Zoti, Perëndia yt, është me ty kudo që tē shkosh".

Gjyqtarët 2:7 Populli i shërbeu Zotit gjatë gjithë jetës së Jozueut dhe gjatë gjithë jetës së pleqve që jetuan pas Jozueut, dhe që kishin parë tē gjitha veprat e mëdha që Zoti kishte bërë për Izraelin.

Ruthi 1:16 Por Ruthi u përgjegj: "Mos ngul këmbë me mua që unë tē braktis dhe tē mos tē tē ndjek më, sepse kudo që tē shkosh ti do tē shkoj edhe unë, dhe kudo që tē rrish ti do tē rri edhe unë; populli yt do tē jetë populli im, Perëndia yt do tē jetë edhe Perëndia im; 1:17 aty ku tē vdesësh ti do tē vdes edhe unë, dhe

atje do të më varrosin. Kështu të veprojë me mua Zoti, bile edhe më keq, në rast se veç vdekjes ndonjë gjë tjetër do të më ndajë prej teje!".

1 i Samuelit 16:7 Por Zoti i tha Samuelit: "Mos ia shiko as pamjen as shtatgjatësinë, sepse unë e kam refuzuar, sepse Zoti nuk shikon si shikon njeriu, njeriu shikon pamjen, kurse Zoti shikon zemrën".

2 i Samuelit 7:22 Për këtë je i madh, o Zot, o Perëndi. Asnjëri nuk është si ti dhe nuk ka tjetër Perëndi veç teje, me sa kemi dëgjuar me veshët tonë.

1 i Mbretërve 2:3 Respekti urdhrat e Zotit, Perëndisë tënd, duke ecur në rrugët e tij, duke zbatuar në praktikë statutet e tij, urdhërimet e tij, dekretet e tij dhe porositë e tij, ashtu siç është shkruar në ligjin e Moisiut, me qëllim që ti t'ia dalësh mbanë në të gjitha gjërat që do të bësh dhe nga çdo anë që të kthehet,

2 i Mbretërve 22:19 sepse zemra jote u mallëngjye dhe ti u përule përparrë Zotit kur dëgjove atë që kam thënë kundër këtij vendi dhe banorëve të tij, që do të bëhen shin një dëshpërim dhe një mallkim, dhe grise rrobat dhe qave përparrë meje, edhe unë të dëgjova", tha Zoti.

1 i Kronikave 29:17 Unë e di, o Perëndia im, që ti provon zemrën dhe gëzohesh kur sheh sjelljen e drejtë. Prandaj në drejtësinë e zemrës sime të kam ofruar në mënyrë spontane tërë këto gjëra; dhe tanë shoh me gëzim që populli yt, që është këtu i pranishëm, bën ofertat e tij në mënyrë spontane.

2 i Kronikave 7:14 në qoftë se populli im, i cili thirret me emrin tim, përulet, lutet, kërkon ftyrën time dhe kthehet prapa nga rrugët e këqija, unë do ta dëgjoj nga qelli, do t'i fal mëkatin e tij dhe do ta shëroj vendin e tij.

Esdra 7:10 Në të vërtetë Ezdra i ishte kushtur me gjithë zemër të studjonte ligjin e Zotit, ta zbatonte në praktikë dhe të mësonte në Izrael statutet dhe dekretet.

Nehemia 6:3 Kështu unë u dërgova atyre lajmëtarë për t'u thënë: "Jam duke bërë një punë të madhe dhe nuk mund të zbres. Pse duhet ta ndërpresim punën, kur unë po e lë pér të zbritur tek ju?".

Ester 4:14 Sepse po të jetë se ti hesht në këtë moment, ndihma dhe çlirimi do të vijnë pér Judejtë nga një anë tjetër; por ti dhe shtëpia e atit tënd do të shuheni. Përveç kësaj, kush e di nëse është pikërisht pér një kohë të tillë që ti ke arritur në pozitë mbretërore?".

Jobi 19:25 Por unë e di që Shpëtimtari im jeton dhe që në fund do të ngrihet mbi tokë.

Psalmet 23:1 Zoti është bariu im, asgjë nuk do të më mungojë. 23:2 Ai më çon në kullota me bar të njomë, më drejton pranë ujërave që të çlodhin. 23:3 Ai ma përtërin shpirtin, më çon nëpër shtitjet e drejtësisë, nga dashuria që ka pér emrin e tij. 23:4 Edhe sikur të ecja në luginën e hijes së vdekjes, nuk do të kisha frikë nga asnjë e keqe, sepse ti je me mua; shkopi yt dhe thupra jote janë ato që më jasin zemrë. 23:5 Ti shtron para meje tryezën në prani të armiqve të mi; ti vajos kokën time me vaj; kupa ime po derdhet. 23:6 Me siguri pasuri dhe mirësi do të më shoqërojnë në gjithë ditët e jetës ime; dhe unë do të banoj në shtëpinë e Zotit ditë të gjata.

Fjalët e urta 3:5 Ki besim tek Zoti me gjithë zemër dhe mos u mbështet në gjykimin tënd; 3:6 pranoje në të gjitha rrugët e tua, dhe ai do të drejtojë shtigjet e tua.

Predikuesi 3:10 Pashë punën që Perëndia u jep bijve të njerëzve, me qëllim që të mundohen. 3:11 Ai e ka bërë të bukur çdo gjë në kohën vet; ka vënë madje përfjetësinë në zemrat e tyre, pa i dhënë mundësinë asnjë njeriu të zbulojë veprën që Perëndia ka bërë nga fillimi deri në fund.

Kantiku i Kantikëve 2:4 Më çoi në shtëpinë e bankëtit dhe flamuri i tij mbi mua është dashuria.

Isaia 9:6 aaa see Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. 9:7 aaa see Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe pacja mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij, për ta vendosur pa u tundur dhe për ta përforuar me anë të mënçurisë dhe të drejtësisë, tani dhe pérjetë. Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive.

Jeremia 29:11 Sepse unë i njoh mendimet që kam për ju", thotë Zoti, "mendime paqeje dhe jo të së keqes, për t'ju dhënë një të ardhme dhe një shpresë.

Vajtimet 3:21 Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua të shpresoj. 3:22 Është një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht. 3:23 Përtëriten çdo mëngjes; e madhe është besnikeria jote.

Ezekieli 36:26 Do t'ju jap një zemër të re dhe do të shtie brenda jush një shpirt të ri; do të heq nga mishi juaj zemrën prej guri dhe do t'ju jap zemër prej mishi. 36:27 Do të vë brenda jush Shpirtin tim dhe do të bëj që ju të ecni sipas statuteve të mia, dhe ju do të respektoni dhe do të zbatoni në praktikë dekretet e mia.

Danieli 3:16 Shadraku, Meshaku dhe Abed-nego iu përgjigjën mbretit, duke thënë: "O Nebukadnetsar, ne nuk kemi nevojë të të japid përgjigje lidhur me këtë. 3:17 Ja, Perëndia ynë, të cilit i shërbejmë, është në gjendje të na çlrojë nga furra e ndezur, dhe do të na çlrojë nga dora jote, o mbret. 3:18 Por edhe sikur të mos e bënte, dije, o mbret, që nuk do t'u shërbejmë përvendive të tua dhe nuk do të adhurojmë figurën e artë që ti ke ngritur".

Osea 6:6 Sepse unë dëshiroj mëshirë dhe jo fljimet, dhe njohjen e Perëndisë më shumë se olokaustet.

Joeli 2:28 "Mbas kësaj do të ndodhë që unë do të përhap Frymën tim mbi çdo mish; bijtë tuaj dhe bijat tua do të profetizojnë, pleqtë tuaj do të shohin èndrra, të rinjtë tuaj do të kenë vegime. 2:29 Në ato ditë do të përhap Frymën time edhe mbi shërbëtorët dhe shërbëtoret. 2:30 Do të bëj mrekulli në qiejt dhe mbi tokë: gjak, zjarr dhe shtëllunga tymi. 2:31 Dielli do të shndërrohet në terr dhe hëna në gjak, para se të vijë dita e madhe dhe e tmerrshme e Zotit. 2:32 Dhe do të ndodhë që kushdo që do t'i drejtohet emrit të Zotit do të shpëtojë, sepse në malin Sion dhe në Jeruzalem do të ketë shpëtim, siç e ka thënë Zoti, edhe për ata që kanë mbetur gjallë dhe që Zoti do t'i thërrasë".

Amosi 5:24 Por le të rrjedhë e drejta si uji dhe drejtësia si një burim i përhershëm uji.

Abdia 1:15 Sepse dita e Zotit është e afërt për tërë kombet; atë që u bëre të tjerëve do të ta bëjnë ty, shpérblimi i veprimeve të tua do të bjerë mbi kokën tënde.

Jona 2:6 Zbrita deri në themellet e maleve, toka mbylli shufrat e saj pas meje për gjithnjë, por ti e ngrite jetën time nga gropë, o Zot, Perëndia im. 2:7 Kur shpirti im po ligështohej brenda meje, kujtova Zotin, dhe lutja ime arriti deri te ti, në tempullin tënd të shenjtë. 2:8 Ata që jepen pas kotësive të rreme braktisin vetë burimin e hirit të tyre. 2:9 Por unë me zëra lëvdimi do të ofroj fljime dhe do të plotësoj betimet që kam bërë. Shpëtimi i përket Zotit".

Mikea 6:8 O njeri, ai të ka bërë të njohur atë që është e mirë; dhe çfarë tjetër kërkon Zoti nga ti, përveç se të zbatosh drejtësinë, të duash mëshirën dhe të ecësh përulësisht me Perëndinë tënd?

Nahumi 1:2 Zoti është një Perëndi xheloz dhe hakmarrës; Zoti është hakmarrës dhe plot tërbim. Zoti hakmerret me kundërshtarët e tij dhe e ruan zemërimin për armiqëtë e tij. 1:3 Zoti është i ngadalshëm në zemërim dhe pushtetmadh, por nuk e lë pa e ndëshkuar aspak të ligun. Zoti vazhdon rrugën e tij në shakullimë dhe në furtunë dhe retë janë pluhuri i këmbëvë të tij.

Habakuku 3:17 Ndonëse fiku nuk do të lulëzojë dhe nuk do të ketë asnjë fryt te hardhitë, ndonëse punimi i ullirit do të jetë zhgënjyes dhe arat nuk do të japin më ushqim, ndonëse kopetë do të zhduken nga vathat

dhe nuk do tē ketē më qe nē stalla, 3:18 unë do tē ngazëllohem tek Zoti dhe do tē gjëzohem te Perëndia i shpëtimit tim. 3:19 Zoti, Zoti, është forca ime; ai do t'i bëjë këmbët e mia si ato tē durëve dhe do tē më bëjë tē ecë mbi lartësitë e mia". Mjeshtrit tē korit. Për veglat me tela.

Sofonia 3:17 Zoti, Perëndia yt, nē mes teje është i fuqishmi që shpëton. Ai do tē mbushet me gjëzim për ty, nē dashurinë e tij do qëndrojë nē heshtje, do tē gjëzohet për ty me britma gjëzimi.

Hagai 1:4 "A është vallë për ju koha për tē banuar nē shtëpitë tuaja tē mbuluara mirë, ndërsa ky tempull është ende i rrënuar?". 1:5 Prandaj Zoti i ushtrive thotë tanë: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj! 1:6 Ju keni mbjellë shumë, por keni korru pak; ju hani por jo aq sa tē ngopeni; ju pini, por jo aq sa tē shuanit etjen tuaj; ju visheni, por askush nuk rrin ngrrojtë; ai që fiton një mëditje, e fiton për ta shtënë nē një qese tē shpuar". 1:7 Kështu thotë Zoti i ushtrive: "Mendohuni mirë për sjelljen tuaj!

Zakaria 12:10 "Do tē derdh mbi shtëpinë e Davidit dhe mbi banorët e Jeruzalemit Frymën e hirit dhe tē përgjërimit; dhe ata do tē vështrojnë drejt meje, drejt atij që kanë therur; do tē pikëllohen për tē, ashtu si pikëllohesh për një bir tē vetëm, dhe do tē hidhërohen shumë për tē, ashtu si hidhërohesh fort për një tē parëlindur.

Malakia 4:2 Por për ju që keni frikë nga emri im, do tē lindë dielli i drejtësisë me shërimin nē krahët e tij, dhe ju do tē dilni dhe do tē hidheni si viçat që dalin nga stalla. 4:3 Do t'i shkelni me këmbë tē pabesët, sepse do tē jenë hi nën tabanin e këmbëvë tuaja gjatë ditës që unë po përgatis", thotë Zoti i ushtrive.

Mateu 28:18 Pastaj Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet nē qill e nē tokë. 28:19 Shkon, pra, dhe bëni dishepuj nga tē gjithë popujt duke i pagëzuar nē emër të Atit e tē Birit e tē Frymës së Shenjtë, 28:20 dhe duke i mësuar tē zbatojnë tē gjitha gjërat që unë ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri nē mbarim tē botës. Amen". (aiōn g165)

Marku 1:14 Dhe mbasi e burgosën Gjonin, Jezusi erdhi nē Galile duke predikuar ungjillin e mbretërisë së Perëndisë, 1:15 dhe duke thënë: "U mbush koha dhe mbretëria e Perëndisë është afër. Pendohuni dhe besoni ungjillin". 1:16 Ndërsa po kalonte gjatë bregut tē detit tē Galilesë, ai pa Simonin dhe Andrean, vëllanë e tij, tē cilët po hidhni rrjetën nē det sepse ishin peshkatarë. 1:17 Dhe Jezusi u tha atyre: "Ndiqmëni dhe unë do t'ju bëj peshkatarë njerëzish". 1:18 Dhe ata i lanë menjëherë rrjetat dhe e ndoqën.

Luka 4:18 "Fryma e Zotit është mbi mua, sepse ai më vajosi për tē ungjillizuar tē varfërit; ai më dërgoi për tē shëruar ata që e kanë zemrën tē thyer, për tē shpallur çirimin e tē burgosurve dhe kthimin e tē parit tē verbërvë, për tē çiruar përsëri tē shtypurit,

Gjoni 3:16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij tē vetëmlindurin, që, kushdo që beson nē tē, tē mos humbasë, por tē ketë jetë tē përijetshme. (aiōnios g166) 3:17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet nē botë që ta dënojë botën, por që bota tē shpëtohet prej tij.

Veprat e Apostujve 1:7 Por ai u tha atyre: "Nuk ju takon juve tē dini kohët dhe momentet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet. 1:8 Ju do tē merni fuqi kur Fryma e Shenjtë do tē vijë mbi ju dhe do tē bëheni dëshmitarët e mi në Jeruzalem dhe nē gjithë Judenë, nē Samari dhe deri nē skajin e dheut".

Romakëve 11:32 Sepse Perëndia i mbylli tē gjithë nē padëgjesë, që tē ketë mëshirë për tē gjithë. (eleësë g1653) 11:33 O thellësi pasurie, urtësie dhe diturie tē Perëndisë! Sa tē pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe tē pashtershme janë udhët e tij! 11:34 "Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij? 11:35 Ose kush i dha atij më parë, që tē ketë për tē marrë shpagim?". 11:36 Sepse prej tij, me anë tē tij dhe për tē janë tē gjitha gjëra. Lavdi atij përfjetë! Amen! (aiōn g165)

1 e Korintasve 6:9 A nuk e dini ju se tē padrejtët nuk do tē trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë? Mos u gënjeni: as kurvarët, as idhujtarët, as shkelësit e kurorës, as tē zhburrrëurarit, as homoseksualët, 6:10 as

vjedhësit, as lakknesit, as pijnecët, as përqeshësit, as grabitësit nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë. **6:11** Dhe të tillë ishit disa nga ju; por u latë, por u shenjtërat, por u shfajësuar në emër të Zotit Jezus dhe me anë të Frymës së Perëndisë tonë.

2 e Korintasve **5:17** Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re; gjërat e vjetra kanë shkuan; ja, të gjitha gjërat u bënë të reja. **5:18** Edhe të gjitha gjërat janë nga Perëndia që na pajtoi me veten përmes Jezu Krishtit dhe na dha shërbimin i pajtimit, **5:19** sepse Perëndia e ka pajtuar botën me veten në Krishtin, duke mos ua numëruar njerëzve fajet e tyre dhe vuri ndër ne fjalën e paqtimit. **5:20** Ne, pra, bëhem i lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve për hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë! **5:21** Sepse ai bëri të jetë mëkat për ne ai që nuk njihte mëkat, që ne të bëhem i drejtësia e Perëndisë në të.

Galatasve **1:6** Çuditëm që kaluat kaq shpejt nga ai që ju thirri ju me anë të hirit të Krishtit, në një ungjill tjetër, **1:7** i cili nuk është tjetër; por ka disa njerëz që ju turbullojnë dhe që duan ta shtrëmbërojnë ungjillin e Krishtit.

Efesianëve **2:1** Ai ju dha jetë edhe juve, që ishit të vdekur në faje dhe në mëkate, **2:2** në të cilat keni ecur dikur, sipas ecjës së kësaj bote, sipas prijësit të pushtetit të erës, sipas frymës që vepron tanë në bijtë e mosbindjes, (aiòn g165) **2:3** ndërmjet të cilëve edhe ne dikur jetuan në lakmitë e mishit tonë duke i plotësuar dëshirat e mishit dhe të mendjes, dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, ashtu si edhe të tjerët. **2:4** Por Perëndia, që është i pasur në mëshirë, për shkak të dashurisë së tij të madhe me të cilën na deshi, **2:5** edhe atëherë kur ishim të vdekur në faje, na dha jetë me Krishtin (ju jeni të shpëtuar me anë të hirit), **2:6** edhe na ringjallë me të, dhe me të na vuri të rrimë në vendet qellore në Krishtin Jezus, **2:7** për të treguar në epokat që do të vijnë pasurinë e pamasë të hirit të tij, me anë të mirësisë ndaj nesh në Krishtin Jezus. (aiòn g165) **2:8** Ju në fakt, jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë, **2:9** jo nga vepra, që të mos mburret askush. **2:10** Ne në fakt jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për veprat e mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecim në to.

Filipianëve **3:7** Por gjërat që më ishin fitim, i konsiderova, për shkak të Krishtit, humbje. **3:8** Dhe me të vërtetë i konsideroj të gjitha këto një humbje në krahasim me vlerën e lartë të njohjes së Jezu Krishtit, Zotit tim, për shkak të të cilit i humba të gjitha këto dhe i konsideroj si pleh, që unë të fitoj Krishtin, **3:9** dhe që të gjendem në të, duke pasur jo drejtësinë time që është nga ligji, por atë që është nga besimi në Krishtin: drejtësia që është nga Perëndia, me anë të besimit,

Kolosianëve **1:15** Ai është shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëlinduri i çdo krije, **1:16** sepse në të u krijuan të gjitha gjërat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjërat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërimi, principata dhe pushtete; të gjitha gjërat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të. **1:17** Ai është përparrë çdo gjëje dhe të gjitha gjërat qëndrojnë në të. **1:18** Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë, **1:19** sepse Atit i pëlqeu që në të të banojë e gjithë plotësia, **1:20** dhe, duke bërë paqen me anë të gjakut të kryqit të tij, duke fituar pas, me anë të tij, të gjitha gjërat, si ato që janë mbi dhe si dhe ato që janë në qiejt.

1 Thesalonikasve **4:1** Sa për të tjerat, pra, vëllezër, ju lutemi dhe ju bëjmë thirrje në Zotin Jezus që, sikundër morët prej nesh se si duhet të ecni për t'i pëlqyer Perëndisë, kështu të teproni edhe më shumë. **4:2** Sepse ju e dini se ç'urdhërimë ju lamë nga ana e Zotit Jezus. **4:3** Sepse ky është vullneti i Perëndisë: shenjtërimi juaj; të hiqni dorë nga kurvëria; **4:4** që secili prej jush të dijë ta mbajë enën e vet në shenjtëri dhe me ndër, **4:5** jo me pasione epshi, si johebre që nuk e njohin Perëndinë,

2 Thesalonikasve **3:6** Dhe ju porositim, o vëllezër, në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, që të largoheni nga çdo vëlla që ecën i çregullt dhe jo sipas porosisë që keni marrë prej nesh. **3:7** Sepse ju e dini vetë se si duhet të na shëmbëlleni, sepse ne nuk u sollëm në mënyrë të çregullt midis jush, **3:8** dhe nuk kemi ngrënë

falas bukën e ndonjërit, por punuam me mundim e cfilitje ditë e natë, që të mos i bëheshim barrë asnjërit prej jush. 3:9 Jo se ne nuk e kemi këtë të drejtë, po pér t'ju dhënë ne vetë një shëmbull që ju të na imitonit. 3:10 Në fakt, edhe kur ishim në mes tuaj, ju porosisnim këtë: se po qe se ndonjë nuk do të punojë, as të mos hajë.

1 Timoteut 2:1 Të bëj thirrje, pra, para së gjithash, që të bëhen përgjërimë, lutje, ndërhyrje dhe falënderime pér të gjithë njerëzit, 2:2 pér mbrerët e pér të gjithë ata që janë në pushtet, që të mund të shkojmë një jetë të qetë dhe të paqtë me çdo perëndishmëri dhe ndër. 2:3 Sepse kjo është e mirë dhe e pëlqyer pérpara Perëndisë, Shpëtimtarit tonë, 2:4 i cili dëshiron që gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t'ia arrijnë njohjes të së vërtetës. 2:5 Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri,

2 Timoteut 2:8 Kujto që Jezu Krishti, nga fisi i Davidit, u ngjall së vdekuri sipas ungjillit tim, 2:9 pér të cilin unë po vuaj deri edhe në pranga posa keqbërës; por fjalë e Perëndisë nuk lidhet në pranga. 2:10 Prandaj unë i duroj të gjitha pér shkak të të zgjedhurve, që ata të kenë shpëtimin që është në Krishtin Jezus, bashkë me lavdi të përjetshme. (aiōnios g166)

Titi 2:11 Sepse hiri shpëtues i Perëndisë iu shfaq gjithë njerëzve, 2:12 dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe lakmitë e botës, sepse ne rrojmë me urtësi, me drejtësi dhe me perëndishmëri në këtë jetë, (aiōn g165) 2:13 duke pritur shpresën e lume dhe të shfaqurit e lavdisë të të madhit Perëndi dhe të Shpëtimtarit tonë Jezu Krisht, 2:14 i cili e dha veten pér ne, pér të na shpenguar nga çdo paudhësi dhe pér të pastruar pér vete një popull të veçantë, të zellshëm në vepra të mira.

Filemonit 1:3 hir dhe paqe mbi ju prej Perëndisë sonë, Atit, dhe Zotit Jezu Krisht. 1:4 E falënderoj Perëndinë tim, duke të kujtuar gjithnjë në lutjet e mia, 1:5 sepse po dëgjoj pér dashurinë tênde dhe pér besimin që ke ndaj Zotit Jezu Krisht dhe ndaj gjithë shenjtorëve, 1:6 që bashkësia e besimit tênd të bëhet e frytshme nëpërmjet njohjes së çdo të mire që është në ju pér shkak të Jezu Krishtit. 1:7 Sepse ne patëm gëzim të madh dhe përdëllim nga dashuria jote, sepse me anën tênde, o vëlla, zemrat e shenjtorëve u përtërinë.

Hebrejnje 1:1 Perëndia, mbasi u foli së lashti shumë herë dhe në shumë mënyra etërve me anë të profetëve, 1:2 së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të gjitha gjëra, me anë të të cilit e krijoi dhe gjithësinë. (aiōn g165) 1:3 Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri vetë pastrimin nga mëkatet tona, u ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta,

Jakobit 1:16 Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; 1:17 çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur vjen prej së lartit dhe zbret nga Ati i drivate, pranë së cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi. 1:18 Ai na ngjizi me vullnetin e tij me anë të fjalës të së vërtetës, që ne të jemi në një farë menyrë fryti i parë i krijesave të tij.

1 Pjetrit 3:18 sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë pér mëkatet, i drejti pér të padrejtët, pér të na çuar te Perëndia. U vra në mish, por u ngjall nga Fryma,

2 Pjetrit 1:3 Duke qenë se fuqia e tij hyjnore na dhuroi të gjitha gjërat që i takojnë jetës dhe perëndishmërisë, me anë të njohjes së atij që na thirri me lavdinë dhe vitytin e vet, 1:4 me anë të të cilave na u dhuruan premtimet e çmueshme dhe shumë të mëdha, që nëpërmjet tyre të bëheni pjestarë të natyrës hyjnore, duke i shpëtuar prishjes që është në botë pér shkak të lakkisë.

1 Gjonit 2:1 Djema të mi, ju shkruaj këto gjëra që të mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush mëkatoi, kemi një avokat te Ati, Jezu Krishtin të drejtin. 2:2 Ai është shlyesi pér mëkatet tona; dhe jo vetëm pér tonat, por edhe pér ata të të gjithë botës.

2 Gjonit 1:7 Sepse në botë kanë dalë shumë mashtrues, të cilët nuk rrëfejnë se Jezu Krishti ka ardhur në mish; ky është mashtruesi dhe antikrishti.

3 Gjonit 1:4 Nuk kam gjëzim më të madh nga ky: të dëgjoj se bijtë e mi ecin në të vërtetën.

Juda 1:3 Shumë të dashur, ndërsa isha ngulmues që t'ju shkruaja për shpëtimin e përbashkët, ndjeva nevojën t'ju shkruaj juve, dhe t'ju bëj thirrje të luftoni për besimin, që u qe trasmetuar shenjtorëve një herë e përgjithmonë. 1:4 Sepse depërtuan ndërmjet jush disa njerëz, që qenë shënuar që moti për këtë dënim, të pabesë që e kthejnë hirin e Perëndisë tonë në imoralitet dhe mohojnë të vetmin Zotëri Perëndi, dhe Zotin tonë Jezu Krisht.

Zbulesa 3:19 Unë të gjithë ata që i dua i qortoj dhe i ndëshkoj; prandaj ji i zellshëm dhe pendohu. 3:20 Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse dikush dëgjon zërin tim dhe të hapë derën, unë do të hyj tek ai dhe do të ha darkë me të dhe ai me mua. 3:21 Kujt fiton do t'i jap të ulet me mua mbi fronin tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me Atin tim mbi fronin e tij. 3:22 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që u thotë Fryma kishave".

Udhëzuesi i Lexuesit

Shqiptar at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Fjalor

Shqiptar at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

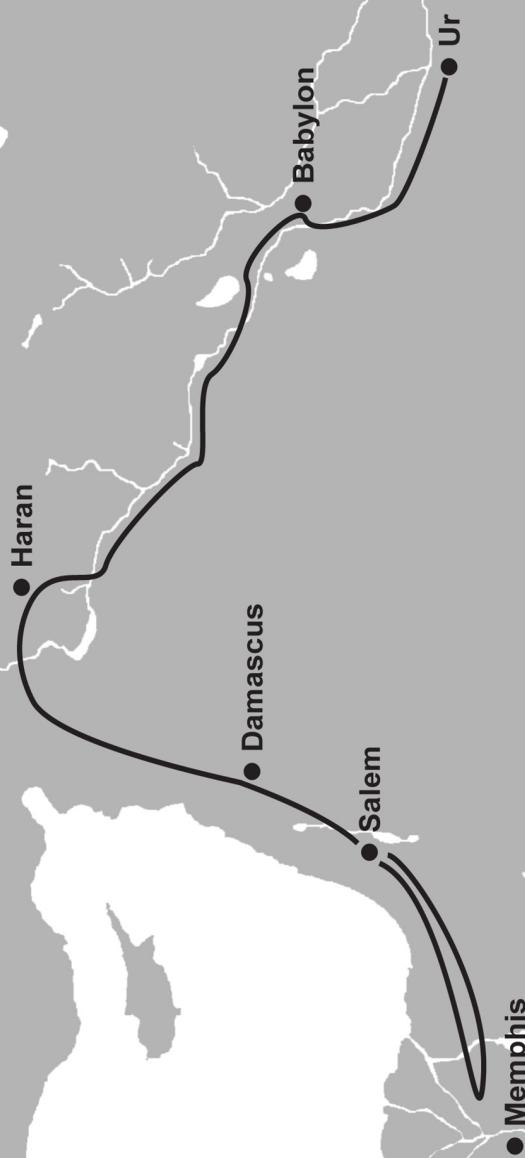
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

N

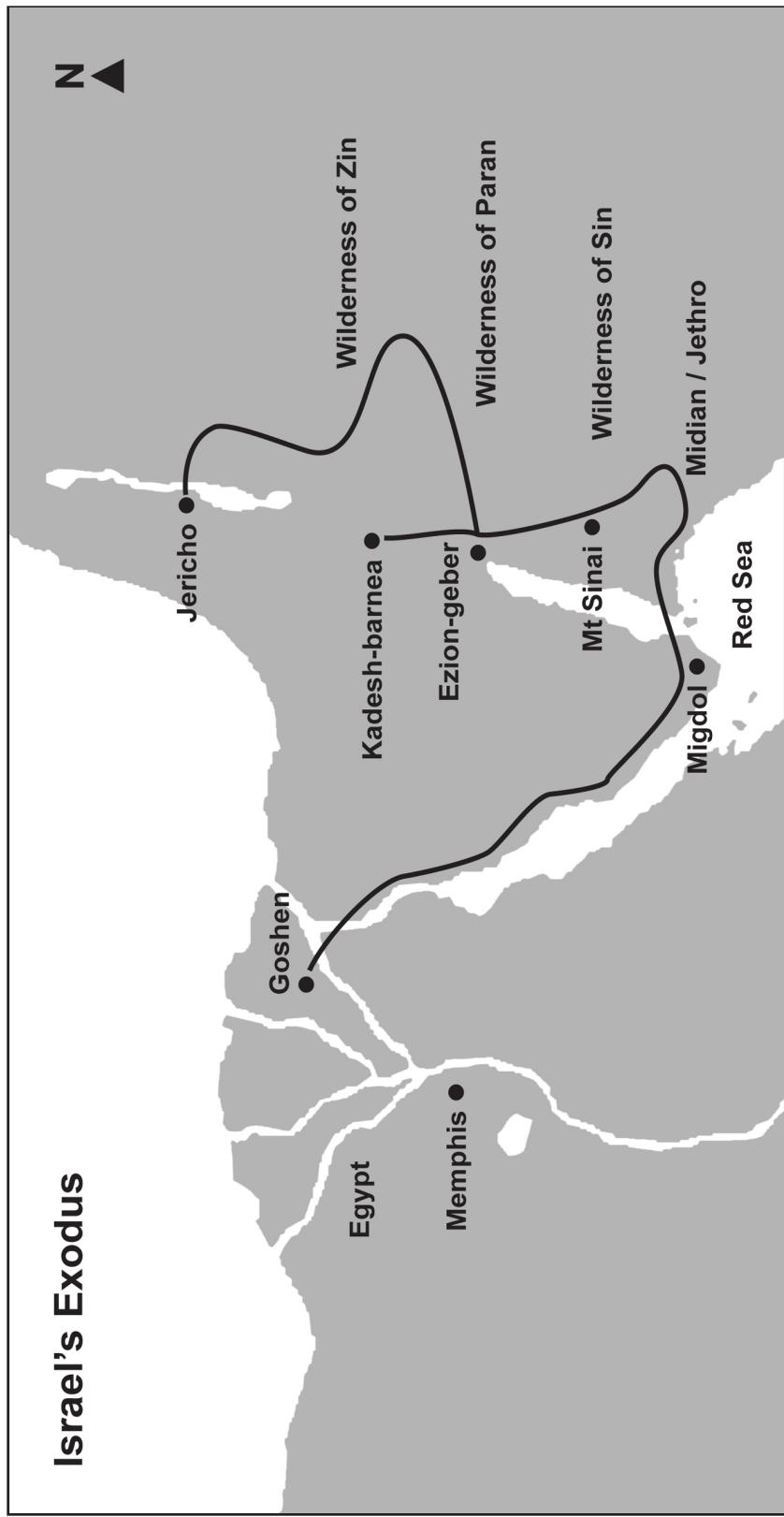
Abraham's Journey

Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do i ë merrë përi trashëgim, dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.

- Hebrejive 11:8

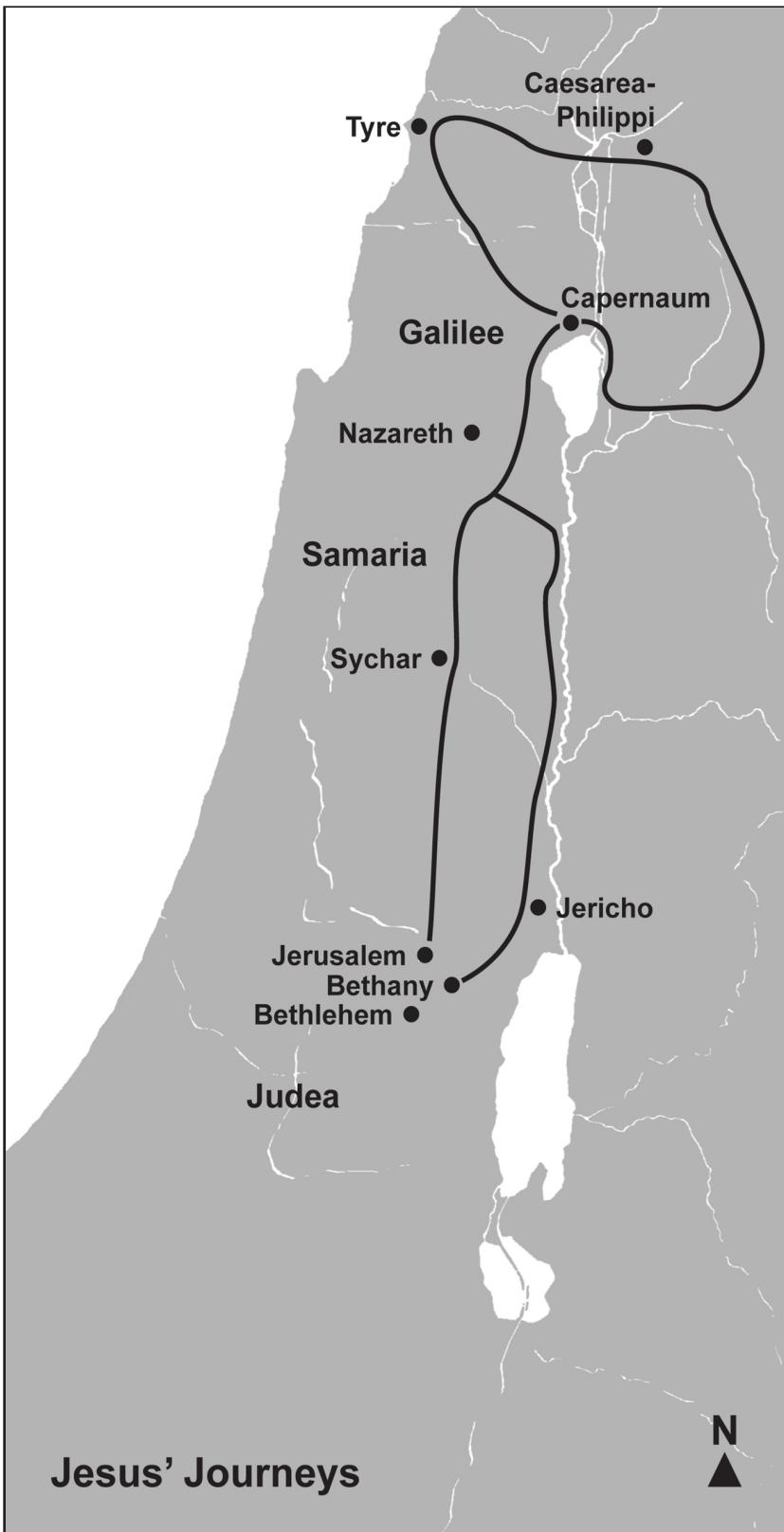
Israel's Exodus

N ▲

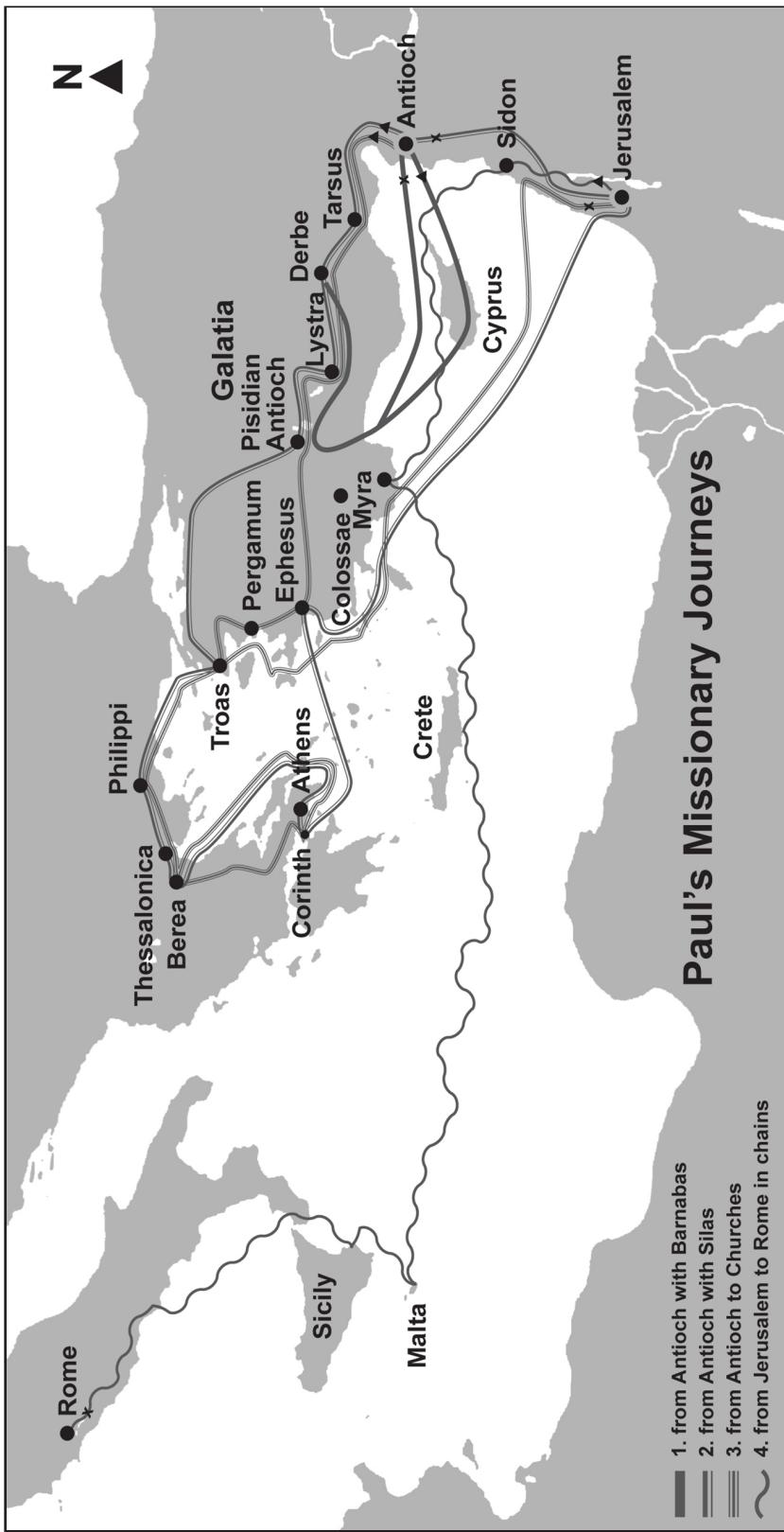

Kur Farao ni e la popullin té shkojë, Peréndia nuk e qoi nápër rugén e vendit té Filisteje, megjithëse kjo ishte më e shkurtërta, sepse Peréndia tha:
"Që té mos pendohet populli, kur té shohë luffën, dhe té mos kthehet në Egjipt". - Eksodi 13:17

Jesus' Journeys

Sepse edhe Biri i njëritut nuk erdhë që t'i shërbejnë, por për të shërbuer dhe për të dhëjetë jetën e tij si çmim për shpërgimin e shumë vetave. - Marku 10:45

Pali, shërbetor i Jezu Kristit, i thirrur për të qenë apostull, i vëçuar për ungjillin e Perëndisë, - Romakëve 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830 John Williams reaches Polynesia
 - 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614 Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572 Jesuits reach Mexico
 - 1517 Martin Luther leads Reformation
 - 1455 Gutenberg prints first Bible
 - 1323 Franciscans reach Sumatra
 - 1276 Ramon Llull trains missionaries
 - 1100 Crusades tarnish the church
 - 1054 The Great Schism
 - 997 Adalbert martyrd in Prussia
 - 864 Bulgarian Prince Boris converts
 - 716 Boniface reaches Germany
 - 635 Alopen reaches China
 - 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432 Saint Patrick reaches Ireland
 - 397 Carthage ratifies Bible Canon
 - 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325 Niceae proclaims God is Trinity
 - 250 Denis reaches Paris, France
 - 197 Tertullian writes Christian literature
 - 70 Titus destroys the Jewish Temple
 - 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52 Thomas reaches Malabar, India
 - 39 Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

► Who are we?	What are we? ►		Genesis 1:26 - 2:3	
	How are we sinful? ►		Romans 5:12-19	
	Where are we? ◀		Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa
				Revelation 19:20 Lake of Fire
				Revelation 20:2 Abyss
Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Pashmangësi

Shqiptar at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Shkonj, pra, dhe bëni distlepui nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Britit e të Frymës së Shenjtë, - Mateu 28:19

